Nr. 125. Czwartek, 2 Czerwca 1881. Rok 71.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Wałowa nr. 29. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.
Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej" otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą, pierwsi 75 ct. drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów kilkorazowe po 6 centów od miejsca 1 wiersza.
Inseraty przyjmują w Austryi i Niemczech wszystkie agencye anonsów; we Francyi w Paryżu wyłącznie agencya p. Adama, 4, Rue Clément 4.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Najjaśniejszy Pan wyjechał 31 maja wieczór do Budapesztu.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 22 maja b. r. mianować najłaskawiej katechetę w czwartem gimnazyum państwowem we Lwowie dr. Zygmunta Lenkiewicza zwyczajnym profesorem moralnej teologii w uniwersytecie krakowskim.

Conrad Eybesfeld w. r.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 2 czerwca.

Wreszcie nadchodzą z Aten i Konstantynopola stanowcze wiadomości o stanie sprawy greckiej. Sprawę tę ostatnie depesze przedstawiają jako zakończoną ostatecznie i pomyślnie przynajmniej pod względem zasadniczym i formalnym, gdyż zgodziły się już obie strony na granice terytoryalnych ustępstw a konwencya została sformułowaną. Pozostaje jeszcze wykonanie spisanych stypulacyj. Gdyby państwa zachodnie w sporze zostające dotarły do tego punktu, możnaby powiedzieć, że wszystkie główne trudności zostały już usunięte, a pokojowi zgoła nic nie zagraża. Ale na Wschodzie rzeczy odmiennie się przedstawiają pod tym względem, a wykonanie najmniejszych nawet zobowiązań traktatowych staje się czasem źródłem nowych kollizyj, trudniejszych do usunięcia niż te, które formalnemu zawarciu traktatu stały na przeszkodzie. Za przykładem i dowodem na to nie potrzeba oglądać się daleko. Z Czarnogórą Turcya w ten sam sposób długo rozprawiała się jak z Grecyą, targowała się zawzięcie o każdą piędź ziemi, zrywała i nawiązywała napowrót rokowania, aż w końcu ku ogólnemu zadowoleniu Europy spisano i podpisano konwencyę, z której dopiero wywiązały się najprzykrzejsze kolizye. Turcya oświadczyła uroczyście, że oddaje Czarnogórze żądane terytoryum, ale liga albańska założyła veto, które zaimponowało nawet zuchom czarnogórskim tak, że się nie poważyli dobyć oręża, pozostawiając Turcyi trud oddania odstąpionego terytoryum.

Tak samo stać się dziś może z terytoryum epiro-tessalskiem, które przypaść ma Grecyi. Turcya powiedziała jej, że oddaje żądane terytoryum, ale liga albańska, która i w tej sprawie zastrzega sobie ważne wotum, nie powiedziała jeszcze, że poddaje się orzeczeniu Porty. A jeżeli nie powie tego wcale, lecz owszem każe Grekom dopiero zdobywać sobie nową prowincyę? Grecy niepodobni są do Czarnogórców w popędliwości wojowniczej, więc jeżeli pierwsi zawahali się, to i drudzy nie będą bardzo skorzy do dobycia oręża. Ale Czarnogóra jest mniejszą od Grecyi, która posiada przecież armię, skoro tak długo groziła Turcyi wojną i już na wiosnę miała w pole wyruszyć. Z tą armią grecką jednak rzecz ma się całkiem odmiennie od tych przechwałek, jakie telegram roznosił z Aten po całym świecie. Armii greckiej w takiem znaczeniu, w jakiem wyobrażano ją sobie na podstawie ateńskich telegramów, nie ma wcale. Wojsko na granicy stojące stanowi korpusik, z którego powstać mogłaby armia, gdyby Grecya rozporządzała znacznemi funduszami a ludność była wojowniczo usposobioną. Ale Grecya posiada w tegorocznym budżecie swoim na 57 milionów wydatków tylko 21 milionów dochodów i daremnie szuka kapitalistów, którzyby gotowi byli ofiarować jej dalsze zasiłki na armię. Ludność zaś nietylko nie spieszyła w szeregi ochotników, jak z Aten głoszono, lecz owszem zdradziła brak wojowniczego usposobienia nadzwyczajną liczbą zbiegów. Z rewelacyj, które dziś znajdujemy w dziennikach poważnych, pokazuje się, że gdyby Turcya przed rokiem ofiarowała była Grecyi to, co jej dziś przyznała, rząd ateński byłby był w kłopocie, zkąd wziąć oddział wojsk, potrzebny do okupacyi. Z tego wszystkiego wynika po pierwsze, że wszystkie pogróżki Grecyi były czczemi frazesami i wypowiedzenie wojny nigdy na prawdę nie groziło, a powtóre, że dopóki greckie władze nie osiedlą się w przyznanem przez Turcyę terytoryum, obawiać się można takiego „zabagnienia" kwestyi, jakie to w swoim czasie nastąpiło w sprawie czarnogórskiej.

Rada państwa.

(XL Posiedzenie Izby wyższej)

*** **Wiedeń**, 31 maja. (*Kor. Gaz. Lw.*) Prezes hr. Trautmansdorff zagaja posiedzenie o godz. 11, min. 20. Wszyscy członkowie Polacy są dziś obecni z wyjątkiem ks. arcybiskupa Wierzchlejskiego.

Prezes poświęca wspomnienie pośmiertne zmarłemu członkowi hr. Althanowi, którego pamięć Izba czci przez powstanie z miejsc

Książę-biskup brikseński, ks. Leiss, po raz pierwszy dziś obecny, składa przyrzeczenie na konstytucyę.

Na porządku dziennym drugie czytanie uchwalonej przez Izbę poselską ustawy o ogólnej sumie podatku gruntowego. Komisya do spraw podatku gruntowego wnosi projekt różniący się zasadniczo od uchwalonej przez Izbę poselską ustawy. Ogólna suma podatku gruntowego 37½ miliona ma wprawdzie pozostać ta sama i dziesięcioletni okres przejściowy z ulgami dla tych, którzy nowego podatku gruntowego będą opłacali więcej niż dawnego, także ma pozostać; ale projekt komisyi Izby wyższej chce znieść przepis ustawy z d. 28 marca r. 1880 o prowizorycznym od d 1 stycznia r. b. aż do ukończenia postępowania reklamacyjnego rozkładzie i poborze nowego podatku, a zaprowadzić pobór od razu stanowczy wedle wyników postępowania reklamacyjnego po ukończeniem temże postępowaniu, od której to chwili rozpoczynałby się także okres przejściowy. Do projektu komisyi dodane jest *votum separatum* członka jej hr. Falkenhayna w duchu pozostania przy ustawie uchwalonej przez Izbę poselską.

Do głosu w dyskusyi ogólnej zapisali się: przeciw projektowi komisyi hr Seilern, za projektem dr. Kaiserfeld, bar. Washington i p. Plener.

Hr. Seilern oświadcza, że wskutek nagłego zachorowania hr. Falkenhayna otrzymał wezwanie, aby umotywował jego *votum separatum*. Jakkolwiek prowizoryczny rozkład podatku jest wielką anomalią, względy jednak utylitarne przemawiają za przyjęciem ustawy uchwalonej przez Izbę poselską bez zmiany. Jednym z tych względów jest pragnienie rychłego już ukończenia dzieła regulacyi podatku gruntowego, które kosztowało tyle czasu i pieniędzy; a dalej użalenie ciężaru tym, którzy dotychczas opłacali bardzo wysoki podatek gruntowy i słuszne mają prawo do obniżenia: po trzecie wzgląd na potrzebę uspokojenia ludności rolniczej; nakoniec wzgląd na to, że nigdy wszystkim dogodzić nie można. Mowca domyśla się tylko, że te były względy, które nakłoniły hr. Falkenhayna do wypowiedzenia w sprawozdaniu komisyi swojej opinii odrębnej. Gdyby były wątpliwości co do przeprowadzenia ustawy wedle brzmienia uchwał Izby poselskiej, jest od tego postępowanie reklamacyjne, aby ściśle i sumiennie przeprowadzone, sprostować błędy i uczynić zadość słusznym żądaniom i w ten sposób położyć tamę agitacyjnym dążnościom. Mowca zastrzega sobie w dyskusyi szczegółowej przeciw każdemu artykułowi projektu komisyi stawiać wniosek o przyjęcie odpowiedniego artykułu ustawy uchwalonej przez Izbę poselską.

Dr. Kaiserfeld uderza na prowizoryum podatkowe jako na rzecz niesłychaną, niepraktykowaną nigdzie na świecie. Tylko nadzieja, iż będzie można podwyższyć znacznie podatek gruntowy i że nie będzie wiele reklamacyj, mogła natchnąć rząd myślą o prowizoryum; ale nadzieja ta okazała się zwodniczą, bo prowizoryum kosztować będzie skarb nowe miliony, a reklamacyj z samych krajów przeciążonych jest liczba ogro-

---

Molière i jego komedya.

Molière, sein Leben und seine Werke von Ferdinand Lotheissen. Frankfurt a. M. 1880.

Pomimo wojny podjazdowej pomiędzy literaturą francuską a niemiecką, wojny, która nie od wczoraj datuje się, pomimo zasadniczych sprzeczności między duchem francuskim a niemieckim, zawsze się i po tej i po tamtej stronie Renu znajdowali ludzie, umiejący bezstronnie oceniać wielkie dzieła swoich sąsiadów, a co więcej, poświęcić swe siły na wykazywanie zalet tych dzieł i splatanie wieńców chwały dla ich mistrzów. Jednym z takich ludzi jest właśnie autor niniejszej monografii o Molierze, p. Ferdynand Lotheissen. Przed kilku laty rozpoczął on wydawać *Historyę literatury francuskiej w XVII wieku*, dziś część tej nieukończonej jeszcze pracy, rozrosłą do rozmiarów wielkiej monografii, wydaje osobno.

Autor pozostawia ziomkom Moliera pracę około prostowania drobnych dat biograficznych i skrupulatnego oczyszczania obfitego materyału biograficznego, sobie zaś stawia zadanie — dać charakterystykę wielkiego pisarza i dzieł jego na tle współczesnych stosunków we Francyi. Z zadania tego wywiązuje się ze świetnem powodzeniem. Tło jest nadzwyczaj żywe i zajmujące, z tego tła postać Moliera wydziela się z taką siłą barw i plastyki, że po przeczytaniu książki pana Lotheissena znamy Moliera, jakby kogoś z naszych najlepszych znajomych. Język jasny i przezroczysty, z jakim się trudno spotkać w niemieckich dziełach beletrystycznych, stanowi prawdziwą ozdobę tej książki. Jest to prawdziwie francuska jasność stylu i możnaby myśleć, że tą słonecznością wyrażenia wynagrodziła autora literatura francuska za zamiłowanie, z jakiem wczytywał się w jej klasyków.

Co się tyczy wyboru przedmiotu, to ten jest najszczęśliwszym. W całej historyi literatury francuskiej nie ma postaci, któraby była popularniejszą od Moliera, jak szerokim jest świat cywilizowany Iluż to ludzi, którzy Kornela, Rasyna, Woltera i Rousseau'a znają tylko z imion i coś trochę może z kierunku ich działalności, zna Moliera bezpośrednio ze sceny, iluż to ludzi, którzy nie mieli nigdy ani sposobności ani ochoty zaglądać do świata klassyków francuskich, śmiało się serdecznie z nieprzepartej komiki francuskiego Arystofanesa? Zkądinąd przytem postać Moliera zasługuje bardziej od innych na bliższe z nią zaznajomienie cudzoziemców. W niej to duch francusko-galski, duch krytyki, rozsądku i wesołego śmiechu, z równą, może z większą odzwierciedla się siłą, niżeli w Rabelais'ie, Voltairze, Russie, Lamartinie i Berangerze, głównych przedstawicielach gallo-francuskiego ducha, wręcz przeciwnego sentymentalizmowi Lamartine'a, romantycznemu marzycielstwu Wiktora Hugo i pani George Sand. Jeżeli zaś chodzi o wpływ na literatury obce, to i pod tym względem Molière prześciga poniekąd wszystkich innych pisarzy francuskich.

Wpływ, jaki pisarz może wywierać na literaturę tak swoją, jak obce, może być dwojaki: albo jest to wpływ idei, nowego prądu pojęć, który przenika różne formy, objawia się w najrozmaitszy sposób i panuje niemal w całej literaturze, dopóki zkądinąd inny prąd nie powieje: albo też jest to wpływ formy, kiedy ta ukazuje się światu, jako coś doskonalszego od form poprzednich i wnet skłania wszystkich do naśladowania jej Siła drugiego wpływu jest słabszą, ale trwa dłużej. Stosując te uwagi do Molièra, musimy przyznać, że pod względem idei, kierunków, siła jego wpływu o wiele ustępuje sile tych prądów, jakie n. p. z dzieł Russa i Woltera spłynęły na Europę. Za to pod względem formy wpływ Moliera silniejszym był, niż jakiegokolwiek innego pisarza nowożytnego, nawet niż Walter Scotta, a panowanie jego było nierównie dłuższe, bo do pewnego stopnia i dziś on jeszcze panuje na wszystkich scenach europejskich. Kiedy romantyzm klasycyzmowi Kornela i Rasyna zadał cios śmiertelny i tragedye ich już tylko jako *curiosum* historyczne mogą pojawiać się na scenach, komedya Molièrowska wytrzymała natarcie romantyzmu i dziś werwą swoją potrafi nas bawić nierównie lepiej, niż niejeden z głośniejszych utworów dzisiejszej komedyi francuskiej.

Dla polskiej literatury Molière ma większe znaczenie niż dla jakiejkolwiek innej cudzoziemskiej, z wyjątkiem może rossyjskiej Anglicy i Hiszpanie mieli jeszcze przed Molierem swoją komedyę narodową, Włosi jeszcze na początku XVI wieku mieli autora *Mandragoli*, a Niemcy Hansa Sachsa W Polsce do ukazania się wpływu Moliera komedya nie wzniosła się ani o szczebel wyżej nad niedołężną formę pierwotnego dyalogu. Wreszcie i dyalog ten za Sasów zamarł, a samodzielne próby komedyi, jakie wyszły z pod pióra księżnej Radziwiłłowej, matki figlarnego księcia *Panie Kochanku*, dowodzą w rażący sposób, jak nie było wówczas w Polsce żadnej tradycyi komedyopisarskiej i jak pożądanym był wzór Molierowski. To też jak tylko fala francuskiej oświaty pozłociła wierzchy naszego społeczeństwa, natychmiast Molière znalazł gorliwych naśladowców. Naśladownictwo to z początku zbyt surowe, przynosi potem owoce, które dotychczas stanowią największe bogactwo polskiej sceny — komedye Fredry.

I.

Ażeby czytelnik mógł dobrze ocenić stanowisko Moliera w komedyi francuskiej, autor w obszerniejszym wstępie pokazuje nam, jaką była ta komedya przed Molierem. Dawno *moralités* i *sotties*, przedstawiane przez stowarzyszenia paryskie *Enfants sans souci* i *Sots* znikły ze sceny, pomimo iż zawierały w sobie zaczątki samodzielnej komedyi. Odnosi się to szczególnie do *sotties*, które za Ludwika XII odznaczały się śmiałym kierunkiem politycznym, a grywane w godzinach popołudniowych na placach targowych, niemały wpływ mogły wywierać na tłumy. Ale ze śmiercią Ludwika XII i z wstąpieniem na tron Franciszka I rozwój komedyi ludowej francuskiej na nowo został powstrzymany i sparaliżowany. Przyczyny były wielorakie: naprzód król obciął skrzydła komedyi, nie pozwalając ani słówkiem dotknąć polityki i ścieśniając ją tylko do zakresu scen z życia domowego, powtóre klasycyzm, który wówczas zawitał do Francyi, przynosił z sobą nowe wzory i ku nim pociągał wszystkie umysły wykształcone; potrzecie dwie księżniczki z domu Medyceuszów, które w XVI i XVII wieku na tron francuski wstąpiły, sprzyjały krzewieniu się włoskiego smaku we Fran-

mna. Najwstrętniejszą jednak dla mowcy stroną prowizorycznego rozkładu i poboru podatku jest ta, że rozkład ten zbudowany jest na fundamencie nowych operatów, że na tym fundamencie nie będzie się orzekało o reklamacyach, że na tymże fundamencie Styrya ma płacić o 438.000 zł. więcej podatku. Styrya ogromnie tu jest pokrzywdzona, szczególniej w porównaniu z Czechami, Krainą i Galicyą. Czechy i Kraina są o wiele bogatsze od Styryi, a jednak zamiast im podwyższyć, jak Styryi, obniżono im podatek. Co się tyczy Galicyi, podwyższono jej wprawdzie, ale i tu jeszcze porównanie z Styryą pokazuje korzyść. Wiadomo mi bardzo dobrze — powiada mowca — że w Galicyi kapitał jest rzadki i że chłop najpierwotniejszego rodzaju narzędziami rolniczemi uprawia ziemię; ale za to Galicya ma glebę doskonałą, która mimo złej uprawy pozwala wywozić corocznie ogromne masy zboża do innych krajów. Mimo to oszacowano ziemię pierwszej klasy w okręgu miejskim Gradcu na 27 zł., w okręgu wiejskim na 24 zł., a Lwowa tylko na 11 zł., a względnie na 9 zł. Chociaż to jawna jest niesprawiedliwość, nie żądam jednak, aby gdziekolwiek podwyższono jeszcze podatek, tylko sprawiedliwości żądam dla Styryi. Popisywano się chęcią ulżenia przeciążonym ciężaru, ale cóż znaczą te ulgi, skoro po okresie przejściowym zacznie się obowiązek płacenia całej podwyżki! Mówiono o wymierzeniu słuszności w postępowaniu reklamacyjnem, ale jaka to może być słuszność, skoro nie wolno reklamować przeciw taryfom klasyfikacyjnym! Mowca nie czyni zarzutu komisyi centralnej, ale tem większy rządowi. Rząd zasłania się autonomią komisyi centralnej, ale wszakże ona nie miała władzy udzielnej (*war nicht souverän*), a rząd powinien był sam sięgnąć do uchwał komisyi i zaprowadzić w nich równość w duchu słuszności, zamiast to pozostawiać orzeczeniom większości. Na tej więc podstawie mowca nie zgadza się na prowizoryum. (*Huczne brawo*!).

Bar. Washington również rozwodzi się jedynie o stosunkach rolniczych w Styryi i oświadcza, że Styrya nie może opłacać tyle podatku, ile na nią nałozono. Dlatego jest przeciwny ustawie uchwalonej przez Izbę poselską

Pan Plener oświadcza się za projektem komisyi jako zalecającym się do wykonania więcej od uchwalonej już ustawy, któraby pociągnęłaby za sobą mnóstwo niedogodności. Przedewszystkiem projekt komisyi nie wymaga wyrównania między podatkiem prowizorycznie a ostatecznie rozłożonym, które to wyrównanie będzie pracą ogromnie mozolną i nie z korzyścią dla opodatkowanych. Dalej ustawa uchwalona przez Izbę poselską pozbawia skarb 2 milionów dochodu, co także wymaga dojrzałego zastanowienia się nad pytaniem, czy nie lepiej zgodzić się na projekt komisyi, wedle którego przynajmniej przez trzy lata aż do ukończenia postępowania reklamacyjnego pozostałby się skarbowi dotychczasowy dochód z podatku gruntowego bez wszelkiego uszczerbku, a rząd tymczasem miałby czas zastanowić się, czy nie ma sposobu na wynagrodzenie skarbowi owego ubytku, który także wedle projektu tej komisyi wyniknie dla skarbu z przyjętego okresu przejściowego. Nakoniec projekt komisyi daje jasną i odrazu stałą podstawę wymiaru podatku, jakiej opodatkowani żądać mają prawo; a wiele to warto, bo podstawa taka nie dopuści w opodatkowanym owej niepokojącej niepewności, która go dręczyć będzie przy prowizorycznym wymiarze podatku. (*Huczne brawo*!)

Zapisali się jeszcze do głosu: przeciw projektowi komisyi bar. Apfaltrern, za projektem bar. Felder.

Bar. Apfaltrern dziwi się, że panowie z Styryi nie wytaczali swych żalów, kiedy był jeszcze czas po temu, tj. w komisyi centralnej, lecz czekali, aż klamka zapadła, i wywodzą je teraz w obu Izbach parlamentu, gdzie na nie niema rady, bo one nie należą już do rzeczy, gdy chodzi o sumę ogólną podatku gruntowego i o sposób jej rozkładu. Przeciw wywodom pp. Kaisersfelda i Washingtona mowca przeto wcale polemizować nie będzie. Co się tyczy samego projektu komisyi, jest on tak zawile i niejasno umotywowany, że mowca nie mógł się przekonać o jego wyższości ponad uchwaloną przez Izbę poselską ustawą. O ile te motywa zrozumiał, przypatrzy się im nieco bliżej. Przedewszystkiem komisya powoduje się ogromnem mnóstwem petycyj „zaniepokojonej" ludności. Te petycye jednak niewiele warte, są one równie sztuczne, jak samo zaniepokojenie; są to petycye drukowane i litografowane, narzucone ludności przez niewezwanych opiekunów. Dla podtrzymania tego zaniepokojenie dzieje się teraz tak samo z reklamacyami. Z mnóstwa tych reklamacyj nie można jeszcze wnosić, iżby to, przeciw czemu się zwracają, rzeczywiście było złe. Inną pobudką do odrzucenia uchwalonej przez Izbę poselską ustawy jest obawa przed wielką trudnością przeprowadzenia wymiaru podatku na nowych podstawach. Ależ to nie Izby, lecz ministra skarbu kłopot. Projekt stanowczego rozkładu podatku po ukończonych reklamacyach, bez poprzedniego prowizoryum, byłby bardzo sympatyczny, gdyby tylko nie był tak brzemienny w złe następstwa. Jeśli ludność już jest zaniepokojona podniecającemi agitacyami, zaniepokojenie to będzie jeszcze większe i prawdziwsze, bo zamieni się w niecierpliwość u tych, którzy słusznie spodziewają się obniżenia podatku, którego przez tyle lat opłacali za wiele, a w oczekiwaniu swem zostaną zawiedzeni, jeśli projekt komisyi przyjdzie do skutku. Co kto wedle prowizorycznego rozkładu zapłaci zawiele, to mu się zwróci przy wyrównaniu podatku po ukończonych reklamacyach; ale coby kto zapłacił za wiele wedle projektu komisyi, to już na zawsze pozostałoby jego krzywdą. Prowizoryum przeto sprzeciwia się wnioskowi komisyi. (*Huczne brawo!*)

Bar. Felder wytyka operatom, na których ma się oprzeć prowizoryczny rozkład podatku, błędność, szczególniej w tysiącznych wypadkach co do indykacyj; błędność ta posunięta do anomalii, anomalia zaś nie powinna nigdy być podstawą ustawy. Reprezentując kraj ciężko dotknięty uchwałami komisyi centralnej, mowca oświadcza się za projektem komisyi Izby wyższej. (*Huczne brawo !*)

Tu zabiera głos minister skarbu dr. Dunajewski do bardzo obszernego przemówienia, które podam osobno.

Sprawozdawca komisyi bar. Tinti broni projektu komisyi.

Poczem uchwalono przejść do dyskusyi szczegółowej.

Artykuł I projektu komisyi zawiera zmiany wspomniane tu na wstępie.

Hr. Seilern wnosi, aby art. I przyjęto w brzmieniu uchwalonem przez Izbę poselską.

W imiennem głosowaniu artykuł I wedle wniosku Seilerna przyjęto 64 głosami przeciw 45 głosom.

Za artykułem I w brzmieniu uchwały Izby poselskiej głosowali: br. Apfaltrern, hr. Baworowski, hr. Belrupt, br. Bezecny, hr. Blome, br. Brenner, hr. Chotek, hr. Clam-Gallas, Franciszek hr. Coudenhove, Maksymilian hr. Coudenhove, hr. Crenneville, książę Czartoryski, hr. Czernin, ks. bis. Delia Bona, hr. Dzieduszycki, ks. arcb. Eder, ks. Fürstenberg, baron Gagern, hr. Gołuchowski, Habietinek, hr. Harrach, hr. Haugwitz, baron Helfert, baron Hübner, ks. Jabłonowski, ks. Khevenhüller, hr. Larisch, ks.bis. Leiss v. Laimburg, ks. Lichnowsky, dr. Józef Majer., hs. Mensdorff, ks. Metternich, hr. Mitrowsky, arcyb. Morarin Andriewicz, ks. bis. Pogatschar, hr. Potocki, Randa, arcb. Romaszkan, opat Rotter, ks. Salm, ks. Sanguszko, ks. Sapieha, ks. Schaumburg-Lippe, Karol hr. Schönbourn, Fryderyk hr. Schönborn, ks. Jan Adolf Schwarzenberg, hr. Seillern, arcyb. Sembratowicz, hr. Sereny, hr. Siemieński, hr. Stadnicki, ks. bisk. Stepischnegg, dr. Szujski, hr. Taffe, hr. Tarnowski, Fryderyk hr. Thun, Leon hr. Thun, Emeryk ks. Thurn-Taxis, Hugo ks. Thurn-Taxis, br. Tomaschek, ks. Trauttmansdorff, br. Wassilko, hr. Wodzicki. dr. Zyblikiewicz.

Przeciw art. I w owem brzmieniu głosowali: Arnet, Brücke, baron Burg, ks. Clary, hr. Dubsky, baron Eggerth, br. Felder, hr. Fürstenberg, hr. Gleispach. Gögl, hr. Göess, baron Haber, baron Hackelberg baron Härdtl, baron Handel, baron Hofmann, hr. Hoyos, baron Hye, Kaiserfeld, opat Karl, baron Königswarter, baron Koller, hr. Kuenburg, Frydryk ks. Lichtenstein, baron Mayr, hr. Merau, Moser, hr. Neiperg, baron Neumann, Plener, hrabia Rechberg, baron Resti-Ferrari, baron Rizy, baron Rossbacher, baron Scharschmied, Antoni Schmerling, Józef Schmerling, Schoeller, br. v. Scrinzi, br. Tinti, hr. Briots, baron Washington, hr. Widman, baron Winterstein, hr. Wrbna.

Sprawozd. kom. bar. Tinti wobec odrzucenia artykułu I wedle projektu komisyi, a przyjęcia go w brzmieniu uchwalonem przez Izbę poselską wnosi, aby pozwolono komisyi udać się na ustęp, w celu naradzenia się nad dalszem jej zachowaniem i aby zawieszono posiedzenie na kilkanaście minut. Wniosek ten odrzucono.

Bar. Hye wnosi, aby zamknięty posiedzenie. (*Głosy nie, nie*!)

Dr. Zyblikiewicz wywodzi, że nie potrzeba ani zawieszenia ani zamknięcia posiedzenia dla ponowionych narad komisyi, bo § 30 regulaminu przewiduje podobny wypadek, jaki tu zachodzi, i stanowi, że w razie odrzucenia wniosków komisyi idą pod głosowanie uchwały Izby poselskiej bez jakichkolwiek nowych narad wstępnych i bez poparcia.

Bar. Tinti mniema, że ponownym obradom komisyjnym możnaby zapobiedz w ten sposób, żeby stawiono wniosek o przyjęcie uchwał Izby poselskiej ryczałtem.

Poczem wniosek bar. Hyego odrzucono.

Książę Khevenhüller wnosi o przyjęcie ryczałtem ustawy w brzmieniu uchwał Izby poselskiej.

Wniosek ten przyjęto i odrazu całą ustawę uchwalono. Na wniosek hr. Seilerna uchwalono ją też zaraz w trzeciem czytaniu.

Co się tyczy petycyj wniesionych w sprawie podatku gruntowego, które projektem komisyi miały być załatwione, bar. Tinti wobec uchwalonej ustawy innej zastrzega sobie jako sprawozdawca komisyi nowe wnioski po porozumieniu się z komisyą.

Na tem skończyło się posiedzenie o godz. 4 min. 40. — Następne jutro. Na porządku dziennym budżet na r. 1881.

(*CLXVI posiedzenie Izby poselskiej.*)

† **Wiedeń,** 31 maja. (*Kor. Gazety Lw.*). Prezes Smolka zagaja posiedzenie o godz. 10 min. 30.

Z pomiędzy petycyj zasługują na uwagę niektóre odnoszące się do zaprowadzenia cła od mąki i zboża.

Na zakończenie dyskusyi ogólnej nad ustawą o uniwersytecie czeskim zabiera głos sprawozdawca komisyi poseł Kwiczała i z zadowoleniem stwierdza, że duch pojednawczy, którym ożywiona była komisya, objawił się także w Izbie. Poczem zwalcza niektóre wywody Scharschmida wraz z wnioskiem jego o odroczenie sprawy przez odesłanie projektu do komisyi.

Poczem Izba 203 głosami przeciw 55 głosom uchwala przejść do dyskusyi szczegółowej. Za dyskusyą szczegółową głosuje cała prawica, z lewicy zaś niemal wszyscy członkowie „klubu liberalnego", kilkunastu członków „klubu postępowego" i kilku z skrajnej lewicy. Wniosek Scharschmida odrzucony.

Paragraf 1szy, który orzeka o podziale uniwersytu praskiego na dwa, czeski i niemiecki, przyjęto po kilku uwagach pos. Saxa, wynurzającego nadzieję, iż uniwersytety te będą także co do lokalności najzupełniej rozdzielone.

Paragraf 2gi stanowi; „Profesor czy docent prywatny może należeć do jednego tylko z dwu uniwersytetów. Uczeń może być immatrykulowany tylko przy jednym z nich; wolno mu atoli zwiedzać wykłady na drugim, byle nie większej liczbie godzin, jak w swoim uniwersytecie. Wykłady zwiedzane na drugim policzone mu będą tak, jak gdyby ich słuchał był na własnym."

Pos. Fux wnosi tu cały szereg poprawek, które jednak zwalcza pos. Russ, powołując się na kompromis zawarty w komisyi, korzystny dla niemczyzny w Austryi.

Poprawki odrzucono, przyjęto §. 2gi w brzmieniu projektu komisyi.

Paragraf 3ci mówi o równem prawie obu uniwersytetów do mienia uniwersyteckiego. Sprawozd. kom. pos. Kwiczała oznajmia, że co do tego paragrafu stanął dziś w komisyi nowy kompromis w tym duchu. żeby dodać nowy §. 4ty, iż zakłady i zbiory pozostaną przy tych katedrach, do których obecnie należą, z wyjątkiem ogrodu botanicznego i klinik, co do których nowo sformułowany paragraf inaczej postanawia.

Pos. Lustkandl wnosi poprawkę formułującą §. 3ci więcej wyraźnie w duchu korzystnym dla uniwersytetu niemieckiego.

Minister bar. Ziemiałkowski oświadcza, co następuje: Postanowienia zawarte w wniosku odczytanym przez pana sprawozdawcę komisyi, mojem zdaniem nie należą wcale do ustawy. Należy to do władzy wykonawczej; a jeśli wolno legislatywie pilnować swych praw i jeśli nie trudno pojąć, jak wczoraj mówił jeden z szanownych posłów, że legislatywa stara się rozszerzyć swe prawa, to pewnie i rządowi nie można wziąć za złe, iż pilnuje praw władzy wykonawczej, które tak samo jak prawa legislatywy są poręczone konstytucyą. Rząd w komisyi oświadczył, że uniwersytetowi czeskiemu da zakłady, których mu potrzeba do naukowego rozkwitu, nie krzywdząc bynajmniej i nie ograniczając uniwersytetu niemieckiego. Mniemałem, że oświadczenie to wystarczy tu, aby uspokoić was, iż wejście w życie uniwersytetu czeskiego nie zaszkodzi uniwersytetowi niemieckiemu. Ponieważ jednak, jak się zdaje, skutku takiego nie odniosło i ponieważ komisya także zamiast rezolucyi, której rząd wcale się nie sprzeciwiał, wnosi teraz, aby to, co zawarte było w rezolucyi i co uczynić rząd wyraźnie oświadczył się z gotowością, pomieszczone było w samej ustawie, przeto imieniem rządu i w tym względzie czynię ustępstwo (*słuchajcie! słuchajcie!*), aby ułatwić sprawę, by ustawa przyszła do skutku, lubo bardzobym pragnął, żeby postanowień tych nie było w samej ustawie, bo ztąd może urosną trudności dla jej wykonania.

Ponieważ zresztą łatwoby wydarzyć się mogło — a dziś o nic zdaje się nie trudno (*bardzo słusznie! z prawicy*) — że którykolwiek dziennik podałby znowu wiadomość, w rodzaju tej, o jakiej szan. pos. Russ wczoraj wspomniał co do stanowiska rzędu względem wniosku pos. Lienbachera (*pos. Russ woła: Pester Lloyd!*), która to wiadomość jak nawiasem dodam, tak co do treści, jak co do mniemanego pochodzenia jest fałszywa — przeto już teraz oświadczam, że wszyscy bez wyjątku ministrowie gorąco pragną, aby niniejsza sprawa uniwersytetu praskiego została załatwiona w sposób zadowalniający wszystkie stronnictwa. (*Huczne brawo z prawicy*).

Pos. Czelakowski mówi o chętnych z strony Czechów ustępstwach na rzecz Niemców, a to w interesie pojednania.

Po kilku jeszcze uwagach pp. Lustkandla i Saxa odrzucono poprawkę Lustkandla, a przyjęto § 3ci wraz z nowym §. 4tym w brzmieniu projektowanem przez komisyę.

Tu zabiera głos pos. Granitsch, aby wnieść nowy §. 5: „Rząd wyda sposobem administracyjnym takie rozporządzenia, żeby każdy uczeń uniwersytetu czeskiego, zanim wstąpi do służby państwowej, złożył dowody, iż włada językiem niemieckim ustnie i w piśmie". Mowca od przyjęcia lub odrzucenia wniosku tego czyni zawisłem dalsze zachowanie swoje i swoich przyjaciół politycznych względem projektu

Pos. Rabl, popierając wniosek, oświadcza, że chodzi tu nie o walkę narodowości, lecz o kwestyę, czy język niemiecki ma być językiem państwowym. Mowca pojmuje, że Słowianie kochają swą narodowość, ale ponad prawami narodowości stoją postulaty bytu i jedności państwa.

---

cyi i pociągnęły za sobą wędrowne truppy artystów włoskich, którzy przynieśli z sobą swoją *commedia erudita*, „komedyę uczoną", to jest komedyę pisaną podług łacińskich wzorów Plauta i Terencyusza, i *commedia dell'arte*, komedyę improwizowaną ze stałemi rolami Arlekina, Pantalona, i tp. Przybysze wybornie wyćwiczeni w sztuce aktorskiej, popierani przez dwór, prędko odnieśli zwycięstwo nad rodzimą sztuką francuską, tem bardziej, że wprowadzali czarującą dla francuskiej publiczności nowość. Role kobiece dotychczas na scenie francuskiej przedstawiane były przez młodych chłopców, przebranych w strój kobiecy; Włosi wyprowadzali prawdziwe kobiety na scenę i piękne aktorki włoskie, budząc niesłychany zapał w publiczności, stały się potężnym magnesem dla sceny włoskiej.

Teatra francuskie, chcąc się utrzymać wobec inwazyi włoskiej, musiały się zastosować do nowego smaku i zaczęły naśladować komedyę włoską, szczególnie *commedia dell'arte*. Z komedyą tą warto blizej się zaznajomić, ponieważ i sam Molière nie otrząsnął się całkowicie z jej wpływu, ponieważ i dzisiejsze nawet farsy można uważać za jej potomstwo. „*Commedia dell'arte*, powiada p. Lotheissen, miała swoje stałe charaktery, pedantycznego doktora, oszusta ale często oszukiwanego Pantalone, tchórza chełpliwego wojaka, eleganta słodko mówiącego, który był jednak lichym kochankiem, kochającą dziewczynę, i cały szereg „Zanni", wesołych i przebiegłych albo tępych i głupawych sługusów — odpowiadających niewolnikom starożytnej komedyi. Podobno jak dzisiejsi *clownowie* winni oni byli wpadać na scenę, gdy się inni aktorowie zacinali w improwizowanych swoich rolach, i w tym celu mieli do rozporządzenia cały szereg komicznych pomysłów i sztuczek, któremi w każdej chwili gotowi byli służyć, nie pytając, czy te ich figle wiązały się w jakikolwiek sposób ze sztuką, czy nie. W zakresie tych to raz na zawsze nakreślonych typów obracała się *commedia dell'arte*. Aktorowie, z których każdy wżył się był w jeden główny charakter, jaki ciągle przedstawiał, mówili we wszystkich sztukach jednakowym językiem. Znali się oni doskonale; każdy z nich bowiem zdaleka musiał odgadywać intencye drugiego, aby się do nich zastosować. Stąd wyborna gra, bystre wpadanie w cudzą rolę, zuchwały humor tych, którzy się tak wybornie wspierali. Ale to było także przyczyną, że wszystkie sztuki jako mniej więcej waryacye na jeden i ten sam temat, były do siebie podobne. Wszędzie akcya krążyła około miłośnych intryg, uprowadzenia lub zamiany. Urządzenie przytem sceny było tego rodzaju, że znacznie ułatwiało przeprowadzenie intrygi. Scena przedstawiała zwykle ulicę z dwoma arkadowemi chodnikami, które były zwyczajnemi w średniowiecznych miastach, albo plac, do którego schodziło się kilka ulic. Była więc łatwość ukrywania się, podsłuchiwania, uciekania i wzajemnego oszukiwania się. Pomimo swej pozornej jednostajności komedye *dell'arte* odznaczały się taką obfitością niespodzianek, taką rozmaitością zawikłań, taką zaraźliwą wesołością, że nikt z niemi nie mógł współzawodniczyć. Tak niewyczerpanem było bogactwo ich pomysłów, intryg i zawikłań, że przez dwa następne stulecia komedyopisarstwo ciągle się ku nim zwracało, aby zaczerpnąć z nich nowej siły".

(Ciąg dalszy nastąpi.)

Pos. **Trojan** wywodzi, że prawica zgodziła się już na tyle propozycyj lewicy, ale na ten wniosek Granitscha zgodzić się nie może, skoro on tu wcale nie należy do rzeczy. Osobna komisya obraduje nad wnioskiem Wurmbranda, który domaga się uznania języka niemieckiego za język państwowy; trzeba więc czekać wniosków Granitscha.

Pos. **Wurmbrand**: Panowie z strony przeciwnej! Przychodzicie tu dziś z projektem o utworzeniu uniwersytetu, nie uznawszy jeszcze języka niemieckiego językiem państwowym. Tylko w sprawozdaniu przyznaliście, że w interesie uniwersytetu jest, aby uczniowie jego posiadal język niemiecki. My atoli żądamy przepisu w formie ustawy, bo do rozporządzenia rządowego nie mamy zaufania. Stajemy w tem na stanowisku nie narodowości, lecz państwa, albowiem ze względów konkurencyi byłoby dla Niemców o wiele lepiej, gdybyście wy nie uczyli się po niemiecku, bo wtedy bylibyście odcięci od kultury i cywilizacyi. (*Brawo! z lewicy; protesty prawicy.*). Czyż zdaje się wam, że my Niemcy w Austryi, gdybyśmy zupełnie byli bez styczności z Rzeszą niemiecką, stalibyśmy na wyżynach cywilizacyi europejskiej? Nie! zawsze jeszcze cerpiemy z Niemiec mnóstwo myśli cywilizacyjnych, któremi się dźwigamy; i dlatego też rzecz to niepodobna, aby Czesi pozostawali na tych samych wyżynach nauki, co Niemcy, Francuzi, Anglicy, chociażbyście byli, dwa, trzy. cztery razy więcej uzdolnieni od nas. Dotychczas nie widzimy, iżbyście dla państwowych stosunków Austryi żywili te same ciepłe uczucia, jak dla waszej narodowości. (*Protesty z ław czeskich*). Wiadomo wam, że ludy słowiańskie przechodzą ogromny proces fermentacyjny, że dopiero zbliżają się ku rozwojowi swemu. Otóż my w Austryi zawsze wychowujemy drobne plemiona słowiańskie w ich właściwościach odrębnych, gdy tymczasem Rossya stłumia wszelką narodowość słowiańską krom rossyjskiej. (*Wielka prawda!* z lewicy). Przypatrujemy się rozwojowi narodowości słowiańskich bez zawiści. Ztąd niesłuszny jest zarzut, jakobyśmy nie występowali w sposób objektywny i z całem poczuciem sprawiedliwości jako Austryacy. My pojmujemy potrzebę języka państwowego doskonale; dlaczegoż wy jej nie pojmujecie? Bo nasze pojęcie o państwie jest wcale inne od waszego, i na tem polega zasada walki między nami. My wobrażamy sobie państwo jako organizm, którego częścią najważniejszą jest system centralny, w którym wszystko zbiegać się powinno i z którego znów rozchodzić się powinno na członki w formie przetrawionej i uduchowionej. Wy atoli chcielibyście krzepić członki kosztem tegoż systemu centralnego, i w tem jest wielka między waszem a naszem pojęciem o państwie różnica. (*Wyśmienicie!* z lewicy). Głosując dotychczas za ustawą o uniwersytecie czeskim, czyniliśmy to w nadziei, że odtąd lud czeski pracować będzie około interesów centralnego organizmu państwa z tym samym zapałem i z tą samą chętnością, co i my, i że Czesi zawsze pójdą w szeregu za nami. A powinniście poczuwać się dobrze do winy, iż narażaliście na szwank niektóre interesa państwa. (*Huczne brawo!* z lewicy). Rzecz to bowiem niepodobna, aby dziś skracać obowiązek szkolny, redukować ludowi oświatę (*bardzo trafnie!* z lewicy), a zarazem wznosić uniwersytet dla swego języka. (*Rzęsiste oklaski* z lewicy).

Na wniosek sprawozd. kom. p. **Kwiczały** zawieszono posiedzenie, aby komisya mogła naradzić się nad wnioskiem Granitscha.

Po zagajeniu posiedzenia na nowo sprawozd. kom p. **Kwiczała** oznajmia, że komisya, zważywszy, iż postanowieniem cesarskiem z d. 11 kwietnia r. b. polecono rządowi wydać takie rozporządzenia, któreby dawały wszelką rękojmię, że żaden uczeń uniwersytetu czeskiego nie zajmie posady w praktyce publicznej bez zupełnej znajomości języka niemieckiego, postanowiła przejść nad wnioskiem Granitscha do porządku dziennego, co też Izba zaleca.

Bez dalszej dyskusyi Izba przyjmuje ten wniosek komisyi. Przeciw niemu głosuje cała lewica.

Poczem resztę ustawę przyjęto bez dyskusyi.

Dalej bez dyskusyi także przyjęto w drugiem czytaniu ustawę o kredycie dodatkowym w ilości 23,000 zł. na pierwsze urządzenie uniwersytetu czeskiego.

Tuż potem przyjęto obie ustawy w trzeciem czytaniu, w którem cała lewica głosuje przeciw uniwersytetowi czeskiemu.

Prezes **Smolka** ogłasza skrutynium dokonanego na wstępie posiedzenia wyboru do komisyi, mającej naradzić się co do projektu o popieraniu kultury krajowej w dziedzinie budowli wodnych. Wybrani są pp. **Rajski**, **Bartmański**, **Czartoryski**, **Abrahamowicz**, **Pęgowski**, Rieger, Trojan, Schwarzenberg, Thun, Niedopił, Pitey. Zehetmayer, Barnfeind. Monti, Graf, Weitlof, Panowski, Proskowetz, Doblhoff, Friedmann, Pirquet, Ed. Süss, Auspitz i Terlago.

Koniec posiedzenia o godz. 3, m. 50. Następne jutro.

SPRAWY MONARCHII

Podajemy poniżej dosłownie tekst ustawy przeciw lichwie:

§ 1. Kto przy udzielaniu lub prolongowaniu kredytu wyzyskuje przez to lekkomyślność, albo też znane mu przymusowe położenie, słabość umysłową, niedoświadczenie lub wzburzenie umysłowe pożyczającego, iż każe bądź na rzecz własną, bądź trzeciej osoby przyrzekać lub robić ustępstwa majątkowe, które jako wygórowane sprowadzić lub przyspieszyć mogą ruinę ekonomiczną pożyczającego — staje się winnym wykroczenia i ma być ukarany ścisłym aresztem od jednego do trzech miesięcy i grzywną od 100 do 500 zł.

Winnym staje się takiej samej karygodnej czynności i takiej samej podlega karze każdy, kto nabywa, dalej pozbywa lub podnosi roszczenie o należność, co do której wiadomem mu jest, że powstała w sposób wyżej wyszczególniony.

§ 8. Gdyby celem osłonięcia jednej z wyszczególnionych w § 1 umów został zawarty układ pozorny lub sporządzony dokument, zawierający nieprawdziwe okoliczności, albo gdyby zostały uzyskane co do nieistniejących jeszcze pretensyj orzeczenia sądowe (wyrok, nakaz płatniczy. mandat) ugoda sądowa albo wyrok polubowny, lub gdyby pożyczający kazał poręczyć wypełnienie zobowiązania wynikającego z jednej w § 1 wymienionych umów daniem słowa honoru, przysięgą, bądź też innemi tego rodzaju uroczystemi przyrzeczeniami nałożony zostanie na winnego ścisły areszt od trzech do sześciu miesięcy i grzywna od 500—1000 zł. Może być także orzeczonem wydalenie. Taka sama kara spotyka tego, kto będąc świadomym tych stosunków, nabywa wśród wymienionych w § 1 okoliczności pretensyę, pozbywa ją dalej lub podnosi o nią roszczenia.

§. 3. W razie ponownego skazania ma być orzeczonym ścisły areszt od trzech miesięcy do jednego roku i grzywna od 500 do 2000 zł. Może być także orzeczone wydalenie.

§ 4. Gdyby interesa w rodzaju tych, o jakich wspomina §. 1, były prowadzone jako stały sposób zarobkowania, w takim razie ma być zawyrokowany ścisły areszt od sześciu miesięcy aż do dwóch lat i grzywna od 1000 zł. do 3000 zł., tudzież wydalenie.

§. 5. W razie gdyby się nie dało ściągnąć zawyrokowanej kary pieniężnej, należy zasądzić winnego na areszt i to w ten sposób, że każde 10 zł. mają być policzone za jeden dzień aresztu.

§. 6 Skutki będące następstwem zasądzenia za przestępstwo oszustwa mają także miejsce przy zasądzeniu z powodu wyszczególnionego w §. 1 wykroczenia.

§. 7. Karygodność gaśnie, jeśli sprawca pierwej nim oskarżyciel publiczny lub sąd karny dowie się o czynie, naprawi postępek nieprawny i zwróci pożyczającemu pobraną nad słuszną miarę należytość wraz z należącemi się prawnie od dnia wypłaty odsetkami

§. 8. Sędzia winien interes z powodu którego nastąpiło zasądzenie uznać nieważnym, gdyby rezultaty postępowania karnego były wystarczającemi, winien orzec, że to, co wierzyciel i pożyczający nawzajem sobie świadczyli ma być zwróconem wraz z prawnemi odsetkami, a to od dnia wypłaty.

Gdyby pokazało się po obliczeniu mających się zwrócić wzajemnie kwot, że wierzyciel ma jeszcze do żądania nadwyżkę, w takim razie wchodzi w zastosowanie zabezpieczenie uzyskane dla umówionej pretensyi.

Gdyby rezultaty postępowania karnego nie wystarczyły do wydania wyroku o skutkach prawnych unieważnienia umowy, w takim razie przy utrzymaniu uzyskanego zabezpieczenia odesłaną zostanie sprawa na drogę cywilną, która w tym wypadku jest otwartą nietylko dla strony prywatnej, lecz i dla oskarżonego.

§. 9. W razie odesłania na drogę cywilną, niemniej, gdyby strona prywatna obrała na podstawie §. 372 postępowania karnego drogę procesu cywilnego, winien sędzia cywilny rozstrzygać o skutkach prawnych wynikłych z unieważnienia umowy również wedle zasad ustanowionych w § 8.

§. 10. Gdyby z innego względu niż dla braku istoty czynu lub skutkiem niedostatecznych powodów do podejrzenia nie mogło nastąpić sądowne ściganie, lub gdyby nie zapadł wyrok, w takim razie winien sędzia cywilny, jeśli postępowanie w sprawach spornych zawiera znamiona przewidziane w §. 1. uznać interes za niebyły i postąpić przy rozstrzygnięciu co do skutków prawnych według zasad ustanowionych w §. 8.

§. 11. Na żądanie sędziego karnego, któremu poruczono przeprowadzenie postępowania karnego z powodu popełnienia jednej z czynności karygodnych wyliczonych w §. 1, winien sędzia cywilny być każdego czasu dobrze obznajmiony z tokiem postępowania w sprawie pretensyi, jaka jest przedmiotem procesu. W wypadkach przewidzianych §. 10, również w tych wszystkich, w których zdaniem sędziego cywilnego zachodzą znamiona oznaczonej w §. 1 czynności karygodnej, skutkiem czego zawiadamia o tem sąd karny, winien sam rozstrzygać, o ile ma być wstrzymane przymusowe ściąganie pretensyi, lub też udzielone aż do zabezpieczenia zezwolenie na egzekucyę.

§. 12. Sędzia cywilny, który ma wydać wyroki według §§. 9, 10 i 11, nie jest związanym prawnemi regułami dowodowemi; ma on rozstrzygać, jak mu nakazuje własne swobodne przekonanie, nabyte skutkiem sumiennego zbadania przedłożonych dowodów.

§. 13. Postanowienia §§. 10, 11 i 12 mają być także zastosowane i do tych pretensyj, które powstały, nim ustawa ta poczęła mieć moc obowiązującą i nie zostały ani umorzone, ani przyznane na mocy wyroku sądowego, ani też należycie określone w drodze ugody sądowej.

§. 14. Postanowienia wyżej wyliczonych paragrafów nie odnoszą się wcale do umów handlowych, przy których tak wierzyciel jak i dłużnik jest kupcem (artykuły 4, 5 i 6 kodeksu handlowego z d. 17 grudnia 1862 Dz. u. p. n. 1 r. 1863).

§. 15. Kto małoletniego lub osobę, która w razie niedotrzymania zobowiązania przyjętego pod rygorem słowa honoru może być narażoną na utratę swej posady służbowej, zniewala do wypełnienia zobowiązania wypływającego z umowy kredytowej, żądając słowa honoru, przysięgi, lub innego tego rodzaju uroczystego przyrzeczenia, dopuszcza się przekroczenia i ulega karze aresztu od dni ośmiu do trzech miesięcy. Takiej samej karze ulega ten, co pretensyę, o której wie, że powstała w sposób powyższy nabywa, odsprzedaje, lub robi o nią roszczenia.

W razie ponownego zasądzenia, lub gdyby interesa tego rodzaju miały charakter zarobku i prowadzone były z nawyknienia, może być zawyrokowany ścisły areszt, a prócz tego może być orzeczonem wydalenie.

Sledztwo i ukaranie takiego przekroczenia należy do zakresu sądów powiatowych.

§. 16 W królestwach Galicyi, Lodomeryi wraz z W. księstwem Krakowskiem i księstwem Bukowiną ustawa ta wchodzi w życie w miejsce obowiązującej w tych krajach ustawy z d. 19 lipca 1877. (Dz. praw. pań. n. 66).

Ostatnia jednak ustawa pozostaje w tych krajach w swej mocy, o ile się to odnosi do umów kredytowych, które zostały zawarte, nim nowa ustawa nabrała mocy obowiązującej

§. 17. Ministrowi sprawiedliwości poleca się wykonanie tej ustawy.

Schönbrunn, 28 maja 1881 r.

Franciszek Józef m. p.

Taaffe m. p. Prażak m. p.

SPRAWY ZAGRANICZNE

(Rząd rossyjski i unici.)

W artykule wstępnym *Gołosu* z dnia 29 maja czytamy następujące uwagi:

„Z kraju Przywiślańskiego donoszą nam, że w łonie byłej grecko-unickiej ludności, zjednoczonej z kościołem prawosławnym w roku 1875, zajątrza się w ostatnich czasach coraz groźniej kwestya wyznaniowa. Pokazuje się, że przeszło 30.000 byłych unitów przyznaje się dziś jawnie do wyznania rzymsko katolickiego, poczytując natomiast za rzecz zupełnie obcą prawosławie, z którem pięć lat temu zostali formalnie połączeni w czasie, gdy unia być miała w Przywiślańskim kraju zupełnie zniesioną.

„Przyczyny tego nienormalnego objawu mają początek w stosunkach r. 1875, w którym zjednoczono z kościołem prawosławnym całą dyecezyę chełmską, liczącą 230 000 ludności. Zjednoczenie to nastąpiło nie w skutek przekonania samego ludu, ale z przyczyn zewnętrznych. Wyżsi dygnitarze kościoła unickiego powzięli myśl zjednoczenia unitów z prawosławiem i zbałamucili także lud. Przy współudziale cywilnej administracyi zbierano od ludu unickiego całemi parafiami podpisy z oznajmieniem, iż chce się połączyć z prawosławiem. Przy tej czynności nikt w to nie wchodził, czy lud rozumie, do czego go skłaniają. Unitów natomiast, którzy otwarcie oświadczyli, iż nie chcą przejść na prawosławie, przesiedlono w drodze administracyjnych rozporządzeń do innych gubernij. Głoszono naówczas zasadę, że należy zjednoczyć unitów dyecezyi chełmskiej z prawosławiem w ten sposób, ażeby w kraju Przywiślańskim nie został ani jeden unita, któryby istnieniem swojem mógł naruszać harmonię, z jaką zdaniem biur rządowych odbyła się zmiana wyznania.

„Tego rodzaju praktyka zastosowana w sprawie stłumienia unii, której wyznawcami przez trzy stulecia był lud kilkakroć sto tysięcy dusz liczący, nie mogła pozostać bez zgubnych skutków. Lud dla którego prawosławie ze swemi właściwościami było ideą obcą, skoro przerobiono cerkwie unickie na prawosławne, zaczął chodzić na nabożeństwa do kościołów katolickich i obrzędy religijne przyjmował z rąk duchowieństwa katolickiego. W pierwszej zaraz chwili zjednoczenia unitów, trzeba było przedsięwziąć rozliczne środki przymusowe przeciwko tym, którzy usiłowali oderwać się od nowego dla nich wyznania prawosławnego. Nadzwyczajny najwyższy rozkaz dnia 28 kwietnia 1876 roku upoważnił świeckie miejscowe władze administracyjne do przedsiębrania środków przymusu i wymiaru kar przeciw tym byłym unitom, którym zostanie udowodnione odstępstwo od wyznania prawosławnego. W liczbie tych środków ważną rolę grają kary pieniężne, nakładane przez władze administracyjne. Tym sposobem utrwalenie prawosławia pomiędzy unitami zostało oddane pod opiekę policyi. Niechęć ludu jednakże środkami przymusowemi zdołano stłumić tylko na czas jakiś, ale nie stłumiono jej raz na zawsze.

„W najświeższych czasach, kiedy ze wszystkich stron objawiły się w naszem życiu nowe prądy, kiedy we wszystkich rozporządzeniach rządu zaczął się objawiać duch pojednawczy i humanitarny, a jednocześnie i duch u większej tolerancyi wobec naszych dyssydentów, nazywanych *raskolnikami*, domagają się także i unici prawa wyznawania nie tej wiary, którą im narzucają od r. 1875 wbrew ich woli, lecz wiary swoich ojców i pradziadów, wiary grecko-unickiej. Ale ponieważ wiara ta i jej duchowieństwo wraz z cerkwiami dziś zupełnie jest zniweczona, nie pozostaje więc unitom nic innego jak uciekać pod skrzydła kościoła katolickiego, jako bliższego wyznaniu grecko-katolickiemu. To nam tłómaczy większą w ostatnich czasach śmiałość unitów w wyrażaniu niechęci do wiary prawosławnej, której nie pojmują prawie. Unici lepiej pojmują i wdrażają się w duchu kościoła katolickiego, w którym są takież same obrzędy zewnętrzne, jakie widzieli w cerkwiach unickich, a mianowicie ołtarz niezasłonięty, bez *ikonostasa*, i zwyczaj używania organu, towarzyszącego spiewowi całego ludu w miejscowym polskim języku."

W dalszym ciągu konstatuje *Gołos*, iż rząd zwrócił już uwagę na smutne stosunki odstępstwa ludu od prawosławia, że duchowieństwo prawosławne w ciągu pięciu lat nie utwierdziło ludu w tej wierze, że polecono duchowieństwu temu zająć się baczniej tą okolicznością i wpływać na lud i że nakoniec projektowano wydać odpowiednie polecenia władzom administracyjnym, nieumiętnie biorącym się do dzieła, a wreszcie, że komitet dla spraw Królestwa Polskiego udał się do ministra oświecenia przedkładając program szczegółowy. Przedstawia dalej *Gołos* obraz czynności duchowieństwa prawosławnego, które nawraca wprawdzie i pogan na prawosławie, ale wszędzie z tym smutnym rezultatem, że świeżo nawróceni odpadają od łona cerkwi prawosławnej, ponieważ nie pojmują ducha wiary.

Ustęp zakończający powyższą rozprawę, opiewa:

„Kwestya byłych unitów kraju Przywiślańskiego przekonywa, że prawosławie w pośród tej niechętnej mu ludności trzeba podtrzymywać środkami policyjnemi. Prawodawstwo zawiera ostre środki i kary przeciw tym, którzy albo sami sprzeniewierzają się prawosławiu albo innych do tego nakłaniają. Prawo to zaczerpnięte z bizantyjskiego prawodawstwa, okazuje się dziś przestarzałem i zupełnie nieodpowiedniem w obec zasady wolności sumienia, która powinna być decydującą w sprawach religijnych. Zasada ta w czasach Piotra Wielkiego przyjęta i zastosowana została w prawodawstwie rossyjskiem. (Art. 44 i 45 praw zasadniczych). Z tem wszystkiem jednak zasady o tolerancyi religijnej nie rozwinięto i nie wyjaśniono w prawie rossyjskiem. A przecież sprzeciwia się samej idei naszej religii, żeby w jej łonie przedsiębrano środki policyjne, środki opieki i przymusu za pośrednictwem kar i grzywien, wymierzanych przez władze administracyjne. Tylko wtedy religia nie traci swego znaczenia i znajduje szacunek i cześć w umysłach ogółu, jeżeli jest swobodnym wyrazem religijnych idei i pojęć pewnego wyznania. Ale jeżeli się religię oddaje pod opiekę policyjną, naówczas traci ona swoją siłę i żywotność. Prawosławie, wiążące do swoich przekonań jednostki przy pomocy prawa państwowego dlatego, że one są zapisane w metrykach cerkiewnych, traci wszelki wpływ właśnie w skutek takiego przymusowego traktowania. Następstwem takiego porządku rzeczy są tajne odstępstwa od prawosławia. Znajduje się u nas przeszło 10 milionów *raskolników*, uchodzących za prawosławnych według metryk, a w rzeczywistości nie mających nic spólnego z wyznaniem prawosławnem. Prawdopodobnie i unitów, zaliczonych do wyznawców prawosławia, nie będzie można utrzymać przy wyznaniu zapo-

mocą środków policyjnych. Uzasadnioną jest, jak mówią, obawa, że coraz liczniejsze będą pomiędzy byłymi unitami odstępstwa od prawosławia, jeżeli się im da pod tym względem swobodę. Ale choćby przyszło do tego, nie ma nad czem ubolewać, interes bowiem samego prawosławia wymaga, ażeby się doń zaliczali tylko ci, którzy są dobrowolnymi wyznawcami tej wiary. Przymus może wywrzeć tylko zgubne skutki i podkopać prawosławie. Dlatego byłoby pożądanem, ażeby unici niechętni prawosławiu a przychylający się do wiary rzymsko-katolickiej, otrzymali pod tym względem zupełną woln...".

KRONIKA

= **Fundacya szkół ludowych.** Według sprawozdania Wydziału krajowego fundacya szkół ludowych, wynosząca w efektach 97 600 zł., miała w roku ubiegłym wraz z zapasem początkowym 14.761 zł. dochodu, zaś 9.238 rozchodu. Zapas ostateczny gotówki wynosi 5.523 zł. Zasiłki otrzymały w ciągu roku ubiegłego następujące gminy: w kwocie 300 zł. Borszczów, w kwocie 200 zł gminy Gródek, Prusy z Sulechowem i Kantorowicami, Wampierów, Strzelczyska, Wielkie Oczy, Harta, Kańczuga z Nową Wisią, Ożydów; w kwocie 180 zł. gmina Tuligłowy; w kwocie 150 zł. gmina Bogumiłowice; w kwocie 100 zł. gminy Brzeznica, Chrość, Wyczułki, Bogusza, Kolbajowice, Basznia dolna, Niepla, Wojaszówka, Harklowa, Swiątkowa, Kamień, Kalne, Dmytrze, Wisłoboki, Łopuszna, Bertyszów, Skawica, Weselnica, Rozdworzany, Fraga Czerechowa, Niebocko, Głuchów, Bednarów, Libohora, Łuka mała, Werhobuż, Kniaże, Przemiwołki, Uhnów i Dziewięcierz.

* **Samobójstwo.** Aleksander B., rodem z Węgier, 28 lat liczący, kamerdyner u gen. bar. Jozsiki odebrał sobie wczoraj około 9 godziny w hotelu George życie wystrzałem z rewolweru Przyczyną samobójstwa miała być choroba nieuleczalna.

— **Wystawa prac uczniów** wyższej szkoły realnej otwartą będzie dnia 5 i 6 b. m. od godziny 9 do 1 przed południem i od 3 do 5 po południu w sali nr. II na pierwszem i w sali nr. IV na 2 piętrze. Wstęp wolny.

— **Magnetyzer Donato** popisywać się będzie dziś o godzinie 8 wieczorem swemi produkcyami w sali kasyna mieszczańskiego.

* **Zapiski policyjne.** Skradziono panu J. W. z pomieszkania dwa duże rądle miedziane polewane na biało; a panu W. R. z pomieszkania ciemno granatowe palto z aksamitnym kołnierzem, bluzę popielatą i chusteczkę białą z znakiem W. R.

— **Samobójstwo.** Według doniesień z Gradcu, dnia 30 maja odebrał sobie życie wystrzałem feldmarszałek-porucznik Karol Tegetthoff w Lienz, w Tyrolu. Nieuleczalna choroba, którą nieszczęśliwy generał dotknięty był od lat kilku, popchnęła go do rozpaczy Fmp. Tegetthoff był najmłodszym bratem zmarłego admirała i należał do najzasłużeńszych młodszych generałów c. k. armii, z której czynnego stanu niedawno wystąpił. Mianowicie w akcyi okupacyjnej w Bośnii brał wybitny udział. Przed ustąpieniem ze służby czynnej zajmował stanowisko dywizyonera w Gradcu Zmarły liczył zaledwie lat 46. Odznaczony był kilkakrotnie za czyny wojenne, a między innemi także komandoryą orderu Leopolda.

— **Na rzecz izraelitów** rossyjskich, którzy padli ofiarą ostatnich zaburzeń, odbyć się ma wkrótce w Paryżu wielka zabawa ludowa, nad którą patronat objęła baronowa James Rothschild.

— **Szesnaście ofiar** wybuchu w kopalniach węgla pod Cieplicami czeskiemi w r. 1879, mianowicie w szybie Döllingera, znaleziono dopiero w tych dniach przy rozkopywaniu zawalonego szybu. Pogrzeb nieszczęśliwych odbył się przy nadzwyczajnym udziale ludności okolicznej.

— **Podrabiane banknoty** stumarkowe pruskie według doniesienia *N. A. Ztg.* w znacznej liczbie pojawiły się w obiegu. Falsyfikaty sporządzone są drogą litograficzną.

— **Jedenastoletni** chłopak w Berlinie, ukarany przez ojca za małe przewinienie, obwiesił się następnego dnia na strychu, zapowiedziawszy przedtem wyraźnie swej młodszej siostrzyczce, że odbierze sobie życie.

— **Zabawne zdarzenie** — opowiada wiedeńska *D. Ztg.* — od kilku dni jest przedmiotem ogólnej wesołości w dzielnicy Józefińskiej. W poniedziałek rano na jednej z ulic w tej dzielnicy przechodnie ku niemałemu zdumieniu swemu spostrzegli, że każdy z posługaczy publicznych, ustawionych po rogach, ma w oku szkiełko, czyli tak zwany *monocle*. Nim jeszcze ktokolwiek mógł dojść przyczyny tego ogólnego umonoklowania ekspressów, pojawił się w bramie jednego z domów elegan... młodzieniec i kiedy z całą brawurą chciał swe szkiełko nasadzić na oko, ekspressi jakby na komendę postąpili ze wszystkich stron ku niemu, wołając *unisono*: „Dzień dobry, panie F.!“ Na ten widok i na to powitanie młody człowiek poczerwieniał jak piwonia i cofnął się natychmiast do sieni domu, z którego wyszedł, gdzie znowu przywitał go gromki głos jego ojca, poczciwego rzeźnika F. w taki mniej więcej sposób: „A choćbym każdemu ekspressowi, jak Wiedeń duży, sprawić miał szkiełko i nadto zapłacić po dwie szóstki, już ja ciebie paniczu oduczę przecie strojenia tych grymasów błazeńskich z czerepem na oku!“

— **Sześćtysięcy morgów lasu** spaliło się przed kilku dniami między Krzyżem a Sierakowem w Poznańskiem. Las był własnością ks. Hohenzollern i skarbu państwowego.

Przysięga kobiet, obejmujących jaki urząd w Stanach Zjednoczonych, niczem się zupełnie nie różni od przysięgi przepisanej dla mężczyzn Niedawno młoda panna, obejmując posadę stenografa sądowego, przysięgała między innemi, iż „nigdy walczyć nie będzie przeciwko ojczyznie i nigdy nie będzie figurowała w pojedynku bądź to jako zapaśnik, bądź też jako sekundant.“

— **Fenomen.** Przed trybunałem departamentu Sekwany stawał w tych dniach robotnik nazwiskiem Fr. Lacroix, oskarżony o to, że podczas bójki w gospodzie odkąsił nos swojemu adwersarzowi. Jako *corpus delicti* figuruje na stole prezydenta odkąszony nos w nalewce spirytusowej. Kiedy przez woźnego wezwano do sali rozpraw ofiarę tego straszliwego zamachu, publiczność przygotowana była zobaczyć coś potwornego — tymczasem, o dziwo! — pojawił się młodzieniec w kwiecie wieku i urody, z twarzą, ozdobioną najforemniejszym nosem. Najwyższe zdumienie ogarnęło całe audytoryum, które dowiedziało się wkrótce, że odkąszony nos odrósł tak prędko młodzieńcowi, a to w skutek zręcznie przeprowadzonej operacyi Ofiara zamachu więc posiada obecnie właściwie dwa nosy, jeden na tem miejscu, gdzie z natury rzeczy nos być powinien, drugi jako nadzwyczajną rezerwę, w nalewce spirytusowej. „Natura dokazała tu cudu — wywodził oskarżyciel publiczny — nie wynika jednak z tego, aby sprawca tak potwornego zamachu miał ujść bezkarnie rąk sprawiedliwości. Dobrodziejstwo natury nie zdejmuje bynajmniej winy z człowieka, ani nawet stanowić może okoliczności łagodzącej“ i t. p Trybunał przychylił się do wywodów oskarżyciela; uznawszy obżałowanego winnym ciężkiego obrażenia ciała, skazał go na całoroczne więzienie. Poszkodowany z tryumfującą miną opuścił salę rozpraw, odnosząc to przeświadczenie, że jest fenomenem umiejętności.

— **Pożar** zniszczył w tych dniach w Augustowie, w Królestwie, 150 domów. Setki rodzin bez chleba.

— **Znany artysta** teatru nadwornego w Wiedniu, Adolf Sonnenthal, w uznaniu znakomitej działalności artystycznej w teatrze wspomnionym odznaczony został przez Najj. Pana orderem Żelaznej Korony III klasy.

— **Piorun** w zeszły piątek uderzył w kościół we wsi Chełmcach pod Kaliszem, tuż nad granicą pruską położonej i zniszczył go do szczętu. Z płomieni zdołano wynieść tylko słynący cudami obraz Najświętszej Panny We dług podania parafia chełmecka jest najstarszą w Kaliskiem, a spalony kościół miał być wzniesiony na ruinach świątyni pogańskiej, według innych zaś na ruinach zamku Mieczysława Starego.

— **Zaspokojona ciekawość.** Niedawno zdarzyło się w gminie Neuleopoldau pod Wiedniem, iż budowniczy miejscowy, urządziwszy nowy zupełnie cmentarz, rzekł do otaczających: „Ciekawy jestem, kogo też pierwszego pogrzebią na tem miejscu?“ W kilka dni później wieziono na nowy cmentarz trumnę, w której spoczywały zwłoki budowniczego

— **Kontrola cygańska.** W dowcipny sposób radzą sobie kapeliści cygańscy, ażeby ten z członków kapeli, którego posyłają z tacą dla zbierania od gości datków, nie mógł się dopuścić defraudacyi po drodze. Oto dają mu, kiedy w prawej ręce trzyma tacę, do lewej żywą muchę, którą przynieść musi żywą wróciwszy z pieniądzmi. Obie jego ręce tym sposobem są zupełnie „zneutralizowane“.

Rada miasta Lwowa.

(*Posiedzenie z dnia 1 czerwca*).

(*L.*) Wczorajsze posiedzenie Rady na długo będzie pamiętnem w kronice naszego miasta. Toczyły się na niem obrady wielkiej dla miasta doniosłości a odkąd Lwów rządzi się osobnym statutem, nie było może posiedzenia równie burzliwego, i dyskusyi, w którejby się tak żywo i jaskrwawo starły antagonizmy.

Dr. Gross, należący w Radzie do stronnictwa opozycyjnego, zapytuje przewodniczącego, na jakiej podstawie pojedynczym radnym wzbronił przystępu na posiedzenia komisyi, która rozbierała kwestyę zaciągnięcia pożyczki 3 lub 4 milionowej? Mowca mniema, że wszystkim radnym wolno przysłuchiwać się naradom pojedynczych komisyj, chociażby nie byli jej członkami.

Dr. Gnoiński ubolewa, że sprawę tę poruszono na publicznem posiedzeniu. Jeżeli kto — powiada p. prezydent — to niezawodnie ja jestem za jawnem i publicznem traktowaniem wszystkich spraw, ale z drugiej strony są kwestye, które do pewnego czasu wymagają dyskrecyonalnego traktowania. Do takich spraw należy bezwątpienia kwestya zaciągnięcia pożyczki i dlatego uchwaliła komisya odbywać posiedzenia tajne i nie przypuszczać radnych nienależących do składu komisyi.

P. Lachowski a równocześnie z nim kilku innych panów z stronnictwa mniejszości podnoszą głos z powodu powyższej odpowiedzi prezydenta, który poparty większością Rady zaznacza stanowczo, że nad odpowiedzią na interpelacyę dyskusyi nie ma.

Po odpowiedzi na interpelacyę w sprawie remuneracyi stróżów szkoły realnej i po uchwaleniu przyrzeczenia przyjęcia do gminy panu Januszowi Krystyńskiemu wnosi dr. Czyżewicz, ażeby Rada zmieniła porządek dzienny, odraczając dalszy ciąg obrad nad budżetem a natomiast przystępując do obrad nad wnioskami komisyi w kwestyi pożyczki. Ostatnia sprawa jest bezwątpienia nierównie ważniejszą niż budżet, jeżeli bowiem uchwalimy pożyczkę, budżet przedstawi się nam w zupełnie innej formie.

P. Jaegermann sprzeciwia się zmianie porządku dziennego. Najpierw należy uchwalić budżet, potem przystąpić do obrad nad zamknięciem rachunków za r. z a dopiero w końcu obradować nad pożyczką. Lwów nie bankrutuje jeszcze i nie ma co spieszyć się z zaciągnięciem pożyczki. (Huczne oklaski z galeryi i z ławek zajętych przez stronnictwo mniejszości. Prezydent wzywa galeryę do porządku).

Dr. Ciesielski zabiera głos w tym samym kierunku, co mowca poprzedni, ale p. prezydent i liczny zastęp pp. radnych opierają się temu, albowiem według drugiego ustępu §. 27 regulaminu dyskusya nad wnioskiem zmiany porządku dziennego nie jest dozwoloną.

Gdy mimo odczytania postanowienia regulaminu, według którego dyskusya taka nie jest dozwoloną, opozycya domaga się dyskusyi, wnosi dr. Zucker, ażeby Rada wydała decyzyę, czy rozprawy mogą być przeprowadzone lub nie. Bardzo poważna liczba pp. radnych oświadczyła się za zaniechaniem dyskusyi, a gdy p. dr. Ciesielski z towarzyszami zażądał imiennego głosowania, oświadczyło się z 72 głosujących 49 za zamknięciem dyskusyi, a tylko 23 za dalszą dyskusyą. Taką samą ilością głosów przyjęto także wniosek dr. Czyżewicza co do zmiany porządku dziennego.

Dr. Biliński, wszedłszy na trybunę, w jasnym i gruntownym wywodzie przedstawił rezultat narad komisyi, która obradowała nad kwestyą zaciągnięcia pożyczki 3 a względnie 4milionowej, odbyła dwa posiedzenia pod przewodnictwem prezydenta miasta; następnie odbył magistrat jedno posiedzenie a w końcu zebrała się znowu komisya, celem zbadania wniosków magistratu. Praca tedy komisyi i magistratu była gruntowną i wyczerpującą. Komisya przyszła do przekonania, że bez zaciągnięcia pożyczki uregulowanie stosunków miejskich jest niemożliwe a stolica nie będzie mogła nigdy stanąć w szeregu wielkich miast europejskich. Zaciągając pożyczkę, należy przedewszystkiem zachować właściwą roztropną miarę w szafowaniu sum uzyskanych. Są w mieście sprawy nagłe, które bezzwłocznie muszą być załatwione, ale są i takie, których załatwienie może być odłożone na czas późniejszy. Orzekła też komisya, iż najpierw potrzebaby pozbyć się długu w sumie 740.000 zł. Jestto lombardowana pożyczka bieżąca, zaciągnięta przeważnie w kasie oszczędności, która w każdej chwili może być wypowiedzianą, i przy której w każdej chwili może być podniesioną stopa procentowa. Stolica kraju, licząca blisko 12 milionów zł majątku, nie może i nie powinna zaciągać pożyczki pod tak niekorzystnemi warunkami. Konwersya tego długu jest więc niezbędnie potrzebną. Dalej zachodzi konieczna potrzeba wybudowania 6 szkół ludowych i wydziałowych. Na dowód tego przytacza mowca argumenta, wypowiedziane już na poprzedniem posiedzeniu. Komisya obliczała skrupulatnie, że na budowę szkół potrzeba będzie wydać 510 000 zł. Ale tak ta cyfra, jak i inne, są maksymalne i przy wykonaniu tego lub owego projektu mogą być zniżone. Dalszy punkt programu robót zajmują bruki i chodniki. Komisya proponuje, ażeby kosztem 670.000 zł. wybrukować ulicę żółkiewską, gródecką, piekarską, Kaźmierzowską, łyczakowską, Mickiewicza, Majerowską, akademicką, Zygmuntowską, Kościuszki, pańską, wałową, Jagiellońską, Słowackiego, halicką, drogą przez plac akademicki, Czackiego, Grodzickich, drogą przez plac strzelecki i przez plac rzeźni. Następnie należy przystąpić do rekonstrukcyi ulic i placów po przedmieściach. Na ten cel preliminuje komisya 100 000 zł. Na regulacyę Pełtwi, na kanalizacyę i wodociągi preliminuje 1 milion zł. Na razie nie chciała komisya rozstrzygać sporu między lekarzami a technikami, czy zasklepienie Pełtwi jest możliwem ze względów sanitarnych, czy nie. Czy się otrzyma ten lub ów projekt, zawsze potrzeba nam pieniędzy, bo wszyscy przyznają od dawna, że bezwarunkowo należy coś zrobić w tym względzie. Tym sposobem byłaby już wyczerpana suma trzech milionów zł., a są jeszcze dalsze ważne sprawy, które bezzwłocznie załatwione być muszą. Do rzędu takich spraw należy budowa domu pracy i przytułku i budowa muzeum przemysłowego.

Z tych dwóch instytucyj korzystać będzie nietylko miasto, lecz cały kraj i państwo, to też słuszną jest rzeczą, ażeby kraj i państwo przyczyniły się do nich datkami. Wychodząc z tego założenia proponuje komisya przyczynić się do budowy domu pracy i przytułku kwotą 100 000 zł. a do budowy muzeum przemysłowego kwotą 80.000 zł. Muzeum stanęłoby na placu *Castrum* a nie można wątpić, że fundacye, do których należą pewne parcele tego gruntu, odstąpią ich bezpłatnie. Na wybudowanie hal targowych preliminuje komisya 150.000 zł. na budowę centralnej strażnicy ogniowej 100.000 a na wykończenie budowy rzeźni miejskiej i topiarni łojowej 100.000 zł. Komisya rozpatrywała także wnioski p. Kulczyckiego (co do zaciągnięcia 4 milionowej pożyczki) i uznała, że mieszczą się w nich propozycye, które bezwarunkowo uwzględnione być muszą. Tak n. p. konieczną jest rzeczą pomyśleć o niezamożnych warstwach ludności i wynaleźć środki, ktoremiby jej w pewnych razach można przyjść w pomoc. We wszystkich większych miastach europejskich istnieją miejskie zakłady zastawnicze, w których ludzie ubodzy znachodzą pomoc w chwilach krytycznych. We Lwowie nie ma takiej instytucyi a prywatne lub bankowe zakłady zastawnicze są obliczone na zyski. Komisya proponuje założyć we Lwowie podobny zakład zastawniczy i dotować go kwotą 150.000 zł. Dalej należałoby przyjść w pomoc właścicielom realności, ułatwiając im pokrywanie domów materyałem ogniotrwałym, co podniosłoby wysoce bezpieczeństwo miasta. Na ten cel proponuje komisya wydzielić 300.000 zł. jako fundusz zwrotnych bardzo nizko oprocentowanych zaliczek na pokrywanie dachów trwałym materyałem. Fundusz ten zarazem służyć będzie za rezerwę kasową a ewentualnie na pokrycie kosztów lub strat przy finansowaniu pożyczki. Suma wszystkich powyższych wydatków wynosi kwotę 4 milionów zł. Komisya, przychylając się do wniosków p. Kulczyckiego zaleca Radzie zaciągnięcie pożyczki w tej wysokości.

Zachodzi teraz pytanie, w jaki sposób pokryć pożyczkę. Budżet tegoroczny wskazuje nam jasno, w których rubrykach szukać pokrycia. Najpierw idzie rubryka 19 funduszów gminy. Po zaciągnięciu pożyczki odpadnie w tej rubryce suma 41.760 zł., którą obecnie płacimy jako odsetki od drobnych zaciągniętych pożyczek. Dalej odpadnie w rubryce 30, 19.028 zł., które płacimy jako raty amortyzacyjne; odpadnie także suma 27.745 zł., którą płacimy fundacyi Dunchińskiego; odpadnie suma 18 450 zł w rubryce 19 funduszu szkolnego, której wymaga najem ubikacyj dla szkół ludowych, a w końcu odpadnie w rubryce 20 B. funduszów gminnych suma 63.937 zł, wstawiana co roku na bruki i chodniki. Tym sposobem uzyskamy 170 920 zł. Gdybyśmy obecnie zaciągnęli pożyczkę pod najniekorzystniejszemi warunkami, n. p. na 6 prc. wraz z amortyzacyą, potrzeba nam będzie rocznie na opłacenie odsetek wraz z amortyzacyą 240.000 zł., mamy zaś do dyspozycyi tylko sumę 170.920 zł. Jakżeż więc pokryć resztę? Oto bez względu na to, czy zaciągniemy pożyczkę, czy nie, musimy już obecnie nałożyć 20 pr. dodatek do podatku dochodowego a 10 prc. dodatki do wszystkich innych podatków stałych. Uczyni to 154.345 zł. a doliczywszy do tego 170.920 zł., będziemy mieli 325.265 zł. co w zupełności wystarczy na spłacenie długu wraz z odsetkami. Nie zapominajmy przytem, że wkrótce po zniesieniu prawa propinacyi, ubędzie nam jeden ciężar, a mianowicie kwota 30.000 zł., którą obecnie płacimy tytułem podatku, pamiętajmy dalej, że po wybudowaniu hal targowych, rzeźni, topiarni łojowej, będziemy mieli znaczne dochody równie jak z zakładu zastawniczego i z funduszu zaliczkowego na pokrywanie dachów materyałem ogniotrwałym. Na te cele mamy wydać 700.000 zł. Przypuśćmy, że wszystkie te instytucye przyniosą nam tylko 2% zysku, otrzymamy 140.000 zł. nowego dochodu. Nie zapominajmy w końcu, że po wybrukowaniu licznych ulic i po rekonstrukcyi dróg po przedmieściach, konserwacya tych dróg i ulic mniej kosztować będzie niż dotychczas. Ale już obecnie podnoszą się zarzuty, że po zaciągnięciu 4mili nowej pożyczki, będziemy musieli przez długi szereg lat opłacać od niej odsetki a nie będziemy mogli z niej korzystać przez długie lata, bo wszakże niepodobna wszystkiego zbudować w jednej chwili. Zarzut ten jest istotnie słuszny, ale komisya jest zdania, że jak niepodobna w jednej chwili wystawić wszystkich budynków i wybrukować wszystkich ulic, tak też pożyczka nie powinna wpłynąć od razu do kas miejskich, lecz zwolna, stopniowo.

W tej chwili nie stawia komisya wniosków co do sposobu zaciągnięcia pożyczki i co do jej rodzaju, chodzi jej bowiem przedewszystkiem o uchwałę zasadniczą, iż pożyczka ma być zaciągnięta. U kogo, w jaki sposób, na ile lat itp.? nad tem zastanowimy się później. W końcu nadmienia mowca, że wszystkie powyższe propozycye komisyi są tylko ilustracyą potrzeb miasta, a nie stanowczemi wnioskami. Ani jeden szeląg z zaciągniętej pożyczki nie będzie mógł być wydany bez specyalnej uchwały Rady. Komisya zaleca tedy Radzie usilnie przyjęcie następujących wniosków:

I) Gmina król. stoł. m. Lwowa zaciągnie na cele wymienione — pożyczkę stałą, spłacalną w wieloletnich ratach amortyzacyjnych, aż do maksymalnej wysokości czterech milionów zł.

II) Na pokrycie procentu i rat amortyzacyjnych służyć będą w pierwszym rzędzie znaczne zaszczędzenia w wydatkach bieżących, wynikłe z przedsięwziętych operacyj finansowych i robót publicznych, a o ile te źródła nie starczą, w drugim rzędzie dodatki do podatków stałych.

III) Wyliczone w I ustępie operacye finansowe i roboty publiczne, będą przedsiębrane w miarę potrzeby stopniowo i tylko po zatwierdzeniu szczegółowych planów i kosztorysów przez Radę miejską, która sobie zastrzega wyłącznie prawo stanowienia tak o administracyi przyszłego funduszu pożyczkowego, jak o jego używaniu.

IV) Wzywa się komisyę, by poczyniwszy wszelkie potrzebne kroki wstępne, obmyśliła i w jak najkrótszym czasie przedłożyła Radzie do ostatecznego zatwierdzenia szczegółowe a wszechstronne wnioski co do technicznego i finansowego przeprowadzenia operacyi pożyczkowej.

Dla braku miejsca odłożyć musimy dalszy ciąg sprawozdania do jutra — zapisujemy tylko, że przed głosowaniem członkowie Rady, stanowiący opozycyę, opuścili salę. Pozostali w liczbie 49 stanowili wprawdzie dostateczny komplet do dalszych narad ale niedostateczny do stanowczej uchwały. Sprawa tedy pożyczki rozstrzygnie się dopiero na przyszłem posiedzeniu.

OSTATNIA POCZTA

Na dziś o godz. 11 przed południem zapowiedziane zostało zamknięcie przez Najj. Pana mową tronową sejmu węgierskiego. Akt ten miał być dopełnionym przy rozwinięciu całego aparatu ceremonialnego, przepisanego w takich razach, w obecności wszystkich ministrów i dostojników dworu.

Wczoraj zamknął marszałek sejm węgierski przemówieniem, w którem dał obszerny pogląd na prace i działalność Izby w ubiegłej sesyi.

Wiener Zeitung podaje następujące streszczenie korespondencyi przesłanej ze Lwowa do *Pol. Corr*:

Prywatne depesze przesłane ze Lwowa do dzienników wiedeńskich doniosły zgodnie przed kilkoma dniami, że Rusini doręczyli ministerstwu petycyę dopominającą się wykonania wyroku, wydanego przez trybunał państwa, który orzekł, że lwowska rada miejska wzbraniając się utworzyć we Lwowie drugą szkołę ludową z wykładem ruskim, dopuszcza się naruszenia praw poręczonych Rusinom ustawami zasadniczemi. W petycyi tej idzie o takież samo orzeczenie trybunału państwowego, jakie było niedawno przedmiotem dyskusyi w Radzie państwa a zarazem przedmiotem narad ministeryalnych. Na posiedzeniu Izby deputowanych z d. 4 maja r. b. oświadczył minister oświaty br Conrad, że wzmiankowane orzeczenie trybunału państwa zostało zakomunikowane galicyjskiej radzie szkolnej wraz z poleceniem zawiązania potrzebnych według przepisów zawartych w art. 9 do 12 ustawy o urządzeniu szkół galicyjskich rokowań, a to celem przeprowadzenia przyznanego Rusinom we Lwowie prawa, w razie zaś, gdyby nie osiągnięto porozumienia, któregoby zadowoliło wszystkie strony interesowane, polecono wydać wyrok na drodze zwykłej instancyi, następnie zawiadomić o nim strony interesowane wraz z uwagą, że wolno im udać się z rekursem do ministerstwa. Za przykładem ministerstwa galicyjska rada szkolna wywiązała się w ten sposób z włożonego na nią obowiązku, iż wystosowała odpowiednie wezwanie do gminy miasta Lwowa, *respective* do lwowskiego magistratu. Magistrat zmuszonym był odwołać się w sprawie utworzenia drugiej szkoły ludowej z wykładem ruskim do reprezentacyi miejskiej, która przekazała tę sprawę sekcyi szkolnej. Sekcya szkolna rozważyła już wszechstronnie kwestyę i odesłała ją do sekcyi prawniczej. Skoro obie sekcye porozumieją się stanowczo co do wniosku, jaki ma być postawionym w radzie miejskiej, ma sprawa ta przyjść bezzwłocznie pod obrady *in pleno* i być załatwioną. Dopiero uchwała rady gminnej może stać się w myśl przytoczonego orzeczenia ministeryalnego punktem wyjścia dla dalszych kroków stron interesowanych w drodze zwykłych instancyj.

Według telegramu *Kuryera Warszawskiego* na najbliższych posiedzeniach komitetu ministrów w Petersburgu, rozstrzygnięte będą dwie ważne sprawy Królestwa Polskiego, a mianowicie kwestya zwinięcia komitetu dla spraw tegoż Królestwa i sprawa udzielenia koncesyi na kolej żelazną z Dęblina do Dąbrowy.

Dzienniki niemieckie ciągle jeszcze powtarzają pogłoskę o prawdopodobnem zamianowaniu generała Albedyńskiego ministrem wojny, tymczasem *Kuryer Warszawski* otrzymuje z Petersburga telegram, zapewniający, że podpisanym już został ukaz carski, mianujący ministrem wojny generała Wannowskiego. Generał-adjutant Wannowski jest pochodzenia polskiego, był szefem sztabu dzisiejszego cara, jako następcy tronu, podczas kompanii tureckiej, a w czasie niedawnych rozruchów anti-żydowskich doniesiono o nim, że dał w swojem mieszkaniu schronienie żydom, czego inni generałowie nie czynili.

Tenże dziennik donosi, że minister dóbr państwa, Ostrowski, ma otrzymać stanowisko kontrolora państwa w miejsce sekretarza stanu, Solskiego, zaś ministrem dóbr państwa, mianowanym będzie prawdopodobnie Kaczałow.

Wniosek udzielenia hr. Loris-Melikowowi honorowego obywatelstwa został przez radę miejską petersburgską przyjęty, a zarazem rada wyraziła ubolewanie, że stan zdrowia zmusił go do opuszczenia stanowiska, na którem zasłużył się ojczyźnie.

Dyrektor zarządu prasy, ks. Wiaziemski, oświadczył redaktorom głównych dzienników petersburgskich, że życzeniem nowego ministra spraw wewnętrznych jest, jak najrzadziej odwoływać się do środków represyi prasowej, i że nad system ten minister przekłada informowanie dzienników, w jaki sposób mają popierać działalność rządu.

Z aresztowanych oficerów marynarki, Filozofow, syn naczelnego prokuratora wojennego, został już wypuszczony na wolność.

Dziennik kijowski *Zarja* dowiaduje się, jak twierdzi, z dobrego źródła, że w tych dniach wydano polecenie natychmiastowego przejrzenia postanowień o żydach.

W sądzie okręgowym wojennym w Kijowie, rozpoczęło się w dniu 30 b. m. sądzenie sześciu spraw przeciw 24 oskarżonym o napaści na żydów.

O zaburzeniach anti-żydowskich dzienniki rossyjskie podają następujące szczegóły:

Z Ekaterynosławia donoszą, że w Taganrogu są oczekiwane rozruchy. Wysłano wojsko i wyjechał na miejsce marszałek szlachty.

O dawniejszych nieporządkach w gub. ekaterynosławskiej donoszą, iż oprócz Aleksandrowska i Łozowoj ludność napadała na żydów w wielu innych miejscowościach powiatów aleksandrowskiego i maryampolskiego. Tłum napadał na kolonie żydowskie, niszczył wszystko i bydło wypędzał. Wojska zostały wysłane do powiatów.

Z Oriechowa donoszą, iż podczas zaburzeń aresztowano tam głównego przywódzcę tłumu Filipka. Przytrzymano też wiele osób. W powiecie panują również nieporządki. Do miasteczka Wielki Tokmak wysłano wojsko, ponieważ otrzymano wiadomość, że tam gotują się rozruchy. W sąsiednich wioskach Małej Tokmaczce, Kopaniach, Nowopawłówce i t. d. wszystkie domy, sklepy i szynki żydowskie zostały zrujnowane i rozbite. Dwa wielkie majątki ziemskie, należące do żydów, położone w pobliżu Oriechowa, zostały też zniszczone do szczętu. W jednym z owych majątków rabusie rozpędzili 500 sztuk bydła rogatego i 10.000 owiec hiszpańskich. Lokomobile i młocarnie zostały porozbijane, a wszystkie inne narzędzia rolnicze zrabowane. Wiele zboża rabusie unieśli. Do Oriechowa przybył w celu przeprowadzenia śledztwa gubernator taurycki, generał-major Kawelin.

Piszą z Berdiańska, iż tam oddano w ręce władz sądowych mnóstwo osób zaaresztowanych z powodu udziału w zaburzeniach. Przeprowadzone zostanie śledztwo w celu wykrycia rzeczywiście winnych. Z Anajewa dochodzi wieść, iż tam obawiają się ponowienia zaburzeń.

Z Rajgorodu, w pow. czerkawskim, piszą, iż we wsi Bereżniakach niedaleko Smiły tłum zrabował majątek i zniszczył domy mieszkających tam żydów. Jeden żyd został zabity. Później rabusie z Bereźniaków udali się do Rajgorodu, chcąc i tu wziąć się do rabunku, lecz tu im przeszkodzono.

Z Kijowa donoszą do *Gołosu*, iż straty ekonomiczne wynikłe skutkiem rozruchów są nieobliczone. Z pomiędzy instytucyj najwięcej ucierpiały Banki handlowy, przemysłowy oraz Towarzystwo wkładkowo-zaliczkowe. Z pomiędzy fabrykantów przerwał działalność p. Borysopolskij, którego mydlarnia i fabryka świec zostały zrujnowane. Szkoda wynosi do 300.000 rubli. Z pomiędzy handlujących p. Sachs zamknął swój ogromny skład bakalij, p. Schwarzman skład tkanin, pp. Frenkel i Kacenelsohn zmniejszyli swe obroty bardzo znacznie.

Z miasteczka Glewachy w gub. Kijowskiej donoszą, że miejscowy właściciel szynku żyd R binowicz sam stał się powodem zaburzenia. Mianowicie porozbijał własnoręcznie okna i drzwi i zaczął krzyczeć, że został zrabowany. Następnie wskazał kilkudziesięciu włościan, którzy mieli być sprawcami rabunku. Tych przyaresztowano. To dało powód do innych zajść.

Gołos otrzymuje wiadomość z Kronsztadu, iż prowadzi się tam energiczne śledztwo z powodu znalezienia u jakiegoś gałganiarza części min, widocznie skradzionych ze składu rządowego. Wiele tam mówią o bardzo słabym nadzorze nad składem, co daje możność spełniania kradzieży.

Organ kanclerski *Nordd. Allg. Ztg.* donosi w najświeższym numerze, że ks. Bismarck jest od dni kilku cierpiącym i z tego też powodu nie mógł brać udziału w ostatnich rozprawach parlamentu. Wiadomość tę powtarzają wszystkie dzienniki berlińskie a niektóre z nich z dodatkiem, że cierpienia ks. kanclerza przybierają charakter jeśli już nie zatrważający, to niepokojący. Z powodu słabości nie mógł ks. Bismarck przyjąć jadącego na Berlin do Petersburga ks. Gorczakowa, a także ambasador angielski w Carogrodzie, Göschen, odjechał do Londynu nie spotkawszy się wcale z kanclerzem niemieckim.

Rada związkowa przekazała na onegdajszem posiedzeniu znany już wniosek Windhorsta w sprawie hamburgskiej urzędowi kanclerskiemu.

Parlament niemiecki zajęty obradami nad ustawą o zabezpieczeniu przyszłości robotników niezdolnych do pracy. Większa część stronnictw wystąpiła z odrębnemi wnioskami, które zmierzają do zmiany ustawy w duchu zapatrywań i przekonań, jakie przeważają w łonie tych frakcyj. Mała jednak jest nadzieja, jak zapewnia *Germania*, aby choć jeden z licznych tych wniosków utrzymał się przy głosowaniu.

Gambettyści widocznie są zaniepokojeni postawą senatu wobec kwestyi wyborów zbiorowych we Francyi. Okazuje się to z pogróżki organu Gambetty *Rép. fr.*, że odrzucenie przez senat uchwalonej przez izbę deputowanych ustawy mogłoby spowodować rewizyę konstytucyi, naturalnie w duchu jeżeli nie zniesienia, to przynajmniej ograniczenia wpływu senatu.

Dziennik *Paix* uważany za organ prezydenta republiki, ciągle był przeciwnym wyborom zbiorowym obecnie zaś mówi, że podróż Gambetty do Cahors dostatecznie wykazała niebezpieczeństwo takiej reformy wyborczej.

Gaulois podaje następującą wiadomość o wykryciu w Paryżu laboratoryum, w którem były wyrabiane bomby: „Od pewnego czasu prefektura policyi otrzymywała listy, które uprzedzały, że kilku rossyjskich nihilistów zamieszkało w Paryżu w domu pana Ch... mieszkającego w Montrouge. Osoba, która podpisywała listy, dodała, iż nihiliści mają w swem rozporządzeniu wielką ilość nitrogliceryny, z której przygotowują bomby eksplodujące. Wreszcie autor listu żądał interwencyi policyi. Prefekt policyi p. Andrieux postanowił wyjaśnić tajemnicę. Polecił on panu Macé przeprowadzić śledztwo i rzecz zbadać. W skutek tego komisarz policyi udał się podług wskazanego adresu. O godzinie 9 rano dnia 24 z. m. policya w towarzystwie chemika, jako eksperta, przybyła do domu n° 23 przy *rue des Artistes*, w czternastym okręgu Paryża. W niskiej izdebce znajdowało się tam trzech ludzi. Wobec komisarza policyi, szybko wstali i starali się schować leżące na stole papiery. Lecz ostrożność ta na nic się nie zdała. Komisarz zapisał nazwiska cudzoziemców, którymi byli pp. Ch..., Iwanow i Fłorowicz. Potem sporządzono protokół. Rewizya wykryła około sta naczyń szklannych z jakimś płynem, którego skład chemiczny zostanie wykryty drogą analizy. Również znaleziono mnóstwo listów, między któremi są listy od Hessy Helfman. Wszystkie te przedmioty zostały zabrane do prefektury policyi."

Dziennik *Italie* donosi, że kurya rzymska zajmuje się sprawą zamianowania nowych kardynałów zagranicznych. Według informacyj tego dziennika kandydatami na książąt kościoła mają być: nowy arcybiskup wiedeński i mgr. Langénieux, arcybiskup w Rheims. W Hiszpanii ma być także zamianowany następca zmarłego kardynała Garcia Gil, a nadto jest zamiar zamianowania kardynałem jednego z biskupów irlandzkich.

Na wtorkowem posiedzeniu Izby rumuńskiej Jonescu wniósł ponowną interpelacyę z powodu napływu żydów z Rossyi do Rumunii. Odpowiedź na tę interpelacyę, zredagowaną w bardzo żywych wyrazach, jeszcze nie nastąpiła.

Książę Milan serbski, jak donoszą z Belgradu do *Pol. Corr.*, ma jutro wyjechać do Berlina. Domyślają się, że podróż ta ma polityczne powody i zostaje w związku z zamiarem ogłoszenia Serbii królestwem, wątpić jednak należy, czy projekt ten znajdzie w Berlinie takie poparcie, jakie znalazła proklamacya królestwa rumuńskiego.

Skupczyna serbska toczy obecnie żywą dyskusyę nad projektem ustawy o podatku od wyszynku. Uchwała jeszcze nie nastąpiła.

Według telegramu *W. Allg. Ztg.* gospodarka Derwisza-baszy w Albanii wywołuje powszechne wzburzenie pomiędzy ludnością i należy się obawiać powstania w całej Albanii. Na zebraniu odbytem przez znakomitszych mieszkańców Skodry miano uchwalić wysłanie deputacyi do sułtana z przedstawieniem sytuacyi, jaką okrucieństwa Derwisza spowodowały i prosić o uwolnienie niewinnie uwięzionych przywódców. Przywódca ligi Hadżi Omer przesłał do Derwisza-baszy list, grożący mordem i pożogą w całej Albanii, jeżeli aresztowanemu przywódcy ligi Abdul-bejowi wyrządzoną będzie jaka krzywda.

Pomimo że Porta odstępując od zamiaru złożenia z tronu beja tunetańskiego i wysyłania wojsk do północnej Afryki, dała zupełnie za wygraną Francyi w sprawie tunetańskiej, jednakże *Vakit*, dziennik czerpiący informacye bezpośrednio od Porty, od kilku dni powraca ciągle do tej sprawy i dowodzi konieczności powiększenia sił tureckich w Tripolis przynajmniej do 40 tysięcy ludzi, zupełnej zmiany osób należących do tamtejszej administracyi i zastąpienia ich przez ludzi lepiej znających potrzeby ludności, posiadających jej sympatyę i zdolnych do zabezpieczenia powagi Porty w tamtych stronach przeciwko wszelkim zamachom. Obecnie donoszą, że Porta rzeczywiście postanowiła utrzymywać w Tripolis stały korpus wojska.

Midhat-basza ma w Pera licznych stronników i agentów. Dwa tamtejsze dzienniki *Phare du Bosphore* i *Stamboul* umieściły artykuły gorąco popierające jego sprawę, skutkiem czego pierwszy z tych organów został nawet skonfiskowany. Obecnie krąży pogłoska, że Machmud-Nedim podał się do demisyi, ponieważ sułtan nie okazuje dostatecznej energii przeciwko spiskowym. Niektóre głosy dzienników przypisują cały proces o zamordowanie Abdul-Azisa nienawiści Mahmuda-Nedima do Midhata, inne zaś utrzymują, że sułtan uważa tę sprawę za swoją własną i wyraził, iż pragnie, aby pod jego panowaniem mordercy Abdul-Azisa bez względu na osoby ukarani zostali. Liczba oskarżonych, świeżo w dziennikach ogłoszona, zawiera następujące nazwiska: Ruźdi Mehmed basza, dawny w. wezyr, zamieszkały w okolicach Smyrny; Midhat basza, exgubernator prowincyi Aidin; Chairullah effendi, dawny szeik-ul-islam, obecnie w Mekce; Nuri basza i Mahmud-Eddin-Dżalel basza, obaj szwagrowie sułtana; Fachri bej, szambelan sułtana Abdul Azisa; major Ali bej, syn Namika baszy; pułkownik Izer bej, Mustafa Czuch (szermierz) i trzech stróżów polowych.

Siedmiu ostatnich miało wykonać morderstwo na Abdul Azisie. Syn Namika baszy i major Ali bej zadali mu cięcie w bok, do czego użyto starożytnej szabli wielkiej wartości, która niegdyś należała do sułtana Selima, a która Abdul Azis miał zawsze przy sobie. Trzech eunuchów jest oskarżonych o udział w spisku.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 1 czerwca. W Izbie deputowanych uchwalono znany wniosek komisyi kolejowej o połączeniu kolei dalmatyńskiej z siecią kolei austryacko-węgierskich. Uchwalono zezwolić na sądowe traktowanie sprawy hr. Dürckheima, oskarżonego o obrazę honoru. Dzień przyszłego posiedzenia zostanie pisemnie do wiadomości podany.

W Izbie panów odbyło się pierwsze czytanie kilku przedłożeń. Przedłożenie o kredycie dla czeskiego uniwersytetu w Pradze przekazano komisyi budżetowej z poleceniem, aby na najbliższem posiedzeniu ustnie zdała sprawę. Budżet i ustawę finansową przyjęto prawie bez rozprawy w drugiem i trzeciem czytaniu. W rozprawie ogólnej hr. Leon Thun podniósł potrzebę zaprowadzenia mniej kosztownej administracyi. Hr. Taaffe oświadczył, że rząd nie może zaprzeczyć faktu, iż kraje wystawione są na wielkie koszta przez zaprowadzenie dualizmu w administracyi, mianowicie przez ustanowienie państwowych i autonomicznych organów dla tych samych zadań administracyjnych. Rząd musi zatem dokładnie zastanowić się nad tem, czy nie możnaby w tej mierze zaprowadzić rzeczywistych zaoszczędzeń bez uszczerbku dla autonomii krajów lub dla spraw. Potrzebne są zatem badania w różnych kierunkach. Rząd wysłał już do wszystkich Namiestników kwestyonarze z uwagą, że nie potrzebują ograniczać się do odpowiedzi na postawione pytania. lecz owszem mogą stawiać wnioski. Zewsząd prawie nadeszły już takie wnioski, a ministerstwo spraw wewnętrznych zestawia je obecnie. Rząd gorliwie zajmuje się tą sprawą i zapewne niezadługo już będzie mógł przedłożyć rezultat w formie projektu do konstytucyjnego traktowania. Wielką trudność sprawia to, że w tej mierze różne ciała ustawodawcze muszą spełnić swe zadanie. Sprawa ta bowiem należy tak do ustawodawstwa państwowego jak i krajowego (żywe oklaski).

Wiedeń, 1 czerwcu. Po wyczerpaniu porządku dziennego w Izbie deputowanych rzekł prezydent Smolka, że ponieważ nie tak rychło będzie mógł oznaczyć dzień przyszłego posiedzenia, życzy już teraz wszystkim posłom tak z prawicy jak i z lewicy wszelkich pomyślności, i aby z odświeżonem zdrowiem i z duchem pojednawczym zebrali się znowu w tej Izbie (*ogólne oklaski*).

Przy końcu dzisiejszego posiedzenia Izby panów załatwiano petycye. Minister skarbu oświadczył, że rząd zwróci wszelką uwagę na petycye i zażalenia wniesione w sprawie podatku gruntowego.

Wiedeń, 1 czerwca. *W. Abendpost* ogłasza wykaz podatkowy za I. kwartał b. r. Dochód z podatków bezpośrednich wynosił 23,306.417 zł.. tj. o 1,288.996 zł. więcej niż w roku poprzednim, a z podatków pośrednich wpłynęło 46,825.259 zł., to jest o zł. 7,420.712 więcej niż w poprzednim roku. Większa część przyrostu w dochodach pochodzi z podatku konsumcyjnego. Podatek od wódki przyniósł więcej o 53.000 zł., od piwa więcej o 435.000 zł., od cukru więcej o zł. 8,851.000 w surowym dochodzie. Podniósł się także dochód z soli o zł. 196.000 i tytoniu o 243.000. a zmniejszył się dochód ze stempli o 283.000 zł., z loteryi o 400.000 zł.. cła podniosły się o 554.000 zł.

Praga, 1 czerwca. *Prager Abendbl* oświadcza z wielką stanowczością. że wieści o aresztowaniach dokonanych z powodu obrazy członków rodziny monarszej są zupełnie nieprawdziwe.

Ateny, 1 czerwca. Zapewniają, że komisya grecko turecka została dzisiaj podpisaną przez pełnomocników tureckich i Konduriotisa. Oddawanie odstąpionego terytoryum rozpocznie się prawdopodobnie d. 24 b. m.

Gałacz, 1 czerwca. Międzynarodowa komisya dunajska odbyła już trzy posiedzenia. Przebieg narad zachowywanym jest w naściślejszej tajemnicy.

Wiedeń. 2 czerwca (*Telg. pryw.*) Deputowani Walterskirchen, Wurmbrand i Zschok zawiadomili przewodniczącego klubu postępowego, że głosowali za przystąpieniem do specyalnej dyskusyi nad ustawą o uniwersytecie pragskim i oświadczyli. że stosownie do statutów klubu uznają się za występujących.

Fremdenblatt dowiaduje się, iż niektórzy znakomitsi deputowani lewicy tylko dlatego oddali głosy, że nie chcieli podawać się w podejrzenie, iż uiegają terroryzmowi pewnego organu stronnictwa

Berlin, 2 czerwca. (*Tel. pryw.*) We wschodniej części Niemiec panuje wielka obawa o urodzaj tegoroczny. Deszcze byłyby nadzwyczaj potrzebne.

Kijów, 2go czerwca. Proces przeciwko uczestnikom rozruchów antiżydowskich wczoraj został ukończony przed sądem wojennym. Przywódca zaburzeń Proporcew skazany został na pozbawienie praw i półczwarta roku więzienia: trzej inni główni uczestnicy na półtora roku więzienia, ośmiu na areszt dwumiesięczny. czterech na areszt trzytygodniowy. siedmiu uwolniono.

Petersburg. 2 czerwca. Sprawozdania gubernialne o spodziewanych urodzajach tegorocznych są w ogólności pomyślne. Nawet w mniej urodzajnych guberniach spodziewają się dobrych zbiorów.

Petersburg, 2 czerwa. (*Tel. pr.*) *Gołos* ubolewa, że Rossya wspiera księcia bułgarskiego w jego najnowszych krokach i bierze udział w sprawie, z której może tylko szkoda wyniknąć dla niej samej, ponieważ będzie musiała stracić swoją powagę i wpływ w tym kraju.

Car udzielił wczoraj posłuchania hr. Milutynowi.

W Rostowie rozdawano proklamacye podburzające lud, ażeby nienawiść swoją przeciwko żydom zwrócił przeciw właścicielom rossyjskim.

Konstantynopol.2 czerwca. (*Tel. pryw.*) Depesze urzędowe, otrzymane przez tutejsze poselstwo angielskie, przedstawiają w alarmującem świetle obecną sytuacyę w Rossyi. Ruch południowo-rossyjski ma się rozszerzać szybko ku północy.

Dublin, 2 czerwca. Słychać, że na wyspie Arran More d. 31 z. m. przyszło do starcia orężnego. Ludność wyspy zniszczyła pięć łodzi należących do kanonierki *Goshavk*, która znajduje się tam dla dawania opieki woźnym sądowym. Z tego powodu z kanonierki ostrzeliwano wyspę

Korfu, 2 czerwca. (*Tel. pr.*) Turcy rozpoczęli już rozbrojenie fortu Punk, który najprzód ma być oddanym Grecyi.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 1 czerwca 1881, godzina 2 m. 35. Losy kredytowe 179·50 Węg. akcye kredyt. 358 —, Akcye anglo-austr. 149·—, Akcye banku Union 141·50, Akcye kolei Karola Ludwika 323·75, Akcye kolei północnej 242·—, Akcye kolei południowej 130·—, Akcye kolei Alföld. 175 50 Akcye kolei Elżbiety 209·—, Akcye kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 178·50, Akcye kolei węg. północno-wschodniej 165·—, Wiedeńskie losy 130·25, Akcye kolei Rudolfa —·—, Akcye kolei Albrechta —·—, Węgierskie obligacye państwa w złocie 96·80, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 100·50, Losy regulacyi Cissy 114 20, Losy tureckie 27 75, Węgierska renta 117 60 Akcye banku związkowego 136·25, Akcye banku obrotowego —·—. Akcye kolei węgiersko-galicyjskiej —·—, Akcye kolei państwowej —·—. Rubel papierowy 1·17¾. Węgierskie losy 124·—, Mark. niemiecki —·— Usposobienie przytłumione

Wiedeń, 1 czerwca 1881, godzina 4 min. 47. Akcye kredytowe —·—, Anglo Austryackie —·—, Unionsbank —·—, Kolei Karola Ludwika —·—, Południowa —·—, Renta papierowa —·—. Galicyjskie listy zastawne —·—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—, Galicyjski bank rustykalny —·—, Losy z r. 1860 —·—, Napoleondor ——, Rubel papierowy —.—. Usposobienie. —

Wiedeń, 2 czerwca 1881, godzina 10 min. 45. Akcye kredytowe 355·—, Anglo-Austr. 149 —, Akcye banku Union 142·50, Kolej Karola Lud. 324·—, Południ. ·—, Renta papierowa —·—, Galicyjskie listy zastawne —·—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—, Galicyjski bank rustykalny —·—, Losy z roku 1860 —·—, Napoleondor 9.30, Rubel papierowy 1·18, Usposobienie słabsze.

Telegramy zbożowe z d. 1 czerwca. Wiedeń: Pszenica 12·50 do 12·75 zł., żyto 11 10 do 11.60 zł., jęczmień —·— do —·— zł., kukurudza —·— do —·— zł., owies —·—, do —·— zł., okowita pr.10.000 liter procent 33·25 do 33·50 zł. — Buda-Peszt: Pszenica 100 klgr. (na jesień) 10 68 do —.— zł., rzepak (sierpień — wrzesień) 12 25 zł., Berlin: Pszenica żółta (na jesień) 216·—, żyto —·—, spiritus loco 56.80, olej rzepakowy 52 40 Szczecin: Pszenica —, rzepik —·—. Paryż: mąki 159 klgr. 65 80, olej rzepakowy 75·—, spirytus —·—. Wrocław: Pszenica —·—, żyto —·—, owies —,— spirytus —·—, kukurudza —·—, Kolonia: Pszenica —·—.

Odpowiedzialny redaktor: **Władysław Łoziński.**

Spostrzeżenia meteorologiczne.
z dnia 2 czerwca 1881 o godzinie 7 rano.

Barometr 734.52mm. przy temp. 0°C. Psychrometr suchy + 14.0°C. Psychrometr wilgotny + 11.5°C. Prężność pary 8.9mm. Wilgoć 75%. Zachmurzenie 1. Wiatr W1 Ozon 7.

Temperatura powietrza + 11 2°R
Barometr idzie w górę.
Stan barometru nad poziom morza 759 32mm.

Wykaz
wyciągniętych w dniu 1 czerwca 1881 roku w c. k. urzędzie loteryjnym Lwowskim pięciu liczb.

61 86 35 1 25

Następne ciągnienia przypadają w dniach 15 i 28 czerwca 1881.

Z c. k. urzędu loteryjnego

Przyjechali do Lwowa.
dnia 2 czerwca 1881.

Hotel Angielski.

Pp. H. Janko z Hoszan. J. Pietruski z Rudy W. Zelichowski z Hreborowa.

Hotel Europejski.

Pp J. Ochocki z Wierzbowa T. Wasilewski z Czucz.

Hotel George'a.

Pp. W. Szeliski z Kemborni J. Mieczkowski z Terpiłówki W. hr Krasicki z Wiednia J. hr. Szembek z Poznania. J. K. hr. Milewski z Wiednia. S. hr. Fredro z Podlisek Z. hr. Szeptycka z Przyłbic O. Schnell z Firlejówki

Hotel Langa.

Pp. J. Trzciński z Koniuch K Reich z Wiednia. A. Riss z Wiednia.

Hotel Warszawski.

Pp. S. Dębowski ze Starunia. S Jordan z Tarnowa. P. Kielanowski z Kozłowa. N. hr. Żab z Bełtowskiej góry

---

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów dnia 1 czerwca 1881.

	płacą zł.	płacą ct.	żądają zł.	żądają ct.
	walutą austr.			
1. Akcye za sztukę. (bez kupona)				
Kol. g. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	326	—	330	—
Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. w. a.	178	—	181	—
Banku hip. galic. po 200 zł. w. a.	309	—	313	—
Banku kred. gal. po 200 zł. w. a.	256	—	260	—
2. Listy zast. za 100 zł. (bez kupona bieżącego)				
Tow. kredyt. galic. 5 pr. w. a.	101	30	102	30
„ „ „ 4 pr. w. a.	95	50	96	50
„ „ „ 5 pr. okresowe	101	30	102	30
Banku hip. galic. 6 pr. w. a.	103	60	104	60
„ „ „ 5 pr. w. a. wylosowalne z 10 pr. premią	101	50	103	—
Listy dłużne g. Z. kr. wł. 6 pr. w. a.	103	—	105	—
3. Listy dłużne za 100 zł.				
Ogóln. roln. kred. Zakład dla Gal. i Bukow. 6 pr. los. w 15 lat	92	—	94	—
4. Obligi za 100 złr.				
Indemniz. galic. 5 prc. m. k.	100	50	101	50
Oblig. Komunalne gal. Zakł. kred. włościańskiego 6 proc. w. a.	102	50	103	50
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. w. a.	103	—	104	25
5. Losy miasta Krakowa	19	75	21	50
„ „ Stanisławowa	23	—	25	—
6. Monety.				
Dukat holenderski	5	42	5	50
Dukat cesarski	5	43	5	52
Napoleondor	9	27	9	37
Półimperyał	9	55	9	65
Rubel rossyjski srebrny	1	50	1	65
„ „ papierowy	1	17	1	19
100 marek niemieckich	57	05	57	80
Srebro	99	50	100	50
Kupony w srebrze	99	25	100	—

Kurs giełdy wiedeńskiej

z dnia 30 maja 1881.

1. Dług państwa:

	płacą	żądają
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	76.90	77.05
luty-sierpień	76 85	77.
Jednolity dług państwa w srebrze styczeń-lipiec	77.35	77.50
kwiecień-październik	77 35	77 50
Losy z roku 1854 po 250 zł. m. k.	123 75	124.50
„ „ 1860 po 500 zł. w. a. 5 pr	132.80	133 30
„ „ 1860 po 100 zł. 5 pr	134.75	125.25
„ „ 1864 po 100 zł.	178 —	178 50
„ „ 1864 po 50 zł.	175.50	176.50
Renty Com. po 42 lir. austr.	27.—	28 —
Listy zastaw. domen państw. po 120 złr. 5 prc.	143.50	144.—
Austr. Asyg. skarb. zwrotne 1881 5 pr.	101.75	102.—
Renta papierowa 5% z. r. 1881	96.10	96.25
Austr. renta zł. wolna od podatku 4 pr	95.10	95.25

2. Obligacye indemn. 5 pr. (za 100 zł. m. k.)

	płacą	żądają
Czech	105 50	106 50
Bukowiny	99.25	100.25
Galicyi	100.60	101.—
Niższej Austryi	105.50	—.—
Siedmiogrodu	97 25	98.—
Węgier	98 50	99 25

3. Akcye.

	płacą	żądają
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. zł. 120	152 —	152.25
Inst. kred. dla handlu po 160 złr.	356.—	356.25
Niższo-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	815.—	825.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	—.—	—.—
Gal. bank d. han. i prz. a 200 zł. wpł. 40 pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziemski a 200 złr.	—.—	—.—
Banku austro-węgiersk. a. 600 złr.	835.—	838 —
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	—.—	—.—
Aust. Tow. żeglugi par. dun. po 500 zł. mk	582 —	584.—
Kol. Cesarzowej Elżbiety po 200 zł. „	210.—	211.—
Kol. Presz.-w-Tarn. (w.c.) a 200 zł.	—.—	—.—
Północna kolej po 1000 zł. m. k.	2430.—	2435 —
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	317 50	318 —
Lwow. Czern. kolej po 200 zł. wa. w sr.	179.—	179.50
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. mk.	361.—	361 50
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a.	129 50	130 50
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	170 25	170.75

4. Listy zastawne losowane.

	płacą	żądają
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	—.—	—.—
Powsz. austr. zak. kr. ziem. 5 pr. w sr.	116.50	117 —
„ „ „ „ premiowe po 3%	103.25	104.—
Gal. zak. kr. ziem. Krak. los w 18 l. 6 pr.	103.—	104 50
„ „ „ „ w 20 l. 7 pr.	—.—	106 50
„ „ „ „ w 36 l. 5½ pr.	98.—	—.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 proct.	95.—	95.50
„ „ „ „ „ po 5 proct.	101.60	102 —
„ „ „ „ „ po 5 proct w 37 latach zwrotne	101.60	102.—
Gal. banku hip. po 6 proc.	103 50	104.—
Gal. Zakł. kred. włośc. po 6 pr.	105.75	106.25
Banku austro-węgiersk. po 5 pr.	100.—	102.25
Węg. Tow. ziem. akc. po 5½ proc.	100.—	101.—
„ Zakł. kr. ziems. po 5½ proc.	102.50	103 50

5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)

	płacą	żądają
Kol. Albrechta a 300 zł. 5 pr. w. a	95.—	95 40
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w.cz.) a 300 zł. 5 proc. w srebrze	92.80	93.10
Kol. pół. po 100 zł. m. k.	106.—	106.50
„ „ po 100 zł. w. a.	102.—	102.50
Kol. gal. Kar. Lud. po 300 zł. 5 pr.	108.—	109.—
„ „ „ „ II emisyi	108.—	109.—
„ „ „ „ III. „	108.—	109.—
„ „ „ „ IV. „	108.—	109.—
Kol. Lwow.-Czer.-Jass. III emis. a 300 złr. 5 proc. w srebrze z r. 1865	95.—	95.50
z r. 1867	99.25	99.75
z r. 1868	97.80	98 20
z r. 1872	96.25	96.50
Węg. gal. kol. a 200 złr. 5 prc. w sr.	92 80	93 20

6. Losy.

	płacą	żądają
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. w. a.	179 75	180 25
Clarego po 40 zł. m. k.	42 50	— —
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. mk	110.—	— —
Keglevicha po 10 zł. m. k.	16 —	17.—
Losy miasta Krakowa	20.50	21.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	42.25	42 75
Palfiego po 40 zł. m. k.	40.—	41.—
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa	20.—	20 50
Salma po 40 zł. m. k.	52.—	53.—
St. Genois po 40 zł. m. k.	46.75	47 25
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. w.a.)	24.50	25.50
Poż. Tryestu po 100 zł. m. k.	128.50	— —
„ „ po 50 zł. w. a.	65.50	.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	31.25	32.—
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	42.50	43 50
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	23.—	24.—

7. Weksle (na 3 miesiące).

	płacą	żądają
Augsburg na 100 zł. w. p. n.	— —	— —
Berlin za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 mark p.	—.—	—.—
Hamburg za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	117.10	117.25
Paryż za 100 fr.	46 40	46 45

Kurs złota.

	płacą	żądają
Dukat cesarski men.	5.50.—	5.52.—
„ pełnej wagi	5.53 —	5.55. —
Korona	—.—.—	—.—.—
20-frankówka	9.32 —	9.33.—
Rossyjski imperyał	9.57.—	9 59.—
Talar związkowy	—.—.—	—.—.—
Srebro	—.—.—	—.—.—

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.
Telegrafowany kurs wiedeński
z dnia 1 czerwca 1881

	zł	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	76	60
„ „ „ w srebrze	77	25
Renta w złocie	94	40
Losy pożyczki z roku 1860	133	25
Akcye banku austro-węgierskiego	834	—
„ „ kredytowego	354	25
Londyn	116	95
Srebro	—	—
Napoleondor	9	30
Dukat cesarski men.	5	55
100 marek niemieckich	57	20

(4022 2—3) L. 25547.

Obwieszczenie.

W celu zabezpieczenia budowli konserwacyjnych w latach 1881, 1883 i 1882; na gościńcu rządowym Podtatrzańskim, dla sekcyi drogowej Dukla i na gościńcu rządowym Zakluczyńskim dla sekcyi drogowej Zmigród, odbędzie się na dniu 13 czerwca 1881 o godzinie 12tej w południe w c. k. starostwie w Jaśle, ponowna licytacya na podstawie pisemnych ofert.

Suma fiskalua robót w roku 1881 wykonać się mających wynosi:

1) Dla traktu Podtatrzańskiego w sekcyi Dukla . . . . 119 złr. 68 — ct.
2) Dla traktu Zakluczyńskiego w sekcyi Zmigród . . . 3076 złr. 9 1/2 ct.
Ogółem kwota . . 3195 złr. 77 1/2 ct.

Plany, kosztorys sumaryczny, wykaz cen jednostkowych, jak niemniej ogólne i szczegółowe warunki przedsiębiorstwa tego dotyczące, mogą być przejrzane w wymienionem c. k. starostwie, w godzinach urzędowych. Pisemne oferty na pojedyncze trakty, lub też na pojedyncze sekcye drogowe mają być zaopatrzone marką stemplową na 50 ct. z dołączeniem 5 prc. od sumy fiskalnej wynoszącego wadyum z wyrażeniem zaoferowanej sumy nietylko cyframi, ale też i literami, i te oferty należy wnieść najpóźniej do 12 godziny w południe, w pomienionem c. k. starostwie.

Oferty nieułożone według przepisów, lub niepodane w terminie, nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów dnia 19 maja 1881.

(4030 2—3) **Edykt.**

L. 13612. W drodze egzekucyi odbędzie się w tutejszym sądzie w dniach 30 czerwca, 11 sierpnia i 12 września 1881 każdym razem o godzinie 10 rano na trzecim terminie także poniżej ceny szacunkowej licytacya posiadłości l. wyk hip. 417 gminy katastralnej objętej, dłużnika Jakóba Olszowskiego własnością będącej na 220 zł. w. a. oszacowanej i 4/6 części posiadłości l. wyk. hip. 417 gminy katastralnej Chrzanów objętej, dłużniczki Agnieszki Olszowskiej własnością będących, na 386 zł. 67 ct. w. a. oszacowanych.

Wadya wynoszą kwoty 22 zł. i 39 zł.

Resztę warunków licytacyjnych i dotyczące akta można przejrzeć w tutejszej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Chrzanow dnia 16 kwietnia 1881.

(4020 2—3) **Obwieszczenie.**

L 23552. W celu zabezpieczenia dostawy szutru do pokrycia gościńców państwowych w stryjskim okręgu budowniczym na lata 1882 i 1883 odbędzie się na dniu 17 czerwca 1881 w c. k. starostwie Stryjskiem rozprawa licytacyjna przez składanie ofert pisemnych.

Dostawa w roku 1882 wynosi:

1. dla traktu Podbeskidzkiego 1080 metrów sześciennych w kwocie fiskalnej 1358 zł.

2. dla traktu Stryjskiego 1320 metrów sześc. w kwocie fiskalnej 1212 zł. 70 ct.

Bliższe warunki licytacyi, jak niemniej wykaz szczegółowy przestrzeni, na które powyższy materyał dostawiony być ma, mogą być przejrzane w godzinach urzędowych w pomienionem c. k. starostwie, gdzie także oferty zaopatrzone marką stemplową na 50 ct. i w wadyum 5 pr. od ceny fiskalnej z wyrażeniem cen nietylko cyframi, ale także literami w oznaczonym terminie najpóźniej do 12 godziny w południe wniesione być mają.

Oferty nieułożone wedle wzoru w §. 46 warunków licytacyi uwidocznionego lub niepodane w terminie wyznaczonym nie będą uwzględnione

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów dnia 18 maja 1881.

(4029 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 330. C. k. sąd powiatowy w Brzeżanach podaje do wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej Władysława Lewickiego przeciw Majerowi Blank pto. 400 zł. w. a. z. pn. przedsięwzięta zostanie publiczna przymusowa sprzedaż realności pod l. 322/261 w Brzeżanach na nowym rynku położonej, wedle dom III. pag. 43 n. 4 haer. Majera Blanka w dwóch terminach dnia 30 czerwca i dnia 3 sierpnia 1881 zawsze o godzinie 9 rano w zabudowaniu tusądowem za lub wyżej ceny szacunkowej.

Cenę wywołania stanowi szacunek tej realności w kwocie 537 zł. 77. ct.

Wadyum wwnosi 53 zł. 77 ct. w. a. w gotówce.

Gdyby realności tej przy powyższych terminach nie sprzedano, wyznacza się do ułożenia warunków licytacyjnych ułatwiających termin na dzień 11 sierpnia 1881 o godzinie 9 rano w sądzie tutejszym.

Wyciąg tabularny i akt szacunku w sądzie tutejszym przejrzeć można.

O tem zawiadamia się strony, z miejsca pobytu niewiadomych wierzycieli Judel Lipę, Leibę Diamand, Judę Lippa i Stanisława Mielnickiego, wreszcie wszystkich, którzyby po 9 stycznia 1881 do tabuli weszli, lub którymby rezolucya licytacyjna doręczoną nie została przez kuratora adw. Dr. Henryka Finkelsteina.

Brzeżany dnia 5 marca 1881.

(4005 2—3) **Edykt.**

L 3647. C. k. sąd powiatowy zawiadamia Maryannę Kubicz z życia i miejsca pobytu niewiadomą, że Józef Wełna z Bochni wniósł przeciwko niej i Janowi Wolfowi pozew w dniu 16 kwietnia 1881 l. 3647 o uznanie pretensyi kwot 17 zł. 50 ct. i 11 zł. 10 ct. w. a. z procentem po 6 pr. od 4 sierpnia 1 875, 20 zł. 3 zł. 50 1 zł. 50 ct. 3 zł. 12 ct. 3 zł. 55 ct. 4 zł. 82 ct. i 11 zł. 83 ct. w. a. na realności 68 w Słomce za usprawiedliwioną, że w załatwieniu tego sporu termin do rozprawy ustnej na dzień 27 czerwca 1881 wyznaczono i rubrykę pozwu dla Maryanny Kubicz przeznaczoną, adw. Drowi Trybulcowi w Bochni, jako ustanowionemu kuratorowi ad actum doręczono, przeto wzywa się też Maryannę Kubicz, aby w sądzie się zgłosiła, lub innego zastępcę sobie obrała, ileże z zaniedbania wyniknąć mogące niekorzystne skutki sobie przypisać będzie musiała.

C. k. sąd powiatowy.

Bochnia dnia 23 kwietnia 1881.

(3756 2—3) **Edykt.**

L. 963. Sieniawski c. k. sąd powiatowy przedsięweźmie w zabudowaniu sądowem na zaspokojenie wierzytelności c. kr. uprz. Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie w kwocie 150 zł. z pn. przymusową publiczną przetargową sprzedaż realności włościańskiej pod l. 258 rep. 42 w Piskorowicach w powiecie sądowym Sieniawskim w Starostwie Jarosławskiem położonej ciała tabularnego niestanowiącej dłużnika Michała Fesiak, na dniu 23 czerwca 1881 o 10 godzinie rano, także niżej ceny szacunkowej 350 zł.

Zakład wynosi 35 zł.

Bliższe warunki i protokół zastawniczego opisania można w registraturze przejrzeć.

Sieniawa 25 marca 1881.

(3751 2—3) **Edykt.**

M. 1853. Sąd pow. miej. del. w Tarnopolu, niniejszem wiadomo czyni, iż celem ściągnięcia protensyi Aby Stolzenberga w kwocie 79 zł. odbędzie się w sądzie tutejszym w dniu 31 sierpnia 1881 o godz. 9 rano relicytacya realności pod l. C. 142 w Płotyczy, wedle wykazu hipotecznego 197 dłużnika Piotra Tomaszewskiego własnej, przy którym to terminie realność ta i poniżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 783 zł. w. a.

Wadyum wynosi 78 zł.

Ekstrakt tabularny i bliższe warunki przejrzeć można w tus. registraturze.

Tarnopol dnia 27 marca 1881.

(3738 2—3) **Edykt.**

L. 7132 C. k. sąd powiatowy w Lubaczowie podaje do wiadomości, że na dniu 8 lipca 1881 o godzinie 10 rano, odbędzie się w tymże sądzie publiczna egzekucyjna sprzedaż realności pod l. k. 17 w Ostrowcu położonej, ciało tabularne stanowiącej obecnie Anteniego i Katarzyny Hipnarowskich własnej na rzecz Ludwika Majora pto 1100 zł. w. a. z pn. pod warunkami:

a) Cenę wywołania stanowi kwota 2890 zł. w. a. jako wartość szacunkowa tejże realności.

b) Wadyum wynosi 144 zł. 50 ct. w. a.

c) Na tym terminie realność ta i niżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.

Resztę warunków licytacyjnych tudzież ekstrakt tabularny i protokół egzekucyjnego oszacowania przejrzeć można w tutejszej registraturze w godzinach urzędowych.

O czem zawiadamia się chęć kupienia mających, strony interesowane, wszystkich wierzycieli hipotecznych, niewiadomych zaś przez ustanowionego kuratora tutejszego c. k. Notaryusza p. Antoniego Praschill.

Z c. k sądu powiatowego.

Lubaczów dnia 20 kwietnia 1881.

(3992 2—3) **Konkurs.**

L. 1903/pr. Przy c. k. sądzie krajowym w Krakowie opróżnioną została posada adjunkta urzędów pomocniczych w IX randze.

Podania o tę posadę wnosić należy w dniach 14 w drodze przepisanej do prezydyum c. k. sądu krajowego w Krakowie.

Z prezydyum c. k. sądu krajowego

Kraków 27 maja 1881.

(3742 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 4866. C. k. sąd powiatowy w Staremmieście ogłasza, że w celu wydobycia dłużnej pretensyi w kwocie 95 złr. 92 ct. w. a. z procentem po 12 pr. od dnia 1 października 1872 bieżącym i 3 pr. prowizyą od rat w należytym czasie nieuiszczonych, oraz przyznanych już kosztów sądowych w kwocie 7 złr. 82 ct. i 4 złr. 26 ct. jakotęż kosztów tego podania, które w ilości 4 złr. 11 ct. w. a. przyznaje się w dniach 21 czerwca, 19 lipca i 16 sierpnia 1881 o godzinie 11 przed południem odbędzie się publiczna sprzedaż realności pod l. k. 179 i rep. 199 w Leninie wielkiej położonej Petra Szlagana własnej, na rzecz Zakładu kred. włość. we Lwowie.

Warunki licytacyjne w tusądowej registraturze przejrzeć można.

C k. sąd powiatowy.

Staremiasto 14 grudnia 1877.

(3839 2—3) **Edykt.**

L. 1146. W dniach 7 lipca, 11 sierpnia, i 15 września 1881, o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym c. k. sądzie powiatowym przymusowa licytacyjna sprzedaż realności Hnata Łepkiego pod l. k. 281/78 w Lityni w powiecie Starostwa Drohobyckiego położonej na zaspokojenie wierzytelności Zakładu kredytowego włościańskirgo w kwocie 479 zł. 60 ct.

Cena wywołania 1000 zł.

Wadyum 100 zł.

Bliższe warunki do przejrzenia w sądzie.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest Tymko Kuziów.

Z c k. sądu powiatowego.

Medenice dnia 11 lutego 1881.

(3740 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 4864.. C k. sąd powiatowy w Staremmieście ogłasza, że w celu wydobycia dłużnej pretensyi w kwocie 196 zł. w. a. z procentem po 12 pr. od dnia 18 lutego 1872 bieżącym, tudzież 3 pr. prowizyą od rat w w należytym czasie nieuiszczonych, oraz przyznanych już kosztów sądowych w kwocie 5 zł 82 ct. i 4 zł. 26 ct. jakotęż kosztów podania, które w ilości 4 złr. 11 ct. w. a. przyznaje się w dniach 21 czerwca, 19 lipca i 16 sierpnia 1881 o godzinie 11 przed południem odbędzie się przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 144 rep. 141 w Strzelbicach położonej, Wasia Hlibuna własnej, ciała hipotecznego niestanowiącej na rzecz zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie.

Warunki licytacyjne w tusądowej registraturze przejrzeć można.

C. k. sąd powiatowy.

Staremiasto 14 grudnia 1877.

(4007 2—3) **Obwieszczenie.**

L 1816. C. k. Sąd powiatowy w Tłumaczu podaje do powszechnej wiadomości, że celem uzyskania kwoty 1100 zł. z pn. na rzecz Ludwika Rusta odbędzie się w tutejszym sądzie publiczna licytacya realności pod l. k. 292/320 i 109 w Tłumaczu ut. Dom. I pag. 266 n. 1 haer. Meschulima Zwickera własnej w terminach 24 czerwca i 22 lipca 1881, każdym razem o godzinie 10 przed południem, a to tylko za lub wyżej ceny szacunkowej.

Cena szacunkowa i wywołania wynosi 1981 zł. w. a.; wadyum 198 zł. 10 ct

Resztę warunków można przejrzeć w t. s. registraturze.

C. k. Sąd powiatowy

Tłumacz dnia 6 kwietnia 1881.

(4018 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 2004. W celu zabezpieczenia dostawy konserwy dla gościńca Brzeżańskiego w okręgu budowniczym Brzeżańskim w latach 1882 i 1883, odbędzie się w c. k. Starostwie w Brzeżanach na dniu 14. czerwca 1881 licytacya ofertowa.

Rzeczona dostawa konserwy na rok 1881 wynosi: 2675 metrów sześciennych w cenie fiskalnej 7564 zł. 50 ct.

Bliższe warunki licytacyi i wykaz kamieniołomów, z których materyał ten dostarczyć należy, przejrzane być mogą w wymienionem Starostwie, gdzie także i oferty, zaopatrzone stemplem na 50 ct. i w 5%, wadyum z ceny fiskalnej, opiewające na pojedyncze kamieniołomy z wyrażeniem cen nietylko cyframi ale także i literami w oznaczonym czasie do godziny 12 w południe podane być mają.

Oferty nieułożone według przepisów, lub niepodane w terminie, nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa

Lwów dnia 12 maja 1881.

(3748 2—3) **Edykt.**

L. 6149. C. k. Sąd powiatowy m. deleg w Tarnowie uwiadamia P. Paulinę Drda z Lercrowicz z miejsca pobytu niewiadomą, iż Franciszek Herget pozew przeciw niej de praes. 16 Sierpnia 1880 L. 14057 o zapłacenie sumy 63 zł. w. a. przed tutejszem Sądem wytoczył.

Ponieważ pobyt zapozwanej jest niewiadomym; przeto tejże na koszt i niebezpieczeństwo jej kuratora w osobie p. Zygmunta Grünera ustanowiono, któremu pozem z terminem na dzień 31 maja b. r. wręczono.

Wzywa się przeto nieobecną, aby przy terminie powyższym albo osobiście się stawiła, lub zastępcy swemu środki obrony dostarczyła, lub też innego zatępcę sobie ustanowiła.

Tarnów dnia 21 kwietnia 1881.

(4017 2—3) **Ogłoszenie konkursu.**

L. 4246. Celem obsadzenia posady sługi szkolnego przy c. k Seminaryum nauczycielskiem męzkiem w Krakowie z płacą w rocznej kwocie 250zł. w. a. i dodatkiem aktywalnym w kwocie 62 zł 50 ct. w. a. ogłasza się niniejszem konkurs z uwagą, iż posada ta zastrzeżoną jest w myśl ustawy z dnia 19 kwietnia 1872 dz. p. p. l. 60 przedewszystkiem dla wysłużonych podoficerów c. k armii

Ubiegający się o tę posadę winni się wykazać w swych podaniach certyfikatem kwalifikacyjnym, uzyskanym, ze strony c. k. władz wojskowych, tudzież przedłożyć świadectwa moralności i uzdolnienia fizycznego do służby, jakoteż udowodnić, że posiadają znajomość języka krajowego i że umieją czytać i pisać.

W braku ukwalifikowanych podoficerów może posada ta być nadaną innym także kandydatom.

Podania zaopatrzone w wymienione wyżej dokumenta należy przedłożyć c. k. Radzie szkolnej krajowej najdalej do 15 lipca 1881.

Z Rady szkolnej krajowej

Lwów dnia 24 maja 1881.

(4028 2—3) **Edykt.**

L. 2249. W dniach 23 czerwca 1881 — 3 sierpnia 1881 i 6 września 1881 o godz. 10 rano odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności pod N. k. 45 w Czerchawie położonej ciała tabularnego niestanowiącej w sprawie kasy oszczędności miasta Sambora przeciw Michałowi Piechota pto 43 zł. 22 ct. w. a. z. p. n.

Cena szacunkowa i wywołania wynosi 955 zł. — ct. w. a. wadyum 96 zł. — ct. w. a.

Na pierwszych dwóch terminach realność tylko lub wyżej ceny wywołania, na trzecim nawet poniżej takowej sprzedaną będzie.

Resztę warunków licytacyjnych wolno w tutejszosądowej registraturze przejrzeć.

Z c. k. Sądu powiatowego miejs. deleg.

Sambor dnia 30 Marca 1881.

(3739 2—3) **Ogłoszenie.**

L. 4340. C. k. sąd powiatowy w Staremmieście ogłasza, że w celu wydobycia pretensyi w kwocie 150 złr. w. a. z odsetkami po 12 prc. od dnia 19 października 1871 bieżącemi tudzież 3 prc. odsetkami od rat w należytym czasie nieuiszczonych, kosztów sporu w ilości 8 złr. 98 ct. w. a., dalej kosztów tego podania, które w ilości 4 złr. 62 ct. w. a. przyznaje się w dniach 21 czerwca 1881, 19 lipca 1881 i 16 sierpnia 1881 o godzinie 11 przed południem odbędzie się przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 32 rep. 6 w Potoku wielkim dłużników Iwana i Seńka Fedyna własnej, ciała hipotecznego niestanowiącej protokołem de pres. 9 maja 1871 l. 1401 zastawnie opisanej.

Warunki licytacyi mogą być przejrzane w sądowej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Staremiasto 2 września 1878.

(4053 2—3) **Edykt.**

L. 635. W dniach 23 czerwca, 20 lipca i 24 sierpnia 1881 o 10 godzinie przed południem odbędzie się w sądzie licytacya realności pod l. kons. 12 w Eleonorówce własnej Luki Mandziaka nieintabulowanej celem zaspokojenia celem zaspokojenia sumy 30 złr. na rzecz Lei Jawetz.

Cena wywołania 240 złr.

Wadyum 10 prc.

Reszta warunków w registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Grymałów 30 kwietnia 1881.

(4060 2—3) **Ogłoszenie.**

L. 4047. C k. Starostwo w Czortkowie jako Administracya dóbr Czortkowa starego i Wygnanka należących do fundacyi ubogich ś. p. Hieronima Sadowskiego podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że w celu wydzierżawienia młyna wodnego o 6ciu kamieniach znajdującego się na Seredzie w obrębie gminy Czortkowa starego na czas od 24 czerwca 1881 do 24 czerwca 1884 odbędzie się publiczna licytacya w drodze pisemnych ofert w c. k. Starostwie w Czortkowie dnia 10 czerwca 1881 od godziny 8 do 12 przed południem. Jako cenę wywołania ustanawia się dotychczasowy roczny czynsz ze rzeczonego młyna w kwocie 2000 złr. (dwóch tysięcy złotych reńskich) z której każdy do licytacyi przystępujący 10 prc. od ceny wywołania jako wadyum do rąk komisyi licytacyjnej w gotówce lub papierach wartościowych według kursu złożyć jest obowiązany.

Oferty pisemne zaopatrzone we wadyum wnieść można w powyższym terminie naj później do godziny 12tej w południe.

Resztę warunków licytacyjnych można przeglądnąć w c. k. starostwie.

Czortków 30 maja 1881.

L. 2265. (4056 2—3)

Obwieszczenie licytacyi.

C. k. Sąd powiatowy ogłasza, iż celem zaspokojenia pretensyi Samuela Silbersteina 37 zł. 48 ct. w drodze egzekucyi przez publiczną licytacye sprzedaną będzie jedna trzecia część polany „Czerwonka" w Kameszniey do dłużniczki Ewy Schäfer należąca, w trzech terminach: 30 czerwca, 21 lipca i 25 sierpnia 1881 każdego razu o godzinie 10 rano w biurze Sędziego powiatowego w Milówce. Cena wywołania 100 zł.

Wadyum 10 zł.

Milówka 15 kwietnia 1881.

(4011 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 28131. Dnia 24 czerwca b. r. odbędzie się w kaplicy św. Zofii we Lwowie przed południem po mszy św losowanie z fundacyj posagowych, mianowicie: Jana Antoniego Łukiewicza, Wincentego Łodzi Ponińskiego i Elżbiety Czarkowskiej.

a) Sieroty nieznajdujące się obecnie na wychowaniu w zakładzie Sióstr Miłosierdzia św. Kazimierza a chcące brać udział w losowaniu z fundacyi Łukiewicza mają najdalej do 20 czerwca b. r. zgłosić się u przełożonej tego zakładu, tudzież w urzędzie parafialnym obrz. łać św. Mikołaja we Lwowie i tam udowodnić swe uprawnienie do losowania, okazaniem metryki chrztu, jakoteż świadectwem sieroctwa i moralnosci przez miejscową władzę wystawionem, a przez właściwy urząd parafialny stwierdzonem.

Współubiegające się winny dnia 24 czerwca b. r. wysłuchać mszy św. w kaplicy św. Zofii.

Dzieci, które nie są w stanie same losować, tudzież sieroty, które 24 rok życia przekroczyły, wykluczone są od losowania.

b) Do losowania z fundacyi Ponińskiego będą przypuszczone dziewczęta, które udowodnią, że są religii katolickiej z rodziców ślubnych w Galicyi zrodzone i zamieszkałe, że 8my rok życia ukończyły a 24 nie przekroczyły, że moralnie się prowadzą, naukę religii pobierały, są ubogie, że ich rodzice, jeśli jeszcze żyją, są również ubodzy i moralnie się prowadzą, lub gdyby już nie żyli, że pomarli bez pozostawienia majątku.

Od złożenia powyższych wymogów uwolnione są dziewczęta zostające w zakładzie św. Kazimierza we Lwowie. Dziewczęta, które już raz wygrały los z jednej z tych fundacyj nie mogą więcej losować z fundacyi Ponińskiego.

Rodzice, lub opiekunowie dziewcząt chcących brać udział w losowaniu, mają wnieść pisemnie podanie w wyżwymieniony sposób, opatrzone w potrzebne dokumenta, do c. k. Namiestnictwa, najdalej do 16 czerwca 1881, dziewczęta zaś same mają jeszcze przed losowaniem, a to 22 czerwca b. r. o godzinie 10tej przed południem, przedstawić się osobiście komisyi losowaniem kierującej w zakładzie Sióstr Miłosierdzia.

Do ciągnienia losów przystąpią dziewczęta po kolei według starszeństwa wieku.

Dziewczęta, które wyciągną los wygrywający, są z woli fundatora obowiązane modlić się za spokój duszy jego, a w dniu śmierci jego t. j. 24 marca każdego roku wysłuchać mszy św.

c) Do losowania z fundacyi Czarkowskiej będą przypuszczone dziewczęta, nie mniej jak 8my, a niewięcej jak 24 rok życia liczące, bez względu na to, czy wcale nie mają rodziców, lub też tylko ojca albo matki.

Mają jednak legalnie dowieść, że są religii katolickiej, urodzone w Galicyi lub wielkiem Księstwie Krakowskiem z rodziców polskiej narodowości, a w razie pochodzenia z rodziców nieślubnych z matki tejże narodowości, że prowadzą życie moralne i są ubogie.

Od złożenia wymaganych dowodów wolne są sieroty znajdujące się w zakładzie św. Kazimierza we Lwowie.

Sieroty, które już raz wygrały posag, wykluczone są od losowania.

Względem podań i przypuszczenia do losowania zachować się mają też same formalności, jakie zawiera niniejsze obwieszczenie co do fundacyi Łukiewicza.

Wygrywająca obowiązana jest modlić się za spokój duszy fundatorki, a szczególniej w dniu jej śmierci tj. 19 czerwca każdego roku.

Wylosowane sumy posagowe będą do czasu zamążpójścia dziewcząt wygrywających, lub też do czasu ich pełnoletności korzystnie ulokowane, a rewersa doręczone ich uprawnionym zastępcom.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów dnia 26 maja 1881.

(4011 1—3) **ОБВѢЩЕНЬЕ.**

Ч. 28131. Дня 24 Червцѧ с. г. ôтбȣде сѧ въ Львовѣ въ каплици св. Софіи передъ полȣднемъ по слȣжбѣ Божой льосованье зъ фȣндацій посаговихъ, именно: Іоана Антонія Лȣкевича, Винцентого Лодзѧ Понинского, и Елисаветы Чарковской:

а) Сироты не знаходящій сѧ теперь въ закладѣ сестръ Милосердѧ св. Казимира въ Львовѣ на воспитанью, а хотящій брати оучасть въ льосованю зъ фȣндацій Лȣкевича, мають найдальше до 19 Червцѧ зголосити сѧ оу Настоятельки сего закладȣ и въ оурядѣ парохіяльнôмъ обр. лат парохій св. Николая въ Львовѣ и тамже оудоводнити свое оуправненіе до браня оучасти въ льосованю оказаніемъ метрики хрещеня якъ и свѣдоцтвомъ сиротства и обичайности черезъ власть мѣсцевȣю виставленого а черезъ дотичнȣю парохію затвержемого.

Вспôлъбѣгательки должни на дню 24 Червцѧ г с. въ каплици св. Софіи слȣжбȣ Божȣ вислȣхати.

Дѣти, котори сами не могȣтъ льосовати, сȣтъ рôвно якъ сироти, котори 24 рôкъ житя оукôнчили, ôтъ льосованя виключени.

б) До льосованя зъ фȣндацій Лодзѧ Понинского бȣдȣтъ припȣщени дѣвчата, котори легально оудоводнятъ, що сȣть религіи католической, въ Галичинѣ зъ родителей законнихъ зроджени, и замешкали, дальше, що 8 рôкъ житя оукôнчили, а 24 непереступили, що моральне житіе провадятъ, наȣкȣ религіи поберали, сȣтъ оубогими, що родичи ихъ если ще живютъ, такожъ сȣтъ оубогими, обичайно сѧ провадятъ, або если бы вже померли, що незôстовили маеткȣ.

Отъ зложеня повижшихъ доводôвъ сȣтъ оувôльнени дѣвчата знаходящій сѧ въ закладѣ св. Казимира въ Львовѣ. Дѣвчата, которѣ вже разъ обдѣлени зôстали посагомъ одной зъ тихъ фȣндацій, не могȣтъ больше льосовати зъ фȣндацій Понинского.

Родичи или опѣкȣнове дѣвчатъ хотящихъ оучастковати въ льосованю, мають внести писменнȣю оудокȣментованȣю проськȣ въ способъ повижше вираженій до протоколȣ подавчого ц. к. Намѣстничества найдальше до 16 Червцѧ с. г.; дѣвчата же сами маютъ передъ тягненіемъ льосивъ а именно 22 Червцѧ с. г. зрана представити сѧ лично комисіи льосованіемъ керȣющой въ закладѣ сестръ милосердѧ.

До тягненія приступаютъ дѣвчата чергою подля старшеньства.

Дѣвчата, котори льосъ выгриваючій витягнȣтъ, сȣтъ зъ волѣ фȣндатора обовязани молити сѧ за оупокой дȣши его, а въ день смерти его, т. е 24 Мартѧ каждого рокȣ слȣжбȣ Божȣ вислȣхати.

в До сȣчатія въ льосованю зъ фȣндацій Елисавети Чарковской бȣдȣтъ припȣщени дѣвчата не менше якъ 8 а не больше якъ 24 лѣтъ житя числящій

Тій маютъ легально доказати, що сȣтъ вѣри католической безъ взглядȣ на тое, чи родичѣвъ цѣлкомъ, або только отца або матери не маютъ, потомȣ, чи зъ родичѣвъ законнихъ сȣтъ зродженȣ, мȣсятъ бȣти оуроджени въ Галичинѣ або великимъ княжествѣ краковскимъ зъ родичѣвъ польской народности, а въ разѣ походженя зъ родичѣвъ незаконнихъ зъ матери тойже народности, мȣсятъ вести житє обичайне и доказати, що сȣтъ оубогими.

Отъ зложенія вымаганихъ доказôвъ оувôльнени сȣтъ дѣвчата сироты въ закладѣ сестръ Милосердѧ св. Казимира въ Львовѣ знаходящій сѧ.

Сироты, котори вже разъ виграли посагъ, сȣтъ выключени отъ льосованя.

Въ згладѣ прошеній о припȣщеніе до льосованя заховати сѧ маютъ тій формальности, якій въ обвѣщенію симъ знаходятъ сѧ, що до фȣндацій Лȣкевича.

Вигриваюча естъ обовязана молити сѧ за оупокой дȣши фȣндаторки Елисавети Чарковской, а то особенно въ день 19 Червцѧ кождого рокȣ якъ въ день смерти тойже.

Вильосованій сȣми посаговій зôстанȣтъ до часȣ замȣжества выгриваючихъ дѣвчатъ, або до часȣ ихъ полнолѣтности користно оульокованы а дотичній реверси зôстанȣтъ ихъ застȣпникамъ оуправненимъ дорȣчени.

Зъ ц. к. Намѣстничества.

Львôвъ, дня 26 Мая 1881.

(3824 1—3) **Edykt.**

L 2271. C. k. sąd powiatowy w Leżajsku oznajmia że w sprawie egzekucyjnej Mojżesza i Ryfki Laubów przeciw Eufemii Klupczakowej pto 300 zł. w. a. z pn dnia 12 lipca, 12 sierpnia, i 23 września 1881 każdym razem o godzinie 10 rano, odbędzie się w budynku sądowym przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 52 w Dembnie położonej, na 300 zł. oszacowanej, Eufemii Klupczakowej własnej.

Zakład wynosi 30 zł.

Warunki licytacyjne i odnośne akta złożone w sądzie do przejrzenia.

Leżajsk 7 kwietnia 1881.

(3873 1—3) **Edykt.**

L. 3197. C. k. sąd powiatowy Pilzneński przedsięweźmie przymusową sprzedaż w drodze publicznej licytacyi gospodarstwa pod l. 44 w Czarnej położonego, Wojciecha Pycha własnego, dnia 30 czerwca, dnia 4 sierpnia, i dnia 1 września 1881, każdym razem o godzinie 10 rano, w budynku sądowym, celem zaspokojenia pretensyi c. k. uprzyw. Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie w kwocie 479 zł. 60 ct. w. a. z pn.

Cena wywołania 1100 zł. w. a.

Wadyum 110 zł. w. a.

Warunki licytacyjne i protokół zastawniczego opisania przejrzeć można w tutejszo sądowoj registraturze.

Pilzno dnia 29 września 1880.

(3758 1—3) **Edykt.**

L 2856. C. k. Sąd powiatowy w Wadowicach celem zaspokojenia należytości 630 zł. w. a. z przynależytościami Franciszkowi Knihinickiemu od masy spadkowej po Kazimierzu Buckim się należącej — odbędzie dnia 17 sierpnia 1881 i dnia 22 września 1881 o godzinie 10 rano przymusową sprzedaż przez licytacyę realności w Zatorze położonej liczbą nieoznaczonej a do wyk hyp. 68 przypisanej.

Cena wywołania 600 zł.

Wadyum 60 zł. w. a.

Resztę warunków licytacyjnych, akt oszacowania i wyciąg hipoteczny w registraturze przejrzeć można.

Wadowice dnia 7 maja 1881.

(3939 1—3) **Edykt.**

L. 683 W c. k. sądzie powiatowym Mikołajowskim odbędzie się 12 lipca i 23 sierpnia 1881 o 10 rano wyżej, lub za cenę szacunkową przymusowa licytacya gruntu, pod „cwentarzem“ w Rozdole, Anny z Ostrowiczów Cwikowej własnego, ciała tabularnego niestanowiącego na rzecz komitetu gr. kat. cerkwi w Rozdole pto. 112

Cena wywołania 130 złr.

Wadyum 13 złr.

Bliższe warunki, protokoła opisania i oszacowania można przejrzeć w sądzie.

Mikołajów 12 kwietnia 1881.

(4046 1—3 **Edykt.**

L. 5907. C. k. sąd obwody w Samborze podaje do powszechnej wiadomości, że celem zaspokojenia sumy 66 złr. w. a. z pn. Jakuba Sternheima przymusowa sprzedaż w drodze publicznej licytacyi realności pod l 222 w Samborze dolnej gramadzie położonej dłużnika Bartłomieja Gorzkowskiego własnej ciała tabularnego niestanowiącej, protokołem de praes. 14 listopada 1880 l 16631 zastawniczo opisanej a z dnia 13 kwietnia 1881 l. 5136 oceniónej odbędzie się w tutejszym sądzie dnia 28 lipca 1881, dnia 25 sierpnia 1881 i dnia 13 października 1881 każdym razem o 10 godzinie rano pod tym warunkiem, że na pierwszych dwóch terminach rzeczona realność za lub wyżej ceny szacunkowej na trzecim terminie zaś za jakąkolwiekbądź cenę sprzedaną zostanie.

Cena wywołania wynosi 299 złr. w. a.

Wadyum 29 zł 90 ct.

Resztę warunków wolno w tutejszej registraturze przejrzeć

O tej dozwolonej licytacyi zawiadamia się obie strony c. k. prokuratoryę skarbu we Lwowie i c. k. główny urząd podatkowy w Samborze.

Sambor 11 maja 1881.

(4031 1—3) **Ogłoszenie.**

L 4457. C. k sąd powiatowy w Nisku zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Bartłomieja Smusza że Jan i Maryanna Pierogowie wnieśli przeciw niemu pozew o uznanie praw własności do kawałka gruntu pod l. k. 164 w Kameniu i wyłączenie takowego z pod egzekucyi w sprawie Zakładu kredytowego włościańskiego i że w skutek tego pozwu termin do rozprawy na dzień 8 lipca 1881 wyznaczonym i do jego zastępstwa Kazimierz Dlekta ustanowionym został z zawezwaniem, aby albo ustanowionemu zastępcy do swej obrony wcześnie środków udzielił albo też innego zastępcę ustanowił i tutejszemu sądowi oznajmił.

Nisko dnia 24 maja 1881

(3823 1—3) **Edykt**

L. 1269. C. k sąd powiatowy w Leżajsku oznajmia, że celem ściągnięcia resztującej wierzytelności Gittli Bohrer cesyonaryuszki Mojżesza Bobrera w kwocie 20 zł. w. a. dnia 8 lipca, 9 sierpnia, i 16 września 1881, każdym razem o godzinie 10 rano, odbędzie się przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 116 w Kurvłówce położonej, spadkobierców ś. p Paraszki Soha własnej, na 200 zł. oszacowanej.

Zakład wynosi 20 zł.

Warunki licytacyjne i odnośne akta złożone w sądzie do przejrzenia.

Leżajsk 31 marca 1881.

(3746 1—3) **Edykt**

L. 26639 C k. Sąd delegowany miejski cywilny w Krakowie podaje do wiadomości, że dnia 23 czerwca 1878 zmarł Jacenty Seweryński w Krowodrzy bez pozostawienia testamentu

C. k. Sąd nie znając miejsca pobytu ustawowej dziedziczki Katarzyny Wanderbach wzywa ją, aby w przeciągu jednego roku licząc od dnia wyrażonego, zgłosiła się w tymże Sądzie i wniosła oświadczenie przyjęcia spadku, w przeciwnym bowiem razie spadek byłby przeprowadzonym z dziedzicami zgłaszającymi się, i z kuratorem adw. Drem Mochnackim dla niej ustanowionym.

Kraków 9 października 1880.

(4047 1—3) **Edykt.**

L. 4062 C k. Sąd obwodowy w Stanisławowie z życia i miejsca pobytu niewiadomym pp. Joachimowi Chajes, Józefowi Ornstein, Feiwelowi Sommerstein i Julianowi Rogaskiemu niniejszem wiadomo czyni, iż pp. Emil, Oskar i Artur hr Potoccy wnieśli pod dniem 2 kwietnia 1881 do l. 4062 pozew przeciw nim tudzież przeciw panu Wiktorowi hr. Baworowskiemu i Wysokiemu skarbowi o wykreślenie ze stanu czynnego i biernego prawa administracyi dóbr Buczacza z przyległościami względnie pośrednio obciążonych dóbr Buczacz z przyległościami sum 5900 zł. a. w. etc. wraz z nadciężarami, który dla tychże do rąk ustanowionego kuratora pana adwokata dra Szydłowskiego doręczonym został.

Wzywa się więc rzeczonych z miejsca pobytu nieznanych pozwanych, by swe środki obrony wyż wymienionemu kuratorowi udzielili lub sądowi innego pełnomocnika wskazali, ile inaczej ztąd wyniknąć mogące szkodliwe skutki sobie samym przypisać będą musieli.

Stanisławów 9 kwietnia 1881.

(3840 1—3) **Edykt**

L. 1607 C. k. Sąd powiatowy w Ulanowie przedsięweźmie w dniach 11 lipca, 12 sierpnia i 12 września 1881 zawsze o 11 rano egzekucyjną sprzedaż realności pod l. k. 199 w Ulanowie położonej, ciała tabularnego niestanowiącej a do małżonków Józefa Eliasza i Kreindli Wiesenów należącej, z tem, iż realność ta na powyższych 3 terminach niżej ceny szacunkowej 1150 złr. sprzedaną nie będzie.

Wadyum wynosi 115 zł.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w tutejszosądowej registraturze.

Gdyby realność ta na powyższych terminach sprzedaną nie została, wyznaczony zostaje termin audyencyonalny na dzień 16 września 1881 o 9 rano celem ułożenia warunków ułatwiających.

Ulanów dnia 3 maja 1881.

(4038 1—3) **Edykt.**

L. 6953 C. k. Sąd obwodowy w Tarnopolu zezwolił na otwarcie konnkursu na majątek Majera Perlmutter kupca w Zbarażu a mianowicie na majątek ruchomy, gdziekolwiekby się takowy znajdował, a na majątek nieruchomy o tyle, o ile takowy położonym jest w tych krajach, w których ordynacya konkursowa z dnia 25go grudnia 1868 obowiązuje.

Komisarzem konkursowym ustanawia się p. sędziego powiatowego Linka w Zbarażu a tymczasowym zarządcą masy p. adw. dr. Horowitza w Tarnopolu.

Wierzycieli wzywa się niniejszem, aby na terminie dnia 2 czerwca 1881 przed komisarzem konkursowym wyznaczonym, za przedłożeniem dokumentów, któreby ich pretensye wykazywały, oświadczyli się co do potwierdzenia tymczasowego zarządcy masy, lub co do ustanowienia innego, tudzież aby wybrali wydział wierzycieli.

C k. Sąd obwodowy wzywa tych wierzycieli, którzy swych pretensyi przeciwko masie konkursowej chcą dochodzić, aby takowe nawet w tym przypadku, gdyby się proces w toku znajdował do dnia 23 sierpnia 1881 bądź to bezpośrednio w sądzie obwodowym, lub też u komisarza konkursowego podług przepisu ordynacyi konkursowej dla uniknięcia szkodliwych skutków prawa zgłosili, a na terminie na dzień 30 sierpnia 1881 o godzinie 10 z rana w biurze komisarza konkursowego oznaczonym wywierzytelnili, i swoje wnioski co do oznaczenia pierwszeństwa swych pretensyj poczynili.

Wierzycielom, którzy pretensye swoje zgłoszą a na owym terminie będą obecni, przysłuża prawo na miejsce tymczasowego zarządcy masy i wydziału wierzycieli, którzy dotąd obowiązki te sprawiali, powołać ostatecznie inne osoby, w których zaufanie pokładają

Wierzyciele, którzy w Zbarażu lub w pobliżu nie zamieszkują, winni są przy zgłoszeniu wymienić pełnomocnika w Zbarażu zamieszkałego w celu doręczenia uchwał sądowych, w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego, wierzycielom rzeczonym na ich niebezpieczeństwo i koszt kurator ustanowionymby został.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczane będą w urzędowej „Gazecie Lwowskiej.“

Termin do likwidacyi oznaczony jest zarazem terminem do układów z wierzycielami.

Tarnopol dnia 23 maja 1881.

(4023) **Erkenntnisse.**

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der Nr. 6010 der Zeitschrift „Neue Freie Presse" ddo 22. Mai 1881 durch den darin unter der Aufschrift „Wien, 21 Mai" enthaltenen Artikel in den Eingangssätzen, und zwar: „Oester schon" bis „umgemodelt wurde" und in dem Schlußsatze „Unmöglich ist" bis „zu corrumpiren" das Vergehen nach § 300 St. G, und in der Stelle von „So ist der —" bis „Opposition treibt" das Vergehen nach Art. III des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R G. Bl. 1863 Nr. 8 begründe, und es wird nach § 493 St. P O das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen

Wien, am 24 Mai 1881.

Weittenhiller m p

Dr. Burckhard m p.

Das k k Landesgericht als Preßgericht in Graz hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 13 Mai 1881, Z. 8254, die Weiterverbreitung den in Budapest erscheinenden Zeitschrift „Gegenwart" Nr. 5 vom 8 Mai 1881 wegen des Artikels „Die herrschende Gesellschaft und die Socialdemokratie" nach § 305 St G. verboten.

Das k. k. Landesgericht als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der k. k Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 13 Mai 1881, Zl. 12930, die Weiterverbreitung der in Zürich erscheinenden Zeitschrift „Der Socialdemokrat" Nr. 15 vom 10 April 1881 wegen des Aufrufes „Parteigenossen!" nach § 310 St. G., dann wegen der Artikel „Aus der Rede unseres Genossen Auer", „Briefe eines Achtundvierzigers, Berlin, Anfangs April" und „Russisches" nach § 305 St. G. verboten.

Das k k Landesgericht als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der k. k Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 13 Mai 1881, Z. 130888 die Weiterverbreitung der in Chicago erscheinenden Zeitschrift „Nova doba" Nr. 30 vom 20 März 1881 wegen des Artikels „Rakousko" nach § 300 St G., dann wegen der Artikel „St. Louis, 13 dubna" und „Ueme se od nepratel" nach § 302 St. G verboten.

Das k. k Landesgericht als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der k. k Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 14 Mai 1881, Z. 13209, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Politik" Nr. 131 vom 12 Mai 1881 (Morgenausgabe) wegen des Artikels „Nochmals der böhmische Landesschulrath" nach „ 300 St. G. verboten

---

Das k. k. Landesgericht als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 13 Mai 1881, Z 12972, die Weiterverbreitung der in Zürich erscheinenden Zeitschrift „Der Socialdemokrat" Nr. 16 vom 17 April 1881 wegen des Aufrufes „Parteigenossen", dann wegen des Aufrufes „An die Parteigenossen" nach § 310 St. G, wegen des Artikels „Aus der Rede unseres Genossen Bebel über die Handhabung des kleinen Belagerungszustandes" nach den §§ 64 und 122 a St. G endlich wegen der Artikel „Pulver und Dynamit" und „Fritzsche und Viereck" nach § 305 St. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 9 Mai 1881, Z. 12666, die Weiterverbreitung der in Chicago erscheinenden Zeitschrift „Nova doba" Nr. 26 vom 23 März 1881 wegen der Artikel „Oslaveni komuny", „Volkszeitung" und „Nihilista o zavraždeni cara" nach § 305 St G, wegen des Artikels „Rusko" nach § 63 St. G, dann wegen des Correspondenzartikels „Videň, 14 brezna" nach den §§ 63 und 64 St G verboten.

Das k. k Landesgericht als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der k. k Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 14 Mai 1881, Z 13089, die Weiterverbreitung der in Chicago erscheinenden Zeitschrift „Vorbote" Nr. 16 vom 16 April 1881 wegen der Artikel „Das Urtheil", „Allerhand Vorzeichen", „Der Züricher Socialdemokrat", „Philadelphia, Anfangs April" und „Den Züricher Socialdemokraten" nach § 305 St G. verboten

---

Das k. k. Landesgericht als Preßgericht in Czernowitz hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 17 März 1881, Z. 2568, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Osa" Nr. 5 vom 14 und 16 März 1881 wegen der Gedichte „Oda" und „Polska w 1881 roku" nach § 305 St. G., dann wegen des Artikels „Telegramy. Petersburg, 15 b. m." nach den §§ 308 und 310 Abs. 2 St. G., ferner der Zeitschrift „Dodatek do Osy" Nr 5 vom 14 März 1881 wegen der Artikels „Kronika miejscowa i zamiejscowa" nach § 302 St. G, dann wegen des Artikels „Petersburg" nach den §§ 308 und 310 Abs 2 St. G verboten.

Das k. k. Landesgericht als Preßgericht in Triest hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 26 April 1881, Z. 3097, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „L'Operajo" Nr. 14 vom 22 April 1881 wegen der Artikel „Una scuola di nuovo genere" und „Slavi cerv llotiei" nach § 302 St. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht als Preßgericht in Triest hat auf Antrag der k k Staatsanwaltschaft mit den Erkenntnissen vom 2 und 16 Mai 1881, Z 3247 und 3655, die Weiterverbreitung der in Bologna erscheinenden Zeitschrift „La Rana" Nr 16 vom 22 April 1881 wegen des Artikels „Ultime Notizie" beginnend mit „Consolatione" nach § 63 St G, dann der in Rom erscheinenden Zeitschrift „Fanfulla" Nr. 121 vom 4 Mai 1881 wegen des Artikels „Da Vienna, 29 Aprile" nach den §§ 63 und 64 St. G verboten.

Das k. k. Landesgericht als Preßgericht in Triest hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit den Erkenntnissen vom 10 und 16 Mai 1881, Z. 3489 und 3654, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Il Cittadino" Nr 107 vom 6 Mai 1881 wegen des Artikels „Pei p veri", dann der Zeitschrift „Triester Tagblatt" Nr. 113 vom 12 Mai 1881 wegen des Artikels „Klirrende Fensterscheiben" nach § 300 St G verboten.

Das k. k. Landesgericht als Preßgericht in Triest hat auf Antrag der k k Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 30 März 1881, Z 2377, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „L'Alba" Nr 16 vom 26 März 1881 wegen des Artikels „La Ricerca del Benessere" nach den §§ 302 und 303 St G. verboten

---

Der k. k. Gerichtshof I Instanz in Spalato hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 17 Mai 1881, Z. 2254, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „L'Avvenire" Nr 54 vom 13 Mai 1881 wegen des Artikels „Austria e Ungheria" nach § 65 a St G. verboten.

(3834) **Erkenntnisse.**

Das k k Landesgericht als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 7. Mai 1881, Z. 12571, die Weiterverbreitung der in London erscheinenden Zeitschrift „Freiheit" Nr. 16 vom 16 April 1881 wegen des Artikels „Die Tragödie in St. Petersburg" nach den §§ 65 a und 305 St. G., wegen des Artikels „Der Staat ist in Gefahr" nach § 65 a St. G, wegen des Artikels „Das Leben ist eine Grimasse" nach § 305 St G, wegen des Feuilletonartikels „Drei Viertel auf Zwölf" nach § 65 a St. G., wegen des ersten Absatzes der Rubrik „Kleine Mittheilungen" nach § 302 St G., endlich wegen des Gedichtes „1649—1793????" nach § 305 St. G verboten.

Das k k Landesgericht als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der k. k Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 9 Mai 1881, Z. 12746, die Weiterverbreitung der in Chicago erscheinenden Zeitschrift „Amer " Nr 25 vom 16. März 1881 wegen der Artikel „Conecne caruv" . . und „Zavraždeni rusk ho cara" nach § 305 St G, wegen des Artikels „Zizkov" nach § 122 a St G., dann wegen des Artikels „Zaslano te dobre spolecnosti" nach § 302 St. G verboten.

Das k. k. Landesgericht als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der k k Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 10 Mai 1881, Z. 12747, die Weiterverbreitung der in Chicago erscheinenden Zeitschrift „Nova doba" Nr. 29 vom 13 April 1881 wegen des Feuilletonartikels nach § 64 St G, dann wegen der Artikel „Europa. Petrohrad, 7 dubna" und „Parizske a Prazske listy" nach § 305 St. G. verboten.

Das k. k. Kreisgericht in Leitmeritz hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 6 Mai 1881, Z. 2779 Stf, die Weiterverbreitung des Gedichtes „Das Paradies" nach den §§ 302 und 303 St. G., des Gedichtes „Der Rekrut" nach § 222 St. G, dann des Gedichtes „Der Knechtschaft Tod" nach den §§ 58 c und 59 c St. G. verboten.

Das k. k. Kreisgericht in Olmütz hat auf Antrag der k. k Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 6 Mai 1881, Z. 4511, die Weiterverbreitung der in Budapest erscheinenden Zeitschrift „Gegenwart" Nr. 3 vom J. 1881 wegen des Artikels „Die nihilistische Proclamation" nach § 305 St. G verboten

---

Das k. k Kreisgericht als Preßgericht in Leoben hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 14 Mai 1881 die Weiterverbreitung der in Laodon erscheinenden Zeitschrift „Freiheit" Nr 13 vom 26 März 1881 wegen des Artikels „Die diesjährige Märzfeier in London" nach § 58 a, b und c St G. verboten.

Das k. k Kreisgericht in Spalato hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 9 Mai 1881, Z 2132, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „L'Avvenire", Nr 50 vom 4 Mai 1881 wegen des Artikels „Sterili esperimenti" nach § 65 a St. G verboten

---

Der k. k. Gerichtshof I Instanz in Spalato hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 11 Mai 1881, Z 2176, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „L' Avvenire" Nr 51 vom 6 Mai 1881 wegen des Artikels „Note ed appunti di cronaca contemporanea" nach § 300 St G. verboten.

(3923) **Erkenntniß.**

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k k Kreisgericht Wr.-Neustadt als Preßgericht hat nach Anhörung der k k Staatsanwaltschaft zu Recht erkannt: Der Inhalt des in Nr. 19 der periodischen Druckschrift „Freiheit" ddo London, den 7 Mai 1881 enthaltenen Artikels mit der Ueberschrift „Die Religion — keine schwindelhafte Erfindung" begründet den Thatbestand des Verbrechens der Religionsstörung nach § 122 b und d St. G. B., sowie jener des Artikels „Schweiz" den Thatbestand des Verbrechens des Hochverrathes nach § 58 c St G. B, endlich jener der Artikel, überschrieben mit „Ueberproduction" und „Schellen über die Arbeit", dann des Gedichtes, betitelt: „Die Armen" den Thatbestand des Vergehens gegen die öffentliche Ruhe und Ordnung nach § 302 St. G. B., und wird das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift gemäß § 493 St P O ausgesprochen.

Wr.-Neustadt, am 20 Mai 1881.

(3943) **Erkenntniß.**

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der Nr 40 der Zeitschrift „Wiener Caricaturen" ddo 19 Mai 1881 in dem darin unter der Aufschrift „Unpassende Predigten des Peter Greu — lich" enthaltenen Aufsatze das Vergehen nach § 300 St. G begründe, und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, am 19 Mai 1881.

3981 3—3) **Ogłoszenie.**

L. 25949. W celu wypuszczenia w przedsiębiorstwo wykonania budowy wodnej regulacyjnej na rzece Dniestrze pod Żurawnem, odbędzie się w c. k. starostwie stanisławowskiem dnia 20 czerwca b. r. publiczna licytacya zapomocą ofert pisemnych.

Cena fiskalna wynosi 9772 złr. 51 ct.

Warunki budowy jakoteż plany i kosztorys mogą być przejrzane w rzeczonem starostwie, gdzie także mają być wniesione oferty, zaopatrzone w 5 prc. wadyum, najpóźniej do godziny 12tej w południe

Oferty po terminie wniesione lub nieułożone według przepisów nie będą uwzględnione. Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów dnia 20 maja 1881.

(3726 3—3) **Edykt.**

L. 550. C. k. sąd powiatowy w Rymanowie wzywa nieobecnego Afanasa Syrka, aby do spadku po Michale Syrku w Sieniawie 27 marca 1880 zmarłym, do jednego roku się zgłosił, w przeciwnym albowiem razie, postępowanie spadkowe z kuratorem Iwanem Pręcą przeprowadzone będzie.

Rymanów dnia 4 lutego 1881.

(3720 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 2526 C. k. Sąd powiatowy w Komarnie podaje do wiadomości, iż w sprawie egzekucyjnej Mojżesza Fischmana przeciw Janowi Medyk pto 67 zł 90 ct. a. w. z pn. odbędzie się przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 210 w Pohorcach położonej, w trzech terminach dnia 24 czerwca, dnia 26 lipca i dnia 26 sierpnia 1881, każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cena szacunkowa wynosi 225 zł a w.; wadyum zaś 10 prc. ceny szacunkowej.

Resztę warunków licytacyjnych, tudzież protokół zastawniczego opisania i oszacowania realności w tutejszosądowej registraturze przejrzeć można

Dla wierzycieli, którymby niniejsza uchwała z jakiegokolwiek bądź powodu doręczoną być nie mogła, lub którzyby na realności sprzedać się mającej nabyli prawo zastawu po dniu zastawniczego opisania, ustanowiono kuratora w osobie pana Michała Orłowicza z Komarna.

Komarno dnia 31 marca 1881.

(3806 3—3) **Edykt.**

L. 19771. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż p. dr. Jakób Lill przeciw Maryannie Sławińskiej ewentualnie spadkobiercom tejże pod dniem 2go maja 1881 l. 19771 pozew wniósł i o pomoc sądową prosił, wskutek czego pozew uchwałą z dnia 7 maja 1881 l. 19771 do pisemnego postępowania celem wniesienia obrony w przeciągu 90 dni dekretowany został; ponieważ miejsce pobytu Maryanny Sławińskiej nie jest wiadomem a zatem c. k. Sąd krajowy do zastępowania i na jej koszt i szkodę tutejszego adwokata dra Gajewskiego z substytucyą adwokata Skowrońskiego kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej przeprowadzoną będzie.

Niniejszym więc edyktem wzywa się zapozwaną, ewentualnie jej spadkobierców, aby w należytym czasie osobiście stanęła, lub potrzebne tytuły prawne ustanowionemu zastępcy udzieliła lub innego zastępcę wybrała i sądowi oznajmiła, słowem stosownych do obrony środków użyła, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sama sobie przypisać będzie musiała.

Lwów 7 maja 1881.

(3789 3—3) **Ogłoszenie.**

L. 2432 C. k. sąd powiatowy w Bóbrce w sprawie egzekucyjnej Eizyka Baumwalda przeciw J rzemu i Joannie Hellom pto 68 zł. w. a. z pn. rozpisuje przymusową publiczną sprzedaż reln ści pod lk. 565/448 w Bóbrce położon j nietabularnej dłużników Jerzego i Joanny Hellów własnej w trzech na dzień 30 czerwca 1881, 11 sierpnia 1881 i 22 września 1881 każdym razem o godzinie 10 rano w zabudowaniu tegoż sądu, z tem, że cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 230 zł.; poręczna 23 zł w. a., że w pierwszych dwóch terminach realność powyższa sprzedaną będzie li tylko za, lub wyżej ceny wywołania, przy trzecim terminie także i niżej takowej, nareszcie, że akt opisania i oszacowania realności i bliższe warunki w tutejszo-sądowej registratrze przeglądać, zaś o zaległych podatkach w c. k. urzędzie poborowym w Bóbrce wiadomość powziąć można.

Z c. k. sądu powiatowego.

Bóbrka dnia 31 marca 1881.

(3805 3—3) **Edykt.**

L. 18347. C. k. Sąd krajowy we Lwowie wzywa posiadaczy 5% listu zastawnego gal. Towarzystwa kredytowego ziemskiego S. II. nr. 1211 na 5000 zł. pod dniem 1. Stycznia 1878 wydanego z 30 kuponami, z których pierwszy na dniu 30. Czerwca 1881, ostatni zaś na dniu 31. Grudnia 1895 jest płatny, tudzież 5% listu zastawnego S. II. nr. 1731 na 5000 zł. aw. pod dniem 1. Lipca 1880 wydanego z 35 kuponami, kuponami, z których pierwszy dnia 30. Czerwca 1881 a ostatni 30. Czerwca 1898 jest płatny, aby takowe w przeciągu jednego roku, 6 tygodni i 3 dni od dnia 3go ogłoszenia edyktu w Gazecie lwowskiej tutejszej, Sądowi krajowemu tem pewniej okazali, ile że po bezskutecznym upływie tego terminu powyższe wymienione papiery wartościowe za amortyzowane uznane zostaną.

Lwów, 7. Maja 1881.

(3988 3—3) **Edykt.**

L. 18284. C. k. sąd krajowy lwowski wiadomo czyni, iż celem zaspokojenia pretensyi I austr. kasy oszczędności w Wiedniu przeciw spadkobiercom Jakóba Herza Bernsteina w kwocie 12250 złr. z 5 prc. odsetkami od 17 lutego 1876 i kosztami w kwocie 17 złr. 40 ct. 27 złr. 55 ct., 14 zł. 96 ct. i 15 zł. 11 ct. odbędzie się w tut. sądzie egzekucyjna sprzedaż realności pod l. 131 ²/₄ we Lwowie wymienionych spadkobierców własnej.

Takowa zostanie przeprowadzoną w 2 terminach na dniu 30 czerwca 1881 i na dniu 3 sierpnia 1881 każdym razem o 10tej godzinie rano, w biurze Nr. 12 przyczem się nadmienia, że na tych terminach ta realność tylko za lub wyżej ceny wywołania sprzedaną będzie.

Cena wywołania wynosi 111559 złr. 48 ct. Wadyum wynosi 11155 zł. 90 ct.

Resztę warunków i wyciąg tabularny można przejrzeć w tusądowej registraturze.

Lwów dnia 14 maja 1881.

(3803 —3) **Edykt.**

L. 2348. C k. Sąd powiatowy zawiadamia niniejszem niewiadomego z miejsca pobytu Joela Frenkla, że uchwałą z dnia 19. Maja 1881 l. 2348 dozwolił prowizoryczne zajęcie wódki i okowity znajdującej się w magazynie w Dobrowodach, będącą własnością zbiegłego dłużnika na zaspokojenie kwoty wekslowej 2120 złr. z. p. n. i że celem doręczenia temu uchwały tej dla niego kuratora w osobie dr. Stanisława Mandla w Dobrowodach ustanowił.

Zbaraż, 19. Maja 1881.

(3741 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 4865. C. k. sąd powiatowy w Starem mieście ogłasza, że w celu wydobycia dłużnej pretensyi w kwocie 150 zł. w. a z procentem po 12% od dnia 19 października 1871 bieżącym tudzież 3% odsetkami od rat w należytym czasie nieuiszczonych, oraz przyznanych już kosztów sądowych w kwocie 5 zł. 82 ct. i 4 zł 72 ct. jako też kosztów podania, które w ilości 4 zł. 76 ct. w. a. przyznaje się w dniach 21 czerwca 1881 19 lipca 1881 i 16 sierpnia 1881 o godzinie 11 p. p. odbędzie się przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 142 w Wołoszynowie położonej Ilsa Hewka własnej na rzecz Zakładu kred. włość. we Lwowie.

Warunki licytacyjne w tusądowej registraturze przejrzeć można.

C. k. sąd powiatowy

Staremiasto 14 grudnia 1877.

(3876 2—3) **Edykt.**

L. 5825 Sąd Żurawiecki sprzeda 4 lipca i 1 sierpnia 1881 o godzinie 10 rano przynajmniej za cenę szacunkową 538 złr. dnia 5 września 1881 o godzinie 10 rano, zaś jakąkolwiek cenę realność Hrynia Stasiowego pod l. k. 32, 3, 41 w Adamówce położoną w drodze licytacyi najwięcej ofiarującemu, celem zaspokojenia pretensyi Feigi Horowitzowej 137 zł. przynależytościami.

Wadyum wynosi 53 zł. 80 ct. w. a.

C. k. sąd powiatowy.

Żurawno 30 marca 1881.

(3831 2—3) **Edykt.**

L. 2629. C. k. sąd powiatowy w Śniatynie podaje do wiadomości, że w celu zaspokojenia pretensyi Joela Reiner w kwocie 75 zł. w. a. z pn. przeciw Wasylowi Ostafijczuk wywalczonej odbędzie się w tutejszym sądzie w dniach 4 lipca, 2 sierpnia i 5 września 1881 każdym razem o godzinie 10 rano egzekucyjna licytacya realności dłużnika wykazem hip. l. 231 ks. gł. gminy Bełeluja objętej.

Cena szacunkowa wynosi 1065 zł. w. a.

Wadyum 10 zł. 65 ct. w. a.

W razie gdyby realność ta na dwóch pierwszych terminach przynajmniej za cenę szacunkową sprzedaną nie została, wtedy sprzeda się ją na trzecim terminie i poniżej ceny szacunkowej.

Resztę warunków licytacyjnych i protokół oszacowania realności można przejrzeć w tut. sądowej registraturze.

Śniatyn 3 maja 1881.

(3844 2—3) **Edykt.**

L. 4121. Samborski c. k. Sąd obwodowy ogłasza, że dnia 20 lipca 1881 rano, odbędzie się w gmachu sądu obwodowego przymusowa licytacya dóbr Nowesioło z. p. n. Kornelówka i Michałówka p. Heleny Wilczyńskiej własnych na rzecz niemieckiego Banku hip. w Sachsen, Meinigen pto 339 tal. 1120 tal. i innych kwoty z. p. n.

Rzeczone dobra będą sprzedane przytym terminie także niżej ceny szacunkowej 92535 zł.

Wadyum wynosi 5%, tejże ceny ti. sumę 4626 zł. 75 ct w. a. zaś bliższe warunki licytacyjne tudzież extrakt tabularny są do przejrzenia w registraturze Sądu obwodowego. O tem uwiadamia się chęć kupienia mających tudzież tych wierzycieli, którzyby po dniu 11 Marca 1880 do tabuli weszli, tudzież którymby uchwała licytacyjna do L 4121/81 lub późniejsze uchwały egzekucyjne nie mogły być doręczone, niemniej też Franciszka Żychlińskiego z miejsca pobytu nieznanego, dla których postanowiono kuratorem ad actum p. Dra. Pawlińskiego z zastępstwem p. Dra Budzynowskiego — obu w Samborze.

Sambor 12 kwietnia 1881

(4057 2—3) **Ogłoszenie.**

L. 4895 W c. k. sądzie powiatowym Myślenickim odbędzie się na dniu 23 czerwca i 21 lipca 1881 o godzinie 10 przed południem publiczna przymusowa licytacya celem sprzedaży realności w Myślenicach położonej w księgach gruntowych dla gminy Myślenice Tom. V. liczba wyk. hip. 417 na imię Anny Mareckiej zapisanej na zaspokojenie sumy 25 złr. z pn. i 100 złr. z pn. Mojżeszowi Reissowi od Anny Mareckiej przyznanej

Cena oszacowania i wywołania wynosi 300 złr.

Wadyum 30 złr.

Poniżej tej ceny realności tej się nie sprzeda.

Bliższe warunki i akt oszacowania są do przejrzenia w registraturze sądowej.

Myślenice dnia 20 kwietnia 1881.

(4039 2—3) **Edykt.**

L. 3036. C. k. sąd powiatowy w Chodorowie podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie 2 rat pożyczkowych po 13 zł., i reszty tego kapitału pożyczkowego w kwocie 185 złr. 71 ct. w. a. z pn. przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 130 subr. 57 w Strzeliskach nowych położonej, dłużnika Oleksy Bakowskiego własnej w drodze publicznej licytacyi na rzecz c. k. uprz. zakładu kredytowego włość. dnia 9 czerwca, 7 lipca i 9 sierpnia 1881 każdym razem o godzinie 9 przed południem, z tem przedsięwziętą zostanie, że na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę wywołania 400 zł. w. a. lub wyżej tejże, zaś na trzecim terminie także i niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 10 pr. ceny szacunkowej.

Resztę warunków, tudzież akt opisania i oszacowania realności przejrzeć można w tut. sąd. registraturze.

O czem zawiadamia się wierzycieli wiadomych jakoteż wszystkich innych wierzycieli, którzyby nabyli prawa zastawu realności sprzedać się mającej, lub którymby z jakiejkolwiek przyczyny uchwała sądowa licytacyę dozwalająca doręczoną być nie mogła przez kuratora w osobie p. Józefa Lenczowskiego z Chodorowa.

C. k. sąd powiatowy.

Chodorów dnia 23 kwietnia 1881.

(4004 2—3) **Edykt.**

L. 5952. C. k. Sąd powiatowy m. del. w Tarnowie ogłasza, że w tych dniach 28 czerwca, 29 lipca i 2 września 1881, każdym razem o godzinie 10 z rana odbędzie się publiczna sprzedaż realności pod l. 101 w Żabnie, Magdaleny Rydzowej i masy spadkowej Jędrzeja Rydza własnej, celem zaspokojenia wierzytelności Chaima Grossbarta 62 zł.

Cena wywołania 180 zł.

Wadyum 18 zł.

Na dwóch pierwszych terminach realność sprzedaną będzie tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, na trzecim terminie także niżej ceny szacunkowej.

Tarnów 9 maja 1881.

(4040 2—3) **Edykt.**

L. 3046. C. k. sąd powiatowy w Chodorowie podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie 4 rat po 15 zł 63 ct. i resztującego kapitału pożyczkowego w kwocie 206 zł. 96 ct. w. a. z pn. przymusowa sprzedaż realności pod l. k 12 subr. w Naboryniu położonej, dłużnika Leiby Wintera własnej w tut. c. k. sądzie w drodze publicznej licytacyi na rzecz c. k. uprz. zakładu kredyt. włość dnia 9 czerwca, 7 lipca i 9 sierpnia 1881 każdym razem o godzinie 9 przed południem, z tem przedsięwziętą zostanie, że na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę wywołania 500 zł. w. a lub wyżej tejże, zaś na trzecim terminie także i niżej ceny wywołania, sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 10 pr. ceny szacunkowej.

Resztę warunków, tudzież akt opisania i oszacowania realności przejrzeć można w tut. sądowej registraturze.

O czem zawiadamia wszystkich wierzycieli wiadomych do rąk własnych jakoteż innych wierzycieli, którymby z jakiejkolwiek przyczyny uchwaliła sądowa licytacyę dozwalająca doręczoną być nie mogła przez kuratora w osobie p. Józefa Lenczowskiego ustanowionego i przez ogłoszenie w dzienniku urzędowym.

Chodorów dnia 22 kwietnia 1881.

(4042 2—3) **Edykt.**

L. 3035. C. k. sąd powiatowy w Chodorowie podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie 4 rat pożyczkowych po 15 zł. 94 ct. i reszty sumy 211 zł. 10 ct. w. a. z pn. przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 38 subr. 47 w Łuszkach dolnych położonej dłużników Iwana i Łuczki Daszczuk własnej w tut. c. k. sądzie w drodze publicznej licytacyi na rzecz c. k. uprz. Zakładu kredyt. włość. dnia: I. 9 czerwca, II. 7 lipca, III. 9 sierpnia 1881, każdym razem o godz. 9 przed południem z tem przedsięwziętą zostanie, że na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę wywołania 500 zł. w. a. lub wyżej tejże, zaś na trzecim terminie także i niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 10 pr. ceny szacunkowej.

Resztę warunków tudzież akt opisania i oszacowania realności przejrzeć można w tut. sąd. registraturze.

O czem się zawiadamia wierzycieli wiadomych jakoteż wszystkich innych wierzycieli, którzyby nabyli prawo zastawu realności sprzedać się mającej, lub którymby z jakiejkolwiek przyczyny uchwała wekslowa licytacyę dozwalająca doręczoną być nie mogła przez kuratora w osobie p. Józefa Lenczowskiego z Chodorowa.

Chodorów 23 kwietnia 1881.

(4041 2 3) **Edykt.**

L 3044. C. k. sąd powiatowy w Chodorowie podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie 4 rat po 12 zł. 69 ct. w. a. i resztującego kapitału pożyczkowego w kwocie 150 zł. 64 ct. w a. z pn. przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 49 subr. 27 w Rudzie położonej dłużnika Mikołaja Mohylnego własnej w tut. c. k. sądzie w drodze publicznej licytacyi na rzecz c. k. uprz. Zakładu kredyt. włość. dnia: I. 9 czerwca, II. 7 lipca, III. 9 sierpnia 1881, każdym razem o godz. 9 przed południem, z tem przedsięwziętą zostanie, że na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę wywołania 300 zł. w. a. lub wyżej tejże, zaś na trzecim terminie także i niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 10 pr. ceny szacunkowej.

Resztę warunków tudzież akt opisania i oszacowania realności przejrzeć można w tut. sąd registraturze.

O czem się zawiadamia wierzycieli wiadomych jakoteż wszystkich innych wierzycieli, którzyby prawo zastawu nabyli na realności sprzedać się mającej, lub którymby z jakiejkolwiek przyczyny uchwała sądowa licytacyę dozwalająca doręczoną być nie mogła, przez kuratora w osobie P. Józefa Lenczowskiego ustanowionego i przez ogłoszenie w dzienniku urzędowym.

Chodorów dnia 22 kwietnia 1881.

(4019 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 23247. W celu zabezpieczenia dostawy konserwy dla gościńca krakowskiego w rzeszowskim okręgu budowniczem w latach 1882, 1883 i 1884, odbędzie się w c. k. Starostwie w Rzeszowie na dniu 9 czerwca 1881 o godzinie 12 w południe licytacya przez składanie pisemnych ofert.

Rzeczona dostawa konserwy wynosi na rok 1882:

1) dla sekcyi drogowej Jarosławskiej od 116 stóp do włącznie 121 kilometra 185 metrów sześciennych w cenie fiskalnej . . . . . 597 złr. 10 ct.

2) dla sekcyi drogowej Łańcuckiej od 122 do włącznie 127 kilometra 250 metr. sześć. w cenie fiskalnej . . . . 1058 złr. 30 ct.

3) dla sekcyi drogowej Rzeszowskiej od 146 do włącznie 171 kilometra, 1050 metr. sześć. w cenie fiskalnej . . . . 2289 złr. 30 ct.

4) dla sekcyi drogowej Ropczyckiej od 172 do 178 kilometra włącznie, 220 metrów sześć. w cenie fiskalnej . . . . . . 538 złr. 85 ct.

Odnoszące się do tego przedsiębiorstwa ogólne i szczegółowe warunki licytacyi i wykaz szutrowisk i kamieniołomów, z których materyał ten dostarczyć należy, mogą być przejrzane w powyżej wymienionem Starostwie w godzinach urzędowych.

Pisemne oferty zaopatrzone marką stemplową na 50 ct. z dołączeniem 5 prc. od sumy fiskalnej wynoszącego wadyum z wyrażeniem za fiarowanych cen nietylko cyframi, ale też i literami, opiewające na pojedyncze miejsca materyałowe; należy wnieść przed oznaczonym terminem w pomienionem c. k. Starostwie.

Oferty nieułożone według przepisów lub nie podane w terminie, nie będą uwzględnione. Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów dnia 9 maja 1881.

(3692 3—3) L. 330.

Ogłoszenie konkursu.

Niniejszem ogłasza się konkurs do końca czerwca 1881 r., celem obsadzenia posady asystenta przy katedrze geodezyi w tutejszej c. k. szkole politechnicznej.

Ta posada, do której przywiązane jest wynagrodzenie w kwocie rocznych 600 złr. w. a., będzie nadana przez kolegium profesorów na czas od 1 października r. b. po koniec września 1883 r.

Pierwszeństwo mieć będą tacy kandydaci, którzy się wykażą świadectwem przynajmniej pierwszego egzaminu rządowego i są obeznani z pracami w obserwatoryum.

Podania o powyższą posadę, wystosowane do kolegium profesorów c. k. szkoły politechnicznej i zaopatrzone w potrzebne dokumenta, tudzież w dowody dokładnej znajomości języka polskiego, należy wnieść do podpisanego Rektoratu przed upływem terminu konkursowego.

Z Rektoratu c. k szkoły politechnicznej.

We Lwowie dnia 14 maja 1881.

(3925 3—3) **Obwieszczenie.** L. 8626.

W dniach 17 czerwca, 6 sierpnia i 15 września 1881, każdym razem razem o godzinie 10 przed południem odbędzie się w tutejszym sądzie publiczny przetarg realności dłużników Prokopa Goreckiego i leżącej masie po Hafii Goreckiej własnej, pod l. k. 82/252 w Peczeniżynie położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, protokołem z dnia 17 czerwca 1871 l. 5535 zastawniczo opisanej, na zaspokojenie należytości w kwocie 150 zł. na rzecz Dyrekcyi c. k. uprzyw. zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie.

Cenę wywołania stanowi przez ocenie nie sądowe wydobyta kwota 530 zł w. a.

Zakład wynosi kwotę 53 zł. w. a.

Przy powyższych dwóch terminach [illegible] powyższa realność tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, przy trzecim zaś nawet poniżej tawowej najwięcej ofiarującemu sprzedaną

Dla niewiadomych wierzycieli ustanowiono kuratorem Grzegorza Jasińskiego w Peczeniżynie.

Protokół zastawniczego opisania i bliższe warunki mogą być w tusądowej registraturze przejrzane.

C. k. Sąd powiatowy

Peczeniżyn 30 grudnia 1880.

(3759 3—3) **Ogłoszenie.**

L. 4561. C. k. sąd powiatowy zawiadamia, że na zaspokojenie wierzytelności galicyjskiego zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie w kwocie 780 złr. 20 ct. w. a. z pn. sprzedaną będzie w drodze egzekucyi w sądzie w dniach 7 lipca, 4 sierpnia i 7 września 1881 o godzinie 10 rano realność pod l. 31 w Rzeszutarach własność Tomasza Przełockiego stanowiąca.

Cena wywołania jest 2500 zł.

Wadyum 250 złr.

Resztę warunków sprzedaży przeglądnąć można w registraturze.

Realność sprzedać się mająca nie stanowi ciała tabularnego.

C. k. sąd powiatowy.

Wieliczka dnia 30 stycznia 1881.

(3860 3—3) **Edykt.**

L 2727. Stanisław Wróbel z Bagienicy uznany został uchwałą c. k. sądu obwodowego w Tarnowie z dnia 17 marca 1881, l. 3152 marnotrawcą, kuratora dodano mu w osobie Wawrzyńca Bobowskiego.

C. k. sąd powiatowy.

Dąbrowa dnia 2 kwietnia 1881.

(3723 3—3) **Edykt.**

L. 7823. W dniach 23 czerwca, 21 lipca, i 17 sierpnia 1881, o godz. 10 rano odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa sprzedaż realności pod l. 65/52 w Tynowie starostwie Drohobyckiem Pawła Białego własnej na zaspokojenie wierzytelności kasy pożyczkowej powiatowej w Drohobyczu w kwocie 91 zł. 72 ct. w. a.

Cena wywołania 420 zł. w. a.

Wadyum 42 zł. w. a.

Bliższe warunki przejrzeć można w sądzie.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest Jan Kruźlewski.

Medenice dnia 12 grudnia 1880.

(3991 3—3) **Konkurs.**

L. 3655. pr. Posada adjunkta tabuli krajowej i miejskiej we Lwowie z poborami X klasy rangi jest do obsadzenia

Ubiegający się wniosą podania swe w drodze przynależnej do 15go czerwca 1881 do Prezydyum sądu krajowego we Lwowie.

Lwów 25 maja 1881.

(3721 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 2670. C. k. Sąd powiatowy w Komarnie podaje do wiadomości, iż w sprawie egzekucyjnej Mojżesza Fischmana przeciw Janowi Rechman pto 92 zł. a. w. z pn. odbędzie się przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 36 w Hołodówce położonej w trzech terminach dnia 27 czerwca, dnia 28 lipca i dnia 30 sierpnia 1881, każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cena szacunkowa wynosi 145 zł. a. w.; wadyum zaś 10 prc. ceny szacunkowej.

Resztę warunków licytacyjnych, tudzież protokół zastawniczego opisania i protokół oszacowania realności tej w tutejszosądowej registraturze przejrzeć można.

Dla wierzycieli, którymby niniejsza uchwała z jakiegokolwiekbądź powodu doręczoną być nie mogła, lub którzyby na realności sprzedać się mającej nabyli prawo zastawu po dniu zastawniczego opisania, ustanowiono kuratora w osobie pana Michała Orłowicza z Komarna.

Komarno dnia 6 kwietnia 1881.

(2724 3—3) **Edykt.**

L. 7822. W dniach 23 czerwca, 21 lipca i 17 sierpnia 1881 o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa sprzedaż realności pod l. 46/36 w Tynowie starostwie Drohobyckiem Michała Harasyma własnej na zaspokojenie wierzytelności kasy pożyczkowej powiatowej w Drohobyczu w kwocie 74 zł. 67 a. w.

Cena wywołania 417 zł. w. a., wadyum 41 zł. 70 ct. a. w.

Bliższe warunki przejrzeć można w sądzie.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest Jan Kruźlewski.

Medenice d. 12 grudnia 1880.

(3976 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 6751. Celem zaspokojenia pretensyi Freidy Rubin w kwocie 100 zł. w. a. z 6 prc. odsetkami od 5 czerwca 1873 licząc się mającymi i kosztami egzekucyjnymi w kwotach 4 złr. 7 ct 5 złr. 94 ct. 1 złr. 62 ct. 5 złr. 94 ct. i 4 złr. 86 ct. w. a. odbędzie się w zabudowaniu sądowem dnia 9 czerwca, 7 lipca i 11 sierpnia 1881, każdym razem o 11 godzinie przed południem publiczna przymusowa sprzedaż części realności pod Nr. 12 w Kniaziołuce położonej ciała tabularnego niestanowiącej do spadkobierców śp. Iwana Jakimiaka należącej, składającej się z chaty zabudowań gospodarczych sadu ogródka i kawałka pola w Łuzi zwanego.

Na trzecim terminie sprzeda się tę realność także niżej ceny szacunkowej wynoszącej 495 złr.

Wadyum 49 zł. 50 ct.

Akt zastawniczego opisania, ocenienia i warunki licytacyjne przejrzeć można w sądowej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Dolina dnia 22 marca 1881.

(4067 1—3) **Edykt.**

L. 1333. C. k. sąd powiatowy miej deleg. w Stanisławowie oznajmia niniejszem, że w sprawie egzekucyjnej Karola Jaroszewskiego i Laury z Jaroszewskich Terlikowskiej spadkobierców ś. p. Franciszka Jaroszewskiego przeciw Jakowowi Dzus pto. 640 złr. w. a. przeprowadzoną zostanie w dniu 17 czerwca 1881, 8 lipca 1881 i 11 sierpnia 1881, każdym razem o godzinie 10tej z rana egzekucyjna sprzedaż w drodze publicznej licytacyi realności pod l. 34 w Knihininie położonej, ciała tabularnego niestanowiącej Jakowa Dzus własnej pod następującemi warunkami:

Cenę wywołania stanowi kwota 1610 złr. w a.

Wadyum wynosi kwotę 161 złr.

Reszta warunków licytacyjnych są w tusądowej registraturze do wejrzenia.

Stanisławów 7 maja 1881.

(4071 1—3) **Edykt.**

L. 4634. C. k. sąd powiatowy w Mikulińcach ogłasza, że celem zaspokojenia wierzytelności Salomona Klein w kwocie 29 złr. 50 ct, i 163 złr. w. a. odbędzie się w sądzie tutejszym w dniach 27 czerwca, 1 sierpnia i 29 sierpnia 1881 o godzinie 9tej z rana przymusowa licytacya realności nietabularnej Jacka i Ilka Rakoczycach własnej pod l. k. 44/205 w Nastasowie położonej, na pierwszych dwóch terminach za cenę wywołania lub wyższą, na trzecim zaś terminie za jakąkolwiek cenę.

Cena wywołania wynosi 850 złr.

Wadyum 85 złr.

Bliższe warunki licytacyi i protokół zastawniczego opisania i oszacowania przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Mikulińce 8 grudnia 1880.

(4069 1—3) **Ogłoszenie.**

L. 8970. C. k. sąd powiatowy w Brzeżanach podaje do wiadomości, że w celu zaspokojenia kwot 9 rat po 12 złr. w. a. i reszty ręcz. długu 139 zł 90 ct. w. a. Dyrekcyi c. k. uprz galic. Zakładu kredytowego włościańskiego od Michała Besahy należącej się odbędzie się w tut. sądzie w dniach 30 czerwca 1881, 3 sierpnia 1881 i 7 września 1881, każdym razem o 10tej godzinie rano przymusowa publiczna sprzedaż połowy realności pod l. k. 12 subr. 109 w Saranczukach położonej w wykazie hip. l. 323/215 na imię Michała Besahy zaintabulowanej z tem, iż takowa przy 1szym i 2gim terminie tylko wyżej lub za cenę szacunkową 500 złr. w. a. przy trzecim zaś i niżej takowej sprzedaną zostanie, a każdy chęć kupienia mający wadyum w kwocie 50 złr. w. a. przed licytacyą złożyć winien.

Resztę warunków licytacyjnych tudzież wyciąg hipoteczny i akt oszacowania można przejrzeć w tutejszosądowej registraturze, podatki zaś i inne ciężary w tutejszym urzędzie podatkowym.

O tem zawiadamia się strony, zaś wierzycieli, którzyby po dniu 20 marca 1880 do tabuli weszli, lub którymby uchwała licytacyjna z jakiejkolwiek przyczyny doręczona nie została, przez kuratora p. adw. Dr. Finkelsteina.

Brzeżany dnia 18 grudnia 1880.

(4044 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 2177. Na podstawie uchwały c. k. sądu obwodowego w Kołomyi z dnia 10 marca 1881 l. 1846 został Semen Genik z Berezowa wyżnego uznany marnotrawcą a kuratorem jego ustanowiono Jurka Genika z Berezowa wyżnego.

C. k. Sąd powiatowy

Peczeniżyn 6 kwietnia 1881.

(3757 1—3) **Edykt.**

L. 1923. Sieniawski c. k. Sąd powiatowy przesięweźmie w zabudowaniu sądowem na zaspokojenie wierzytelności c. k. uprz. zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie w kwocie 89 zł. 92 ct. i 38 zł. 4 ct. z przynależytościami przymusową publiczną przetargową sprzedaż realności włościańskiej pod l. 113 rep. 87 w Piskorowicach w powiecie sądowym sieniawskim w starostwie Jarosławskiem, ciała tabularnego niestanowiącej dłużnika Wasyla Koziołko na dniu 23 czerwca 1881 o 10 godzinie rano i poniżej ceny szacunkowej 600 zł.

Zakład wynosi 60 zł.

Bliższe warunki i protokół zastawniczego opisania można w registraturze przejrzeć.

Sieniawa 22 kwietnia 1881.

(3933 1—3) **Edykt.**

L. 2662. Podaje się do publicznej wiadomości, że dnia 25 czerwca 1881, 2go sierpnia 1881 i 31go sierpnia 1881, zawsze o godzinie 10 przed południem sprzedaną zostanie realność pod l. 32 w Staninie położona, Macieja Cwinarewicza własna, na rzecz Simchy Geislera celem zaspokojenia 400 zł. a. w z pn

Cena wywoławcza 2050 zł.

Wadyum 205 zł. a. w.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Radziechów 7 maja 1881.

(3931 1—3) **Obwieszczenie.** L. 284

W dniach 24 czerwca, 5 sierpnia i 9 września 1881, każdym razem o 10 godzinie przed południem odbędzie się w tutejszym sądzie publiczny przetarg realności dłużników Onufrego i Maryi Onufryn własnej pod l. k. 56/70 w Rungurach położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, protokołem z dnia 6 marca 1872 l. 1476 zastawniczo opisanej, na zaspokojenie w kwocie 100 zł. w. a z pn. na rzecz Dyrekcyi c. k. uprzywilejowanego zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie.

Cenę wywołania stanowi przez ocenienie sądowe wydobyta kwota 395 zł. w. a.

Zakład wynosi kwotę 39 zł. 50 ct. w. a.

Przy pierwszych dwóch terminach zostanie powyższa realność tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, przy trzecim zaś nawet poniżej takowej najwięcej ofiarującemu sprzedaną.

Dla niewiadomych wierzycieli ustanowiono kuratorem Teofila Jaremeckiego w Peczeniżynie.

Protokół zastawniczego opisania i bliższe warunki mogą być w tusądowej registraturze przejrzane.

C. k. Sąd powiatowy

Peczeniżyn 30 stycznia 1881.

(3881 1—3) **Edykt.**

L. 17257. C. k. sąd krajowy we Lwowie ustanawia na prośbę Towarzystwa zaliczkowego we Lwowie z dnia 14 kwietnia 1881 l. 17257 celem doręczenia t. s. uchwały dozwalającej na zaspokojenie sumy 54 zł. z pn. egzekucyjne oszacowanie należącej do Jakóba Borowika połowy realności pod l. 229$^{1}/_{4}$ we Lwowie dla tegoż Jakóba Borowika z życia i miejsca pobytu nieznanego, kuratora w osobie adwokata Dra Szwedzkiego z substytucyą adwokata Dra Dornbacha.

O czem Jakóba Borowika celem właściwego zastosowania się zawiadamia.

Lwów 7 maja 1881.

(4062 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 1088 C. k. sąd powiatowy w Staremmieście ogłasza, że celem wydobycia dłużnej pretensyi w kwocie 287 zł. 76 ct. w. a. z procentem po 12 prc. od dnia 22 czerwca 1871 bieżącym i 3 prc. odsetkami od rat w należytym czasie nieuiszczonych, oraz przyznanych już kosztów sądowych i egzekucyjnych w kwocie 7 złr. 17 ct. i 3 złr. 96 ct. w. a. w dniach 1 lipca 1881, 5 sierpnia 1881 i 2 września 1881 o godzinie 11 przed południem odbędzie się na rzecz zakładu kredytowego włościańskiego przymusowa sprzedaż realności pod l. 272 w Staremmieście położonej, pozwanego Jana Bandury własnej, ciała hipotecznego niestanowiącej, protokołem de praes. 31 maja 1869 l. 2966 zastawnie opisanej.

Warunki licytacyjne, tudzież akt opisania i oszacowania w tusądowej registraturze przejrzeć można.

C. k. sąd powiatowy.

Staremiasto 25 marca 1879.

(3892 1—3) **Obwieszczenie**

L. 1330. C. k. sąd powiatowy w Staremmieście ogłasza, że celem wydobycia dłużnej pretensyi w kwocie 250 złr. w. a. z procentem po 12 prc. od dnia 25go października 1872 bieżącym i 3 prc. odsetkami od rat w należytym czasie nieuiszczonych oraz przyznanych już kosztów sądowych i egzekucyjnych w kwocie 11 złr. 44 ct. i 6 złr. 98 ct. a. w. w dniach 24 czerwca 1881, 18 lipca 1881 i 26 sierpnia 1881 o godzinie 11 przed południem odbędzie się na rzecz zakładu kredytowego włościańskiego przymusowa sprzedaż realności pod l. kons. 19, 14, 65, 61 w Tersowie położonej, pozwanych Maryi Kos, Iwana i Kaśki Malarów własnej ciała hipotecznego niestanowiącej, protokołem de praes 30 kwietnia 1872 l. 1591 zastawnie opisanej.

Warunki licytacyjne, tudzież akt opisania i oszacowania w tusądowej registraturze przejrzeć można

C. k. sąd powiatowy.

Staremiasto dnia 21 maja 1877.

(3956 1—3) **Edykt.**

L. 8286. W c. k. Sądzie powiatowym Tyczyńskim celem zaspokojenia wierzytelności Zakładu kredyt. włość. w kwocie 17 rat po 30 zł. i 157 zł. 67 ct. odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. 54 sub. rep. 157 w Hyrnem położonej ciała hipotecznego niestanowiącej Michała Piercena własnej w dniach 21 lipca, 24 sierpnia i 28 września 1881 każdym razem o 9 godzinie rano.

Cena wywołania 1600 zł. w. a.

Wadyum 160 zł. w. a.

Resztę warunków licytacyi w sądzie można przejrzeć.

Tyczyn d 22 marca 1881.

(3874 1—3) **Edykt.**

L. 3927. C. k. sąd powiatowy Pilzneński przedsięweźmie przymusową sprzedaż w drodze publicznej licytacyi połowy gospodarstwa p d l. 8/8 w Dąbiu położonego, nieobjętej masy Michała Kurdrzała własnego dnia 30 czerwca, dnia 4 sierpnia, i dnia 30 sierpnia 1881, każdym razem o godzinie 10 rano, w budynku sądowym, celem zaspokojenia pretensyi Dawida Kohna z Radomyśla w kwocie 38 zł. w. a z pn.

Cena wywołania 486 zł. 31 ct.

Wadyum 48 zł. 63 ct.

Warunki licytacyjne, protokoły zastawniczego opisania i oszacowania, przejrzeć można w tutejszo sądowej registraturze.

Pilzno dnia 10 listopada 1880.

(3828 1—3) **Edykt.**

L. 868. C. k. sąd powiatowy w Leżajsku oznajmia, że na rzecz Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie pto. 485 zł. 48 ct. w. a. z pn. dnia 15 lipca, 16 sierpnia i 20 września 1881, każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 184 i 242 w Sarzynie położonej, Jana Kamińskiego własnej, na 2.400 zł. oszacowanej.

Zakład wynosi 240 zł.

Warunki licytacyjne i odnośne akta złożone w sądzie do przejrzenia.

Leżajsk 31 marca 1881.

(3954 1—3) **Edykt.**

L. 1648. C k. sąd powiatowy w Kossowie zawiadamia mających chęć kupienia, że w sprawie Foki Samokiszczuk przeciw Iwanowi Samokiszczukowi o 5 zł. 2 zł. 58 ct. w. a. z pn. odbędzie się tu przymusowa sprzedaż realności w Sokołowie pod l. k. 49 położonej, ciała tabularnego niestanowiącej w 3 terminach: a to dnia 11 sierpnia, 15 września, i 14 października 1881, zawsze o godz. 10 rano a to na pierwszym i drugim terminie tylko za cenę szacunkową w kwocie 840 zł. w. a. lub wyżej, a w terminie ostatnim i niżej ceny, zawsze za poprzedniem złożeniem zaliczki do rąk komisarza licytacyi w kwocie 84 zł.

Akta opisania i oszacowania i bliższe warunki licytacyjne wolno przejrzeć w tut. registraturze.

Kossow 20 lutego 1881.

(3889 1—3) **Edykt**

L. 1361. Dnia 18 lipca 1881 o 9 godzinie z rana odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. k. 119 w Kupnowicach nowych, celem zaspokojenia sumy 196 złr. z pn. przez AnnęSelcer przeciw Jerzemu Herter prawomocnie wywalczonej.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa w kwocie 1196 złr. w. a.

Wadyum wynosi piątą część ceny wywołania.

Bliższe warunki, akt oszacowania, tudzież ekstrakt tabularny mogą być przejrzane w registraturze.

C. k. Sąd powiatowy

Rudki 25 kwietnia 1881.

(3890 1—3) **Obwieszczenie**

L. 5087. C. k. sąd powiatowy w Staremmieście ogłasza, że celem wydobycia dłużnej pretensyi w kwocie 100 zł. w. a. z procentem po 12 prc. od dnia 18 października 1875 bieżącym i 3 prc. odsetkami od rat w należytym czasie nieuiszczonych, oraz przyznanych już kosztów sądowych i egzekucyjnych w kwocie 4 złr. 11 ct. a. w. w dniach 24 czerwca 1881, 18 lipca i 26 sierpnia 1881 o godzinie 11 przed południem odbędzie się na rzecz Zakładu kredytowego włościańskiego przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 44 rep. 27 w Leninie małej położonej, pozwanego Stefana Kuryja własnej, ciała hipotecznego niestanowiącej, protokołem de praes. 18go kwietnia 1875 l. 1718 zastawnie opisanej.

Warunki licytacyjne, tudzież akt opisania i oszacowania w tusądowej registraturze przejrzeć można.

C. k. sąd powiatowy.

Staremiasto 19 sierpnia 1877.

3928 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 53 W dniach 24 czerwca, 5 sierpnia i 9 września 1881, każdym razem o 10 godzinie przed południem odbędzie się w tutejszym sądzie publiczny przetarg realności dłużników Eudokii i Michała Myroniuków własnej pod l. k. 161 w Myszynie położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, protokołem z dnia 26 listopada 1870 l. 116/71 zastawniczo opisanej, na zaspokojenie należytości w kwocie 300 i 100 zł. w. a. z pn. na rzecz Dyrekcyi c. k. uprzyw. zakładu włościańskiego we Lwowie.

Cenę wywołania stanowi przez ocenienie sądowe wydobyta kwota 1335 zł. w. a.

Zakład wynosi kwotę 133 zł. 50 ct. wal. austr.

Przy pierwszych dwóch terminach zostanie powyższa realność tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, przy trzecim zaś nawet poniżej takowej najwięcej ofiarującemu sprzedaną.

Dla niewiadomych wierzycieli ustanowiono kuratorem Teofila Jaremeckiego w Peczeniżynie.

Protokół zastawniczego opisania i bliższe warunki mogą być w tusądowej registraturze przejrzane.

C. k. Sąd powiatowy

Peczeniżyn 20 stycznia 1881.

(3893 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 4867. C. k. sąd powiatowy w Staremmieście ogłasza, że w celu wydobycia dłużnej pretensyi w kwocie 95 zł. 92 ct a. w. z procentem po 12 pr. od dnia 18 czerwca 1872 bieżącym i 3 pr. prowizyą od rat w należytym czasie nieuiszczonych, oraz przyznanych już kosztów sądowych w kwocie 5 zł. 82 ct. i 4 zł. 26 ct., jakoteż kosztów podania, które w ilości 4 złr. 11 ct. w. a. przyznaje się w dniach 24 czerwca, 18 lipca i 26 sierpnia 1881 o godzinie 11 przed południem odbędzie się publiczna, przymusowa sprzedaż realności pod l. 50/115 w Strzelbicach położonej, Wasia Mosiaka własnej na rzecz Zakładu kredyt. włośc. we Lwowie

Warunki licytacyjne w tusądowej registraturze przejrzeć można.

C. k. sąd powiatowy.

Staremiasto 14 grudnia 1877.

(4064 1—3) **Obwieszczenie.**

L 4868. C. k. sąd powiatowy w Staremmieście ogłasza, że w celu wydobycia dłużnej pretensyi w kwocie 187 złr. 51 ct. w. a. z procentem po 12 pr. od dnia 22 lutego 1871 bieżącym i 3 pr. prowizyą od rat w należytym czasie nieuiszczonych, oraz przyznanych już kosztów sądowych w kwocie 9 zł. 98 ct. i 4 zł. 62 ct., jakoteż kosztów podania, które w ilości 4 złr. 97 ct. w. a. przyznaje się w dniach 1 lipca, 5 sierpnia i 2 września 1881 o godzinie 11 przed południem odbędzie się publiczna przymusowa sprzedaż realności pod l. 226 w Staremmieście położonej, Mikołaja i Katarzyny Terebuchów własnej, na rzecz zakładu kred. włośc. we Lwowie.

Warunki licytacyjne w tusądowej registraturze przejrzeć można.

C k. sąd powiatowy.

Staremiasto 14 grudnia 1877.

(4066 1—3) L. 1174.

Konkurs

celem obsadzenia dla ces. król. sądu powiatowego w Ropczycach dwóch nowo systemizowanych, ewentualnie przy innych sądach kolegialnych lub powiatowych opróżnić się mogących posad adjunktów.

Podania należy w 14 dniach od dnia trzeciego umieszczenia niniejszego ogłoszenia w Gazecie Lwowskiej w przepisanej drodze do prezydyum c. k. sądu obwodowego w Tarnowie wnieść.

Prezydyum c. k sądu obwodowego.

W Tarnowie 30 maja 1881.

(4003 1—3) **Edykt**

L. 2354. C. k. sąd obwodowy w Tarnowie zawiadamia niniejszem Wincentynę Zagórską z miejsca pobytu niewiadomą, iż w sprawie Rafała Silbermana o intabulacyę przeniesienia prawa dzierżawy forwarku Sołtystwo w stanie biernym dobr Podlesie dębowe intabulowanego, celem doręczenia uchwały z dnia 24 czerwca 1880 l. 8495 dla niej wygotowanej kuratora w osobie adwokata Dr. Malawskiego ustanowiono.

Tarnów dnia 10 marca 1881.

(3955 1—3) **Edykt.**

L. 8287. W c. k. sądzie powiatowym Tyczyńskim celem zaspokojenia wierzytelności Zakładu kredyt włość. w kwocie 14 rat po 24 zł. i 178 zł. 74 ct. w. a. z pn. odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. 69 sub. rep. 134 w Hyżnem położonej ciała hipotecznego niestanowiącej Wojciecha Wallasa własnej, w dniach: 21 lipca, 24 sierpnia, i 28 września 1881, każdym razem o 9 godzinie rano.

Cena wywołania 800 zł. w. a.

Wadym 80 zł. w. a

Resztę warunków licytacyi w sądzie można przejrzeć.

Tyczyn dnia 22 marca 1881.

(4065 1—3) **Konkurs.**

L. 1139. Przy c k Sądzie obwodowym w Rzeszowie są do obsadzenia dwie nowo systemizowane posady adyunktów sądowych kolegialnych.

Ubiegający się o te dwie nowo systemizowane ewentualnie przy innych sądach kolegialnych lub powiatowych opróżnić się mogące posady adjunktów, wnioszą swe podania w dniach 14 licząc od dnia trzeciego ogłoszenia konkursu tego w przedowym dzienniku gazety lwowskiej — do prezydyum c. k. sądu obwodowego w Rzeszowie.

Rzeszów dnia 30 maja 1881.

(4073) **Ogłoszenie.**

L. 2955. Sokołowski c. k. sąd powiatowy rozpoczyna dochodzenia miejscowe, celem zaprowadzenia nowej księgi gruntowej dla gminy Mazury dnia 11 czerwca 1881.

Każdy interesowany może się zgłosić i przytoczyć, co mu w myśl ustawy przysłuża.

Sokołów dnia 27 maja 1881.

Ogłoszenie.

L. 37. Komisya hipoteczna przy c. k. sądzie powiatowym w Pilznie urzędująca ogłasza, iż arkusze posiadania dla gminy katastralnej Pustynia z miejscowościami Kaudzierz i Kozłów wraz z sprostowanemi spisami posiadłości i posiadaczy, kopiami map katastralnych i protokółami dochodzeń do powszechnego przejrzenia wyłożyła.

Zarzuty przeciwko prawdziwości arkuszów posiadania wnoszone być winny ustnie lub pisemnie w c. k. sądzie powiatowym, a do przeprowadzenia dalszych dochodzeń w skutek podniesionych zarzutów niezbędnych wyznacza się dnia 15 czerwca 1881, na który zarzuty i przed komisyą hipoteczną wnoszone być mogą.

Pilzno dnia 1 czerwca 1881.

(4033) **Ogłoszenie.**

L. 22038. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie, ogłasza niniejszem, że w rejestrze handlowym dla firm spółkowych przy firmie, c. k. uprzyw. galic. akcyjny Bank hipoteczny" dnia 14 maja 1881 uwidoczniono, że w miejsce zmarłego członka Rady nadzorczej teg. Banku ś. p. Ludwika Skrzyńskiego wybrany został na posiedzeniu Rady dnia 14 lutego 1881 w myśl § 43 statutów banku, p. Władysław hr. Badeni, członkiem Rady nadzorczej tegoż banku.

Lwów 21 maja 1881.

(3854) **Ogłoszenie.**

L. 19912 Zawiadamiam wierzycieli masy rozbiorowej Ignacego Witza, iż dział majątku tej masy już ułożonym został i że takowy wierzyciele u komisarza konkursowego lub zawiadowcy masy Dr. Adolfa Raresa przeglądnąć, w odpisie podjąć i możliwe zarzuty aż do dnia 7 czerwca 1881 u komisarza konkursowego pisemnie lub ustnie wnieść mogą.

Na wypadek wniesienia zarzutów, wyznacza się w myśl §. 176 ust. konsk. termin na 15 czerwca 1881 o godzinie 10 przed południem, na którym wierzyciele w biurze komisarza konkursowego stawić się mają, termin ten wyznacza się także w myśl §. 161 ust. konsk. do powzięcia postanowienia wierzycieli względem wynagrodzenia zarządcy tej masy przyznać się mającego.

Lwów dnia 18 maja 1881.

c. k. radca Sądu krajowego jako komisarz konkursowy Łopuszański.

(3869) **Edykt.**

L. 2703. C. k. Sąd obwodowy w Złoczowie podaje do ogólnej wiadomości, że c. k. adjunkt Henryk Topolnicki zamianowanym zo tał komisarzem do przeprowadzenia konkursu do majątku Estery i Schapse Chuwenów ze Żukowa ogłoszonego.

Złoczów 9 kwietnia 1881.

(3729 3—3) **Edykt.**

L. 885. C. k. Sąd powiatowy podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia sumy 400 zł. z pn. przez Beile Sobel przeciw Mojżeszowi Ahl wywalczonej odbędzie się dnia 20 czerwca i dnia 19 lipca 1881 zawsze o godzinie 10 przed południem przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. 156 w Rudkach położonej pod następującemi warunkami.

Przy powyższych terminach może ta realność tylko za lub wyżej ceny szacunkowej być sprzedaną. Gdyby jednakże przy żadnym z tych terminów nawet cena szacunkowa nie mogła być osiągniętą, przeto celem ułożenia ułatwiających warunków wynacza się termin na dzień 22 sierpnia 1881 o 10 godzinie przed południem, do którego strony interesowane z tym dodatkiem się zawzywa, iż niejawiący się uważani będą, iż do wniosku przez większość jawiących się postawionego przystępują.

Jako cenę wywołania ustanawia się cena przez szacunek wydobyta t. j. kwota 1635 zł.

Każdy chęć licytowania mający winien przed rozpoczęciem licytowania złożyć jytułem wadyum 10 prc. ceny wywołania t. j. kwotę 163 zł. 50 ct. do rąk komisyi licytacyjnej w gotówce.

Akt oszacowania, ektrakt tabularny tudzież bliższe warunki licytacyjne leżą w registraturze sądowej wolne do przeglądu i brania odpisów.

Rudki 27 marca 1881.

(3717 3—3) **Obwieszczenie**

L. 5819. Celem zaspokojenia wierzytelności zakładu kredytowego włościańskiego 600 zł z pn. odbędzie się w tutejszym sądzie licytacya realności pod l. k. 109 subr. 27 w Lubatowy Jana Jaczaka właśnej 28 lipca, 25 sierpnia i 22 września 1881 zawsze o godzinie 10 rano.

Cena wywołania 800 zł

Zakład 80 zł

Resztę warunków tudzież akt opisania i oszacowania można przejrzeć w registraturze.

C. k. Sąd powiatowy

Dukla 27 marca 1881.

Doniesienia prywatne.

Konkurs.

L. 849. Przy Wydziale powiatowym w Nowym Sączu opróżnioną została posada sekretarza.

Ogłasza się niniejszem konkurs na obsadzenie tejże posady, do której przywiązaną jest roczna płaca 1000 zł w. a.

Kandydaci chcący się ubiegać o takową, a mogący się wykazać dostatecznemi wiadomościami administracyjnemi zechcą swe podania wnieść na ręce Prezesa Rady powiatowej Sandeckiej najdalej do 31 lipca 1881 roku.

Z Wydziału powiatowego
Nowy Sącz 23 maja 1881.

Z drukarni Wł. Łozińskiego ...